מסכת יבמות

[illegible]

מודרבנן וכל היכולה לראות ולא ראתה עדותה חולצת ולא מודרבנן
וכל היכולה לראות ולא ראתה אין עדותה עדות ואין חולצת ולא מודרבנן
הלכה ל״ט ובן חמשה שנים ויכולה לראות לבדקה בדקה חולצת
ולא מודרבנן כמה נקי הלכה ל״ט ערות לו פחות מחלב שמן ומן הבוסר
פטורה ומן בחלב שמן ומן הבוסר כמה הוא ולו אינה ראויה לאוכל ד״ר הוא
חולצת ולא מודרבנן הבוסר אם מתוקן לו מדרס דבר חולצת ולא מודרבנן
ל״ט ערות המחוברת מאמו אפילו שהן נשואות לאחיה ד״ר הוא ד״ר
אמו ואשת אבן ואחות אבן ואחותן מאבן ואשת אחיו מאבן ואשת אחיו מאב
אבן: הלכה חמורות מאלו כיצד בת מן האשה עשרה נשים ל״ט מלמדין אדם
לבן אשה לבן מן אבות לבן מן אבות אמה כאלו לשש ערות בלא שומה מן
שוחר מן אבות מן אבות לבנות ערות על אחת אינה אלא אחת הקדוש הקדמון
ואשת אב הקדוש על אחרים כיצד הרי מלמדים שהן נשואות לאחרים כלבד מן הנשי
הטהר ואחר מן ל״ט ערות בתרה הן חולצת מן מקרבות לאבקת אינה מדרס
ביאה עלה מחיקה לבן לבן הן זוכה לאמנה בן אבן ועשיתם זכר לבד אם
באות אחרון עוד לבן אבות בזוכה כאילו עלו מאה הוא שאראה לה פסק לבן
ל״ט ערות מוגרות לבן ל״ט אבל עדות אין דבר אלא מאחר הלבינה פ״ג הגרלה
אשה חי מכון מן הבן אמו נשואה לאחיו מאבן שלא בעבירה עלו מלמדים
ומן ל״ט ערות: ביתר שאת מקרבין את הערות לאחרן ובזה בלבד אוסר הלבן
ביתר שאת בטבל מן הבהונה ובזה בלבד מקדשין ערבבו ביתר שאת מקדשין
ובזה בלבד פסולה הא על פי שאינו פוסל הא מקדשין אלא אוסרין ואלו מקדשין
לא נשאו ביתר שאת אלא נשים מבית הלל ולא בית בלבד מבית שמאי וכ
הטבלות ובטמאות מבין אלו ואלו מקדשין ואלו ואלו אוסרין לא נשאו עד שיהיו
אלו עליה אלו אלא חוץ לערות ערות שאת הלך ל״ד ערות פסולה לבהונה
אלו מדרבנן ביתר שאת לאחרון ובזה בלבד מקדשין לאחרון ערות עקרה אינה בת
חולצת ולו לא אמרה אם לאחרונה נשבע ונלבה ונלבה אם הגיע אם ונשאה
לאחרונה ונשאה מאיש לאיש אשה ובלבד מדה הלבינה מאיש לאיש
לבה זקנה מן בן ל״ד ערות עדות ביתר בלבד פסלה הלך ל״ד מן הבהונה לאחרון
אמה אל ובאלה בעבור שהן אלו אלו אלא אחר ל״ד מקדשין מן הבן
אמה ל״ג הגרלה מן ל״ד בנות הבנים בנות הבנים עד בנים מן הלוה לבנה מלמדים
ל״ד אבקרוה אם תלמדים מן מן הלבן שעקרה הוא חולצת ל״ד
הגרלה ל״ד הבנים

כל אלה ערות

כי יבא אשה אחיו שלא בית בעולמו שני אחים ומתה אחד מבן ולא לבסה את
אחיה כי יבא מזה אשה אחיו ומתה כך גולה לבסה אחיו ומתה בראשונה ובאה אשה מבית אחיו לא
בעולמו וכשהיו ל״ד ערות בבה מאחיו ומתה שניה בבית בעולמו מן חולצת ולא
מדרבנן בעולמו אשה אחיו שלא היה בעולמו ומאמר בן ל״ד קדושין הקדמון
שבא אחיה הקדמון בעולמו אשה אחיו שלא היה בעולמו ומאמר בן ל״ד קדושין הקדמון
ל״ד קדושין כי מקל בבה סמוכים אותה בחיי אחיו נר כאמר בחכם כי
בבה בבלבל ואת אחרון בבה בבית ל״ד מעבר המגלה לא מעבר לא אוהבו: נאמרה
ל״ט. יולד בבית הלל ל״ד מעבר בקרון אם ראוה מבלא מבלא ל״ד אוהבו: נאמרה
כי מתה שמעון אביה ומכר אוהבו ביתו ומעלו מוקם שמעון זולר לי ומעון נשמה
לו קדשיאוהבו ראתה ל״ד כי בבמקון ומתה בתרם לי אבקת הלך ל״ד ואם
לו ל״ד אחרת ולבר אם עוד יבן פאוהב חל קדש ראתה בבבה מלך מלך אם ... נאמר אם אשה
אם יתנך ולו כבן אם אבקת ראובן חל בבבה ראתה לבבה בבבה בבבה מלך מלך
ומן הבוסר לבבה בבבה ערות אל ראתה עדות עלו לי פלבבה עלו לי קדשו
ומאמר בגיר בגיר זוכה חבמעות בי נאה אבקת לא בבבה ולא אם כל
הבבלין חוכה והלא הבקשבים לבבן ומעוגה בבבה לו כאמר ל״ד
בבבה בבא ערבה ל״ד חוכה לבבה לבבה נבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה
הדעות לבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
ל״ד בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
ל״ד בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
ל״ד בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
ל״ד בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
ל״ד בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
ל״ד בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
ל״ד בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה

ונכסים בנכסים (וכו' ושני) עומדת בחזקתן ויורשיו יחלקו עמה קול בית הלל
נכסים בחזקתן יהיו) בה בנכסי צאן ברזל ובנכסים כי תוספתא שמוסיף
הבעל ונכסים בנכסים ובודאין בם נכסי מלוג ונכסי צאן ברזל הן שעוי
לכי הגוף לבעלה נחוב ויבקש עלה כל דין כמאי כי כבר ונכסי
מלוג יאלך בה ולך דאמתא לא וקול בה נכסי צאן ברזל
בחזקתן עם יעלו בחזקת מי בלה בחזקת הבעל או בחזקת האשה
וקטנה של בלבה של נכסי צאן ברזל אותם חולקין ועל מזכה בית
הלל: כונס בה בית משכן לכל דבר והלבה שבאה כתובתה על נכסי
בעלה הראשון: קולה כתובתו לכל דבר יען אין לה אין יטלקה ויברח
ואומרת כתובתו וקולה כתובה על נכסי בעלה מעותה אין כהן עקאר
ואנא באמת קולה מקום כתובה ואם לא כהן לגא כתובה מן הראשון
הבא לגא כן כתובה ולא כר וכי מנה מקום: מצוה בגדול ליבם
אין רבה מקבלין על כל באחים לא רבו חוזרים אצל הגדול ואומרים
לו עליך מצוה או חלוץ או יבם תלה בקטן עד שיגדל הגדול עד
שיבוא ממדינה הים ובחרש מומה בחרש ובשוטה אין אומרין לו עליך
מצוה או חלוץ או יבם וכי קולה משרה אותה קולה עבר
על בלבה של חרש או שוטה חלי יבם בלה ומתנה בחולץ
נבגובי כי הוא כאחד מן האחים בנחלה יוסי יש שם אב בנכסים אלא
הכונס את יבמתו זכה בנכסי אחיו ר' יהודה אומר בין כך ובין כך אם יש
שם אב הנכסים של אב אין הלכה כר' יהודה החולץ ליבמתו הוא
אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו והוא אסור באמה ובאם אביה
ובאם אביה בבתה ובבת בנה ובבת בתה ובאחותה בזמן שהיא קיימת
והאחין מותרים והיא אסורה באביו ובאבי אביו בבנו ובבן בנו באחיו
ובבן אחיו מותר אדם בקרובת צרת חלוצתו ואסור בצרת קרובת חלוצתו
אמר כי כלל אין של אנוסין אלא קולן לזונה אחת שבאונס באהרה
זונה וטלקה פבל מן האם אקארב של זונה אלא טלקה מן האם אקארב
של הן ההולך בחרם עליה צרת קרובת חלוצתו לאין קרובת חלוצתו
בערוה היא עליו וקל בי נשא אין צרת ערוה אסורה: החולץ ליבמתו
ונשא אחיו את אחותה ומת חולצת ולא מתיבמת וכן המגרש את אשתו
ונשא אחיו את אחותה ומת הרי זו פטורה קתנא כאן שנה ר' אחות גרושה
כדברי גזרה ולא פטורה מן החליצה אין ביבום ואחות חלוצה מדברי

אמר יהודה חולצת ולא מתיבמת בזמן של איל ענו לא שנויה הולצת
ולא מתיבמות שומרת יבם שקדש אחיו את אחותה משום ר' יהודה בן בתירא
אמרו אומרין לו המתן עד שיעשה אחיך הגדול מעשה חלצו אחים או כנסו
יכנוס את אשתו מתה כיבמה יכנוס את אשתו מת היבם או יוציא ארכל
אשתו בגט ואשת אחיו בחליצה: קולה בגדול על של אחים מקום
מצוה בזיו ולכבם ולגו יבמה מעריבה לגי וקדש הוא אל אחותה
והלכה כר' יהודה בן בתירא: היבמה לא תחלוץ ולא תתיבם עד שיהיו
לה שלשה חדשים וכן שאר כל הנשים לא ינשאו ולא יתארסו עד שיהו לה
שלשה חדשים אחד הבתולות ואחד הבעולות ואחד האלמנות ואחד הגרושות
ואחד הארוסות ואחד הנשואות ר' יהודה אומר הנשואות יתארסו והארוסות
ינשאו חוץ מן הארוסה שביהודה מפני שלבו גס בה ר' יוסי אומר כל
הנשים יתארסו חוץ מן האלמנה מפני האיבול: כלה שלשה חדשים
כי בחשון ומת בר שיום שלוי טלקה פיה או מאה זונה ובר שיום שני כמו
פיה של קדושין ואין הלכה כר' יהודה ולא כר' יוסי: ארבעה אחים נשואים
ארבע נשים ומתו אם רצה הגדול שבהם ליבם את כולם ברשות בידו וכן מי
שהיה נשוי לשתי נשים ומת ביאתה או חליצתה של אחת מהן פוטרת צרתה
היתה אחת כשרה ואחת פסולה אם היה חולץ חולץ לפסולה ואם היה מיבם
מיבם לכשרה: של הקדיר ארבעה מאחים וקיטולה לארבעה עשה טובה
לא יתכונו של אנסאן וייד על ארבע נשים לאנבה נאיה מת יאכל של אנסאן
עליו של אכבר אין יקום באשתו וקולה אם היה חולץ חולץ לפסולה יעני ללגאן
פסולה לכהונה הכי לא יפסול של כשרה וידבא חלוצה וכחרם לכהונה וקולה
שנה ר' לא ישפור אדם כי בורו ואחריו צריכין לבן: המחזיר את גרושתו
והנושא את חלוצתו והנושא את קרובת חלוצתו יוציא והולד ממזר דברי
ר' עקיבא וחכמים אומרים אין הולד ממזר ומודים בנושא את קרובת [illegible]
שהולד ממזר: ר' עקיבא יעקב יש ממזר מחייבי לאוין ואינו הלכה:
ואי זה הוא ממזר כל שאר בשר שהוא בלא יבוא דברי ר' עקיבא שמעון התימני
אומר כל שחייבין עליו כרת בידי שמים והלכה כדבריו ר' יהושע אומר כל
שחייבין עליו מיתת בית דין אמר ר' שמעון בן עזאי מצאתי מגלת יוחסין
בירושלים וכתוב בה איש פלוני ממזר מאשת איש לקיים דברי ר' יהושע
בחזיר לאסר עקיבא כל שאר בשר ולא שהוא בלא יבוא לאו אלא מחייבי
כל אין לו ביאה בקהל הולד ממזר אי נבו מן חייבי לאוין והלכה כשמעון התימני

לפי הטעם הראשון הולך ממנו: אשה טמאה מותר באחותה בעלה
ומבעל מותר באחותה נשואה לאחר ומתה מותר באחותה ישראל שבעה
מותר באחותה חלץ לה מתה מותר באחותה נשואה לאחר ומבעל מותר באחותה:
ראשונה פיי שה ר' משה שאינה ערבה

פרק חמישי

רבן גמליאל אומר אין שם אחר
אחר מאמר ולא בעלה אחר בעולה ולא חלצה אחר חלצה והטעם
אומרים שלש אחר שם ושם מאמר אחר מאמר אבל לא אחר בעולה ולא
אחר חלצה כלומר: ל' חלצה לפי הכוונה הראשונה פי' אהבר פי' בלא פרק
אינה אם אינה ואינה הולך אין ל' ראה לא יאמרו לשקרא ותרגם אמר
ל' מת אחר חלצה ולא חלצה כפי מלבהא ותקבל מן חכם ל' ראה אלא מבעבר
ל' מאמר והו קבל ל' קדושין בחטב מן בית פרוטה נתנה ילך ראה
מלך ל' שם אינה לבאה ל' שלחה ובאה ל' קדושין לאיש
אשה שם הלכו מן אינו לבאה לא מה לה אין חלץ לה וחיבר מיבר
ויקח יבם ואין עשה מאמר לא בר לה מן שם לרבנה דבאה ל' מאמר ואלו
אין אמאר אין יחלצה לנתנה ל' דבר ויקח יבום כמה מיבי פרטן ל' מלאה עקר
אין שדני ל' בעולה לבם אחר אלא דבעלה לה פי לה אין בעל לבעלה מיבמה או
חלצה לבלה פי לבלה או חלץ לבעלה שיעה אין בעולה ל' אבר אבלא מלבה
ומאיר מה כאן באמת מה נתן שם לה שם לה חלץ לראשונה ומותר בקרבה
ומה נתן ל' שלשם באה מה כאן וכלך אין חקל לבעלה מיבמה אלא בעבר
בעולה חלץ לראשונה ונתקלה לה מן בבר ל' מאמר ומותר בקרובותיה ולא
אלא חלץ או בעל שניהם יבן מותר בקרובותיה ל' חבריה יקולו אין לבעל
אבל ל' לבעלה ואינה אסור בקרובותיה ובלך ל' מאמר אחר מאמר
ושה אחר ל' מאמר מבעל ערבה לא אינה ומותר בקרובותיה ולבעל ערבה:
כ' מאמר בבראה ונתן לה שם ערבה מאנו חלצה בשם ומאמר
חלץ ערבה מאנו שם עשה מאמר ובעל הרי זה מרבה נתן שם ועשה
מאמר ערבה שם חלצה נתן שם ובעל ערבה שם חלצה נתן שם וחלץ אין
אחר חלצה כלומר חלץ ועשה מאמר נתן שם ובעל אין בעל ועשה מאמר נתן
שם חלץ אין אחר חלצה כלומר אחר ראה אחר ואחר שהו ובמותו:
חלצה כיצד ריש בר מיבל לא אחר בעולה ולא אחר חלצה כלומר ל'
ראשונה מלבאה כיצד אינה נמת אינה ונאה נתן שם ובעל ערבה
שם ומחלצה אינה אחרונה נתן שם כבן ונשמת נתן בעולה ומחלצה אינה

אם ובלא מאמר חלצה ועלו אינה בעולה אין אלא שלש שלי בקרבו ל' בעולה
פעם לא נתן לבעולה קונה קנין ומאר ואין אחריה כלום אלא אינה כאן
בעולה מאיר ובלה שלבי בי בעולה בפלה יקבלו אלא אינה קונה אין
אחר חלצה כלום. לא אינה לא יוכר עבדה מאמר בחלצה ובלא אינה אינה
מלבה ל' עקיבה שלי יעקד אין קדושין בפרטן בחלצה לבעלה עשה אלא
נחלצה נעבד ערבה כמה מעבד כבלו מלבה אבה ואין בבבה כי עקיבה:
כיצד עשה מאמר בן ומאמר בן ערבה אין שם ואין חלצה מאמר בן
בעולה לא ערבה שם שם ואין חלצה מאמר בן ושם לא ערבה שם חלצה
מאמר בן ואין לא בראשונה ערבה שם לא שם לא ערבה מאנו חלצה
שם לא ובעל לא ערבה שם חלצה שם לא ומאמר לא ערבה שם חלצה שם
לא חלץ אין אחר חלצה כלום. חלץ ואלו אין אחר ועשה מאמר נתן שם
בעולה אין בעל ובעל אין בעל ועשה מאמר נתן שם ואלו אין אחר חלצה
כלום בין כבר אחר בין שם בבמה אחר חלץ ועשה מאמר
חלץ ונתן שם ובעל אין בעל ועשה מאמר בעל עבדן שם ואלו אין אחר
חלצה כלום בין בבעולה בין בחלצה בין בבעולה בזמן שהיה בבעולה
אין אחריה כלום ר' נחמיה אומר אחר בעולה ואחר חלצה בין בחלצה
בין בבעולה בזמן שאין אחר יבם כלום: מתניתא הלה ל' פרטים לבראה
בעולה עלה אינה לבעל ל' בר לבעל אין קולה אין אחר חלצה כלום הו
מלבה ר' עקיבה ואינה הלבה ובלך אין חלבה כי נחמיה ואומרים אחר
ל' אבל והו אין מבי מה בבעולה הבעלה בחלצה או אחר מאמר ל' בי
בעולה כמה מעבד אין רבנן לבה מאמר בם יבמין אחרה בקל בם מאמר
ובלך מלבה לא בתלצה בקל אחלבה יקבה: ערבה ובעולה בקולה לא
כמה ל' מלבה ל' בל לבעל אסרה קדושין מן ל' ואינה יכול לעשות אין
ובלך בעולה בעולה מלבה בם ערבה אינה מלבה אינה אין אחר חלצה
בעולה מלבה ביבמה לאחר הו קולה ל' שם לא אחר חלצה כלו

פרק ששי

בין מיד בין באונס
לדין אבל הוא שוב והיא מאיסה הוא מיד והיא לשבת הוא אנוס ואין
לו אונס בין אונסה הוא לא אנס לא אנס אחר הגיעה ואחר הגומר קנה ולא
חלץ בין בעולה בעולה: ל' מאה לא בחלצה מאיסין קין הגבהה לא אשה
אינה לא מאיסה ל' בעולה בעל בעל ל' מקבל מיד אינה מאיסה ל' בעל

קטן שמר והעריאה כי הכנסת עצרת ומן הקב"ה לא עכבו ולא פקו יפסיד
עיקר עם הכנסת עצרת כולה אינשא בו שמוש ערך איבריו ונשמר בו אלוה
שלא לא אחלל וקולה לא תלה בין ביאה לביאה ילד לא חל הכנסבן בתוך
הדרכה לביאה עלה הדרכה ומן הקולה בו משכבי זכר משכבי אשה קא
חליל הכתוב שתי משכבות בפשה: ומן הבא עליה אחת אחר אחר ובתמורה
בקרקע אין בקנות בין אלמנה לבתולה גדול בגדשה ותלמיד לבתולה מלדון ומחדרים
ובקרקע שלא בא עליה לאחר ובתמר בפסל ולא חלק בין ביאה לביאה קולה וכן ירד
בה אין לבין בה על אחת אלמנה ובין בתולה בין בגדה בין בתולה ביאה אחת מן
הבתולה פלי בא עליה הדרכה אשה הדרכה לאחר עשרה זכר ולא אבא מוחרם לבעל
אם בחרה ומחלת ומחלת שדה לא אלמנה בא אחר בדשה משרה שדי נא עמדו
מן הכתובה וכלך בת שדה לאחר הדיון ונעשה אחר ובכלך אלמנה לבא ובדר
בדשה ותלמה לבתולה הדיון ונעשה חלה לו בחוב מן בתולה: אלמנה לבתולה
גדול בדשה ותלמה לבתולה הדיון מן הבאים מן הבאים אכלו בתרומה ר' שמעון
שמעון מכאיר ין נפלאנו מן הבשרים מן הבשרים פסולות ומן הבאים מן הבאים
ין הבאים לא יאכלו בתרומה לבתולה משמרות לביאה פקולה לא
לא יאכלו ר' שמעון יקולה בחלה לא בחוב מן בתולה ויש הפסל מן הבשרים
מן הבשרים הבאים פסולות כי בתרומה מן הבשרים פסולות לא חל בתרומה שאינה
בתולה בתולה שבתולה ולא אבלנה אין חלה אלא מאסורי בתרומה מן הבאים מן הבאים
לבעל בתרומה לבתולה לא נבעלו ולא בתולה ואם תלה בר' שמעון ר' שמעון
בתולה לא יאכל בתרומה לבתולה בין אלמנה מן הבאים מן הבאים מן הבשרים ולא
יאכל בתרומה ר' שמעון ר' שמעון מכאיר ין בתרומה
בתולה יקח ויקח לא פרט לבתולה בתולה ובתולה הקמתי לבבר אלה מן לא
בתולה אשה מבעל בבתולה בתולה שבתולה ומן שבתולה לא בבתולה שבתולה
אבל אמרים אמרה בתולה לא בבתולה שדה בתולה בבתולה שבתולה לא בבתולה שבתולה
בתולה בי מותני ואנשא בי בתולה ומאל אינשא לא תבינא מן בתולה שבתולה
ולא בארבע אבנים שדה בתולה בי קטנה חבר בתולה שבתולה עליה אין
בי בתולה לבתולה אין בתולה ר' שמעון ר' שמעון: לא יאכל אם מוכר
עין אדם אם בתולה אלמנה ובתולה לבתולה בין בגדול בגדול בבתולה מעשה בתולה בתולה
שבתולה אם בתולה בתולה בתולה ומעשה בתולה בתולה בין בגדול ובבתולה בתולה
בתולה לבתולה בין בגדול בגדול בתולה בתולה בגדול בתולה בתולה בגדול בתולה
בתולה בגדול בגדול בתולה בתולה בגדול בתולה בתולה בגדול בתולה בתולה בגדול בתולה

הדיוט לא ישא את אלונית אלא אם כן ילד אשה ובעל ר' יהודה אומר אף בעל
פ שיש לו אשה ובעל לא ישא את אלונית שהיא אוסרת בתורה וחכמים
אומרים אין אוסרת אלא בזרות ומשחררת ומבעלת בעלת זנות:
לא פרק בן כהן וישראל מי מעות פריה ורביה ולעלל לא יחל לישראל ולא
לכהן ולוי ישא אלונית אלא אם כן ילד אשה ובעל ואנשא אסתם הנה כהן ה
הדיוט לכמעגנע אסתלאם ר' יהודה אלו לא יגיבה בוגר ובעלת זנות לו אין
תבעל בעלה שהיא בתרת או במלקות ואוריתא אובעשה ואוריתא סוי כאלת
באונס אבדרבן כמא תקום כי הלא אפרח נעשת אומה אמא ישראל אלא בא
עלמי שאינה אשת איש ולא משאר עריות ולא מחיבי לאוין לא עשאה אזוב ואין
הלבה כי יהודה: לא יבטל איש מפריה ורביה אלא אם כן ילדו בנים ובת
שמאי אומרים שני זכרים ובית הלל אומרים זכר ונקבה שנ' זכר ונקבה בראם נשא
אשה ושהה עמה עשר שנים ולא ילדה אינו רשאי לבטל ברשה מותרת לבעל לאחר
ורשאי הנשי לשהות עמה עשר שנים ואם הפעלה מונה משעה שהפעלה האיש מעוזה
עלה פריה ורביה אבל לא האשה ר' יחזקיה בן ברוקה אומר עלה שנים הוא אומר
ובירך אותם שהיים ואמרו להם פרו ורבו: בית שמאי אומרים בית הלל
הלל ועקרון אין משה אמתנה מן שנים לנוגע שוחי עגלה לאומה ולא הנעלה
מנה לסאיל שנים בל שנים זכר ונקבה שלקין בהמה יוקם שנים אעבר ב
בשלמה ואנשאיל ואסבאב אמתנאב אשונאל בתרה מעבלמה נגע שאטבא
והקיימין סבב לכל מן שרבוחיה אין מן שמראה והלכה אז מהמאא בפ יבנ
מלגלר אלא בשר ישאנה אחר ולא הלל לגזרת לאמרא הוחזקה ועלה עשר
שנים קולה מקח עשר שנים לשנות אבים והיעל איקנת שדה באנא עאקר
ואעשרה הבר יחתאב אן ימין טל שנשר סנין ממנן שנאחת עלי מא הנעוק ב
מלגלר איש אמרא קרמא אובנה אחרהמא מ ספר לא הנעגל מן נמלר
שנשר סנין פאלא בין שאמר הלכה חיגל לא יחל לה שבקא מעגלה ויזיא ויק
שנשר סנין פאלא בין שאמר הלכה חיגל לא יחל לה שבקא מעגלה ויזיא ויק
שבקובה אל אקראהרא אנה יורה כחן מלגלר לה אן יחרב חרם סתם ב
באמס מן הנעגלה אנ יורה כחן ולא הנעגלה בגלר ואן אנשי הן אנהא הפעל
בתוך עשר שנים חלי ובמי מגבא ותקול הי אנא לא הפעלה ויזיא ויחסרנה
לאנא בר מתה מר מאחזוקי נעשה בגבראיא ואין הבה בר יחזקיה בן ברוקה:

פרק שביעי

אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט

הנסיסה לו עבדי מלוב ועבדי עמון בריחל עבדי מלוב לא יאכלו בתרומה ועבדי
עמון בריחל יאכלו ואלו הן עבדי מלוב אם מתו מתו לה ואם הותירו הותירו לה
אף על פי שהוא חייב במאונותיה לא יאכלו בתרומה: ועבדי אנדרא אישות
בעבדיה לבן חכמ עבדי עמון בריחל חכמ שביעה לעמון אם אתרי אל והן חייב
באחרונות: בת ישראל שנשאת לכהן הנסיסה לו בן עבדי מלוב בן עבדי
עמון בריחל הרי אן יאכלו בת כהן לישראל הנסיסה לו בן עבדי מלוב בן עבדי ע
עמון בריחל הרי אן לא יאכלו בת ישראל שנשאת לכהן ומת והניחה מעוברת לא
יאכלו עבדיה בתרומה מפני חלקו שלעובר והעובר פוסל ואינו מאכיל כדברי חכמים
אמרו לו מאחר שהבעלותה בנו על בת ישראל לכהן ועל בת כהן לכהן ומת והניחה
מעוברת לא יאכלו עבדיה בתרומה מפני חלקו שלעובר: קולר יוסי מפני
חלקו שלעובר יריש בר אבא אמר אדרך שמעתון בגמלה אולאל מן זוזקה בתי ישראל
ודרכיא האמלל כלא יאכל עטרא בתרומה לאנפ בן גמלה אכות פי שאת ושער
במעי אמה ארדוא פמן סבב חלק עובר לא יאכלו עבדים בתרומה ואברוא אמאס
לעלך וקשוא לה אן כאן תקול אן חלקו שלעובר ידעי ואנר יקיר פלקר אינא בת
כהן לכהן אמא הנה בעם והניחה מעוברת לא יאכלו עבדיה בתרומה אן אתל
לו מאונל שאינו יולד אינו מאונל ויכון תקיור אעבדיא עדם עלוה הנקא מאנר
שהעלותה בנו על בת ישראל לכהן כך צריך אתה לתעיל עבד בתכהן לכהן ומת
והניחה מעוברת ואנמא ישתקל אחכמים אן מנע יכון לה אולאל יאכלו עבדיה
בתרומה ועל אנא מעוברת פאן אתלאין קען לעובר ולבה מחמים:
העובר והיבם והארוסין והחרש ובן תשע שנים ויום אחד פטלים ולא
מאכילים פסק שהוא בן תשע שנים ויום אחד פסק שאינו פסק שהבית שתי
שערות פסק שנא הבית בגמל הבית עלו ועל בת אחיו ואין לנוגע אי מה מהן
מת ראשון עדיה חולצת ולא מתיבמת: פוסלין ולא מאכילין מעוברה אינ
אן קיעת בת ישראל מעוברת מהכהן או שומעת יבם לכהן אן מאודסת מכהן אינ
מעבר כהן חרש או הן בן תשע שנים ויום אחד לא תאכל בתרומה נאנמא
מעלבא מבא האמא ואן כאנת בת כהן מעוברת מישראל ואיר אמור שמעבות
בפסלה מאכל בתרומה לאנהם ימלבא בעל מלך וקיעוה לבן תשע שנים ויום אחד
אן מן אשלנא בן תשע שנים ויום אחד בארוא בואה וקד בין אתלמות אן קולה הנא
בן תשע שנים ויום אחד פסלאנאנא לעל פי פסולי כהונה מתלאין יכון חלבן תשע
שנים ויום אחד ובא על הכהנת פסלה מלאכל בתרומה או תבון בדשה ולבדאנא
עלה כהן בן תשע ויום אחד פאנאנא אינא נתחלה ונפסלה מן הכהונה ואן קדאשר
הלבן בן תשע או פתות מבן תשע. פסל מן התרומה ומן הכהונה כמא שרחנא לבן מספק

שבן שעורות לחלבה עמאלה אי לא פתחים פי לבר בלה בל נקבה ל וכרוא קולה
חלבה בלא מתבעה אינא פתחים פי לבר בלה בל נקבה ל תקלא אחיה פס הגדל
בעבמן אנאנא ל שך והן קולה ובל בהיה עלנו ועל בת אחיו אלי לפיאנל
מן מאתה קדם בלא עלמנה אן בת אחיו מתקבה קבלה כתוב ינבה מעבה
אלאן כמאה בקדים לנא ובלא שמתה ובלו לא עלמנה אנה מאת קבלנא באנבל
ברבה שוטה מן כאלה שתה ומן הבלה בלבאחיה ל שך חלבה ולא תקבלנא
דיאנה ומאלבה ואיזוש לבן פוסלים ולא מאכילים אם אינן ראיי לבעל
ראי אין פוסלים כיצד היה ישראל שבא על בת כהן לכהן בעל בת כהן לכהן עברה לבן
בעל בתכהן בעבר בעבירה בעבירה בעל בת כהן לכהן עברה לבן בת ישראל לבן בת ישראל
בתכהן לכהן בעל בת כהן לכהן נתגרשה לבן בת ישראל לבן בת ישראל אינה
פוסל אלא באה ואינו פוסל אלא מאכיל ראיי כיצד בת ישראל לכהן ובת כהן לישראל
בעל מאינו בן הרי זה עבד בת ישראל לבת כהן לכהן ובת כהן לישראל בת כהן לכהן
אם אינו בן הרי זה עבד בת ישראל לבת כהן לכהן ובת כהן לישראל בת כהן לכהן
קולה פוסל מאכיל באה לבעה אינה בא לאכל עשאה אוכל ופסלה
אן בבעלה לבעה אינו בתוך בשרה פלבלר בעלבו באלבה אוכל ואינו
שפל מאכיל ראיי כיצד בת ישראל לכהן בת כהן לישראל ובת מאינו בת פלבה בנת
ישראל לעבד ישראל לבת כהן לישראל ובת מאינו בן הרי זה מאכיל ראיי אמא
בת ישראל לכהן בת כהן לכהן מעבר בבעלה בת ישראל לבת כהן לכהן ומת
פלבה עלי מלבה מן יקלו ניי מעבר בבה עלי בת שפ הלל מאכיל וקד כתב
פלבה אחיו לבת פלבה וקטעלה בני מעבר בבה עלי בת ישראל הלל כשר
בתבנה בן בראשי אינ בבן באנים נ נדבון: בבן ולא בעמים שבהלא
שנים כיצד בת כהן לישראל ובת מאינו לבת ובת כהן לכהן ישראל לבת
ובת מאינו בן הרי זה מאכיל לבת כהן ובל עומד ומאמא על בת בתה בת
ישראל לבת כהן לכהן ובת כהן לישראל בת כהן לכהן ובת מאינו בן הרי זה
אינו מאכיל ראיי ואינו פוסל אבל אם אינו ראיי אמרה בת כהן לכהן ובת מאינו
בן הרי זה אינו מאכיל ראיי: הן אינו לבת אם שאל מיי הבי לבבנה ובל הן ישראל מי
כתבנו ידבראיא אן אינו בת הכהן בתרומה ומן מבראנו בן הבן הן לא אלא מה
בבת ובן בבה בבת בן בבה ובן בבה בבה מנים בלבה ומן ולא עלינו לא שון עלינה
עינו בבה בן עלי ובל ובל מי בבראנא ועלי הנא ראיא הנא לא קיאם בעונה אם בראנא
שרי לבבן שאנו מא יוב בראנא מעה ובל ובל ל ובל בבה בתכהן לכהן ומת

פרק שמיני

פרים אלו חולין וחולין לעולה ומלקין [illegible] מעבירין לעולה ואין מעבירין לחולין
לעולה בבל חולין מעלות לו יהושע אלו לא פלגש בר פלי תלעבה ירידין נקמי
פרים מעה אנה מא ראי לא שמע אלא הו פרים ינבון מן ומקרבין לעולה מן
פרים מעבי מבטול לאמעאנ: בפרים לא חולין ולא מגיבו ומן ראי לעבר בלא
חולבה ולא מעבי בהמה בפרים שחלב לבמתן לא פמלה בעבה פמלה מעבי מבא בבל
בעבה מנוכרים אלעבה אחיים לא פמלה בעבה פמלה מעבי שהיה
בעבה זנוכרים: הלא לא פרים הו פרים חמה כי עקבה לבמה ומיא דאלעבה
שעבה בלי אלא ומן בעבה בעבה בעבה זנוכרים לבמן מן מיבה אלעבה בבמן מיבה
אינה בה יבוא ובעבה אחים ובא אמורב עבה: פרים מאה כבן שנא
בן שלם מלקיבה מרומה לי יומי לי שמעון אומרים אנרבנים כבן שנא בן
שרבע מלקיבה בהרומה ר יהודה אומר טומטום שנקבע ונמצא זכר בלא
חולץ מעבר שהוא בפרים אנרבנים בשא אבל לא נשיא לעזר אומר
חייבין עליו פחיבה כזכר: קולר יומי לי שמעון בפר אן אנרבנים שנשא
בן שלם מלקיבה בהרומה לבל אבה זכר עלבמא בן נבאי יומי עמ בלא
שלקבה פי ט בריתא ולאל אנרבנים בריב בבני עלמה הוא לא בבר ומן
בן חטאים אם זכר אם נקבה ובבה כל יומי עלאמן בבין אן קולבה ט בריבה
בן חטאים אם זכר אם עינו מבלבל בהרומה לבמה פפן ולפוקא לאמורא לומאן
ואלי לבבה עבדאן אן פרים אלא חולין וחולין לעולה לבמה כל יבוא
ובלבה כל לעזר בן קולה חיבין עלו פחיבה בזכר בלא אלא שבב אוהן משבב
זכר מאיה אלא שבב אוהן בחקוק נקבוהן אן חייבין עלו פחיבה בזכר

פרק תשיעי

ומוהרות לבעלה ומאמרות לבמיבין
ומבדרות לבמיבן ומבדרות לבמן ולא ומאמרות לבמן ומא
מבדרות לבמיבן ומאמרות לבמיבן כבן מדיון עשאה את הבעלה ויש לו
אלו ומבדרות לבמיבן ומאמרות לבמיבן כבן מדיון עשאה את הבעלה ויש לו
מה כבן ולא לא עשאה כשרה ויש לו אח בלא שלא עשאה שרי אלבה ויש לו אח
מגבר מגיר עשאה מגיר ויש לו אח ישראל אלו מבדרות לבמיבן ומאמרות
לבמיבן: קולבה כשר וכשרה מיד בה כבן כשר ומגבר כשרה ומבדר מן הגבר
שלעשאה אן כבבות כשרה [illegible] ולא בלבה אחת לא עשאה עבדה
לא מבדרה כשרה לבמיבן אלא מבדר חלב בבבה בשלה וכן הגבר
ומבדרה לבמיבן ומאמרות לבמיבן כבן מדיון עשאה את הבעלה ויש לו
ומבדרות לבמיבן ומאמרות לבמיבן כבן מדיון עשאה את הבעלה ויש לו
אח בלא שלא עשאה שרי אלבה ויש לו אח חלב [illegible]

לו אחת מאחר שאינה שלו אינו חייב לשלם אחת מהן ואם אמר לו בשבילם
לשמן: לוי אומר אם יקל קלו יקל מאד לא נשא לו לשון בגדר
חלבה ואמרה ואמרו לו בדין בדיוט וכמה הכן אמרה לה לאה
אמרה לו לא ולא בדין עדות שנשא אחר בגמרא ושלם אחת כמה עדות אם כן
הדיוט כשר שנשא חלבה יש לו אחת כשר שרש מאמרת יש לו אחת
ישרש מאחר ששנא שרש לא בדיוט שלו אחת מאחר אמרות לאלו ולאלו שאר כל
בשאים מחברות לבעלים ולבעלים שמות מלבדם פורים שנב לבעלי אלו שנה
לכם אמרות לבעל ומחברת לכם שנה לבם ולא שנה לבעל אמרות לכם
ומחברת לבעל שנה לה ולא אמרות לה ולא אין לה בדבה ולא פרוסה
ולא בלאות ולא מזונות והלב כשר וכסם אחת לבדיצת אמרת לבדן ולוד
ונשמה ותלמה לבם בדיוט מאמרת ותנה לשלם בדשרש לאחרה ולבדן
ש לבן בדבה: יכיל בקולה פרוס שנב אין לה בדבה עיקר בדבה אם
בו אמרה לבעולה ואמרתם לבעולה אמרה הקפדתי ש לה ואמרה לה הכיר בדבר
לבאמרה בו אמרתם אמרה אמרה אמרתם ואמרתם לבמונה וכמה אחרת אינה
בלבן לבמה אמרת בן אין יכנסו לכל מי כמאן לבמה לבמה מ אמרת לבמה
בן ל בתאר ובלאות בי מה אמרתם מן בדבה אמרה חבר בל ולא
גלולה ואחרה פאה לבן סמברל מול ואחרה מה נקול אין לה בלות ש לבדבה
לבלו אמרה בלאות שלבדבה בדבן ברגל ש לה ואמרה לחכם אנשים
בדבה לאשה על ל עברה לבלו בדבה בלבן בן ואם אמרה לבמה אמרה
ובל שנה לבמה בל בדבה מה בדבה מעבר מעבר לבן לבן לבדבה
ומה ל בדבה לבן אין אמרה בדבה מעבר מעבר לבן לבן לבדבה
ואחרה אמרה לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
אין בדבה לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
לבמה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה

בין שאת כרש ותכריכין אושלא כרשות בתכריכין ולא שבר שני עניים מובה
ולא שקלי מות לה לא נעבד כלום מה דאשה אוכלת אלא בעבד מחזה ומחזה ולא
היכבי מאנה בה ואין הלבה לא כי יום ולא כי לשעה ולא כי שמעון
שאת עלה ביתכין בעבד ומה ורבה מן הקרבן ואלא עלה ביתכין בתרת
ויבה בקרבן יפה פחו שלבתכין שבעה מן הקרבן בקרבה ביתכין
לבשה ולבבה לקלבה חיבה בקרבן שלא הקרבה אלא לבשה: הלה לבנים
מדפעה בלבי חיבה בקרבן עלה לא ולבנין נעיעה לא לא אעלה לי עבדנה
פי עשה בהואה בלבי אנה טהור מן בקרבן לא שראים כבר בשה אבן
פי אולם הוי יפה ובאה לבעלה מלבד שראים יכן בעשה פטור ולבד שראים
לא מבהא בעה לא ולא בהמה בלבד בעשה ובשלב השה חיבן בקרבן שמעון
שלבנן והלא לקרבן הטאת נקבה מן הצאן: האשה בלבד בעלה ובבה
אמרי לה תנוך הוי הלבים בעה והולב בראשון והאחרון מעיר: ידיד
בקן לבה בראשון האחרון לי ולב לבנו שמעה ולאחר שמעה והלא אלבבה
ר עקיבה לי ועקבה מעיר מחייב לאון לבן לא מי לבנון אלבה
לא בהה אשה בעת בחודשה ואין הלבה כי עדיבה: אמרו לה מה בנך ואחר
כך מה בעלך ובשמה ואחר כך אמרו לה תנוך הוי הלבים בעה והולב
בראשון והאחרון מעיר אמרו לה מה בעלך ואחר כך אמרו לה חיים מה
ומה בעה והולב בראשון מעיר ובאחרון אינו מעיר אמרו לה מה בעלך ובקרבן
ואחר כך בעבה מותרת לאחור לו אף עבדי שכן לה באחרון שי לא פסלה
אין בהבעה זה מקדשה לשעה לשעה בן הבעה ואשה בעשה מעשה ולא מעשה
שאינו אינסה: בלמה קאל תנוך בראשון ובאחרון ידיד בה לי ולבנו מעשה
ולאחר שמעה כמה לבעה בראשון הקדם והלא לשעה בחיה ופ לבד לבעה
מעבד אבר אין לשנאה אלא כבבה גם לגולבה יכאן בעה אבה טלבה מן עמנה
הבלבה הראמה עלי לשמה לבבה גם יקולבא הרי אבה הגשבה ממני ואין
טובה בלבה אלה לי הו גם בעבל בלמה שר והו הפבה בגלגלה לבראה הבהה עדי
לבבה בלבה לי לא יהו לבבה אין הבו יבבה נבאה גם סדר לבלבה ובזבה ומלה
אפלו לבבה אלא מעשה ואם הוא ריח הגם שטבל בבבהנה: מי שלבבה
אשתו לחדי נתרתים ובאו ואמרו לו מגבה אשתך ונשא את אחותה ואחר כך נשא
אשתו מיבבה לו הוא מובה בחבה ואם שבעה מובה ושבעה מובה בחבה ואם
מתה הראשונה מובה בשנה אמרו לו מגבה אשתך ונשא את אחותה ואחר כך

נאמרה לבבה בחבה ומה לבה מעונו בן בעבל בבה ומה מבבה בבה
מבבה לא בעבל בבה ומה מבבה בבה מעני לא בעבל בבה בעשר מבבה מבבה
חובה לא בבה מבבה ועל מבבה שבבה לא בבה בבבה בבבה מלבבה
בעבל: יקול אלבה מלבה קבלה אלבה ולא לבנה לא לשקל חובה בבה
בבבה ואינה חובה בבבה בבבה בבבה ובבבה בבבה מבבה ראשון מובה שבבה

פרק עשירי

בעבה לבבה בבה
השאה שלבה לא מה בעבל ושאה ואחר כך בבה בעבה בבבה מבבה ומבבה ובבה
ובמבבה לא מבבה ומבבה לא בבבה לא בבבה בבבה ומבבה ובבה ובבבה
חבבה ובבה לא מבבה ומבבה בבבה ובבבה ומבבה מבבה ומבבה לא בבבה
לא לא בבבה ובבבה ובבבה בבבה בבבה בבבה ובבבה ובבבה ובבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה

אמר לו קיימת תיבה ומקבל בברכה מאחר ובאחרון אינו ממחזר ל יוסי אין
כל שהוא פוסל על ידי אחרים הוא פוסל על ידן עצמו וכל שאינו פוסל על
ידי אחרים אינו פוסל על ידי עצמו: מעשה אשה אחת קדשה בכסף ביום
הכיפורים שלא תלבה פי שלשה ושבעה ושלא תצא לשוק שבתה ואם שבתה
אחוקה אומר הרבה וכגלר פן שתכה אם לא תעשה אלא אם מעבר אחר ואם שבתה
בתרים עליה אחרה וכגלר פן יומי חתנה לי: בא בגדר ולכך אין תנעה קרקע לבאה
כבאמה עלי מה מעבר ר יומי אם לא כאן מעבר ישמעאל נשואין נשה ורחל
ויעקב אוהב לבתי ומיכן שמעון לאה בן מליוניים ומעבר יעקב כאן מאהבה נמצא
מאוהב רחל גם בעבר לכך לא שמעון לאה ומעבר לא אם רחל הרמאה שלי
שמעון אוהבת בלא שדה לאה בריבה בו מן יעקב ובל בדרכים מבים ברכ
מראה הקדם אמרה לאה מבי חנגל לי יעקב אוהבת מן כאנה לאה מאורס בכ
לי יעקב אין נשואה לא שבבה אחותה אינה אוסרבה בבאנה ל יומי עלי
לכך ודאי אנה אלא כאנה לאה מאורסת לשבבה בקיט בתרל יומי עלי
מבן אי יקרא תעני בית לי בקדשיה לי: יבה שלשי ואוא כאמל אוהב
אבהתה רחל בהתאוה לעה בעבה לבעלה בבנה מבלעלי ל
אחרים מבלעלי לי יעקבו אמרה אי כאנה לאה נשואה לעקב פעמעלי
אנה אין קדשין בכסף בחיבוקה ולא בתפילה אנה רחל בו מלכלך קרוא
לשמעון אוהבת לא בתרם עליה לאה בתרה לא בגיבה בו בבנה לא מבלעל
אל בעבה כלכך לא מבל אתה אשתו ובלבה כי יומי: אמרו לו מהבה אשר
אחותה מאבית מהבה ושא את אחותה מאמה מבה ושא אל אחל
אחותה מאבית מבה ושא אל אחותה מאמה מוהר בראשונה ובשניה
ובשלישית ובטרית את ברוכים ואסור בשנה ובדבעית ואין בית אחרים
ואין בטרית עדיה ואם בא עם בשנה לאחר ומתה הראשונה מותר בשנה
ובדבעית ובטרית ברוכים ואסור בשלשית ובחמישית ואין בית אחרים
ואין בטרית עדיה: קולב ומקבל ירוי בה אמרו לו מקבה אמרו לו מבה
ומן לבן אין אמת כאנה לאה אבל רחל אם אבפקים ורחל אבקה בן אם
מקיט מן לא מעבר בן לאה ובקה ואנו לא בן לא בנבראת אשלא מעל
בלה ל מעבר בן לאה ל בלבה בבלבלה: בן בנבראת ויום אחר בוא מבל
עלי אחרים ואחרים מבלעל עלי אלא שמתה מבלעל בלבה ובאחרים בלבה
ואמר בן בשלשה ויום אחר שבא מבלעל עלי אחרים ואמר בא מאמר ונגנו אז תלבו מבלעל עלי בן בשלשה ויום אחר

שבא עלי במקום ואחר כך בא אחיו שהוא בן בשבע שנים ויום אחד עליה מבלעל
עלי ידי שמעון אומר לא מבלעל בן בשלשה ויום אחר שבא עלי במקום ואחר כך
בא עלי עראה מבלעל עלי ידי עצמו ל שמעון אומר לא מבלעל: מן אמרנו אין
בן בשבע שנים ויום אחד באמצע באה ושבע לא לא ולא לא מאמר ובן אינו מאמר
ולא מאמר לאור אלבלה הנה מבלעל ידי בה מאמר לאנה אם לא
אחיו הגדול מאמר לבמקום ובעל לכך עקר הוא מאמר אינו מבלעל עלי אחיו
הגדול בל כאנה מה אנוס שיש אנה בבאה בהו מבלעל בן בתולה
בן בסולם ל אל אי יש ענבה עשו באה בן בשבע בראמר בגדול ולו עלמה
מן ל בלבל ל כמתם מכם מאמר אחר מאמר ועלי לכך פרם ואין הלבה כי
שמעון: בן בשבע שנים ויום אחד בבא עלי במקום ואחר כך לאחר לא מקבל בראמר
שיש אשה ומבתי יו פטורה: הל בנים אין מאמר גדול מבלל בן בשבע
שנים ויום אחד ומן אלבלה אין יש אשה אשה קטן ואשה בשוטה פטורות מן בתולבה
ומן הבוס בלכך אות שיש אשה ומה בשורה מן הלשבה ומה הבוס בן בשבע שנים
ויום אחד שבא עלי במקום ומשה הגדול שיש אשה אחרבה אם לא ידע את בראשונה
ומשה הגדול אין תולבה אז מקבל בראה בראשונה הלבה ולא מקבל בראה ל
שמעון אומר לבה לבן זו שדרה וחלבן לשנה אחד שהוא בן בשבע שנים ויום
אחד ואחר שהוא בן עשרים שנה שלא בבן בשבע שנים: כן הראשונה
חלבה ולא מקבל בראה לא בראה בן בשבע בראמר בגדול ולו הקדם לכך אין אדון
לבן גדול מאמר במקום ומה חלבה ולא מקבל בראה בן עשרים שנה שלא בבן
שתי שבעות אין בן שבע שבבה בה פיטום פרום בהו פרים תמה ואין לא בן בבר בה
בהו בבנים לבה קנין לגמרי ל מבלעל ואחמה בי מעמדים ל נראה הבן בן בשבע
שנים ויום אחד חבר יש לבמה ולבמקום בן בשבע בהמה יש עלי ל בנים ל לא בן
הבנים שבן שבעות ובהו פרים תמה ועלי אנה לא בן בבר בה פיטום פרום
ומיום פרום בי בלשון לא אין ושעדו לבן אנוס שבר ראשה שבע רקיק לא
ובשרו מתבלע ואין מיני בגדו ומעלים רפיחה ומעל מיים ואינו עושה כבר
יעבר עבה ל אנשים ושבבה אדעו ליהה ועבר כתמלה אלון ואין מיני נבדיל
מחמיים ורוחץ בימות בשמים ואין בשדרו מעלבה הבל בבקל מאור ל אנשים
ומבבה רקיק הבן לא יבקר בן שבבה ל בזה ל לא בבמה מה הבבה בה ואחר
מן אלה ל עלבמתם אם לא עשרים שנה לא בבנים שבן שבעות בהו פרים תמה
ובשרם אלא יבן בי בקבה שבבהו בהו פרים אחר לבמה ומבבה בה בקבה ולא עשרים
בלא יבן פרים על שהוא בלא יבן בן עשרים שנה ואין בלא יבן לא מן שבן שבעות

לא מלכות ולא לאמונה ולא
בשאין על קדושה ועל
והמעבה על המשמרת חייב בשאלה אם אנוסה אבן אנוסה ומעבה אבן ומעבה
בגורר יהודה אסר באנוסה אבן ומעבה אבן: אחיה פי תחת לא משלבה עלה מא
אחפה ולכך אין אם אתפסה אחתה מעא אמראה עלי לא נבא לי תקרים בנא בי
חש עין אין בחפחה ודאת לא תקרמה מעבא פלא יגרך יזאל אמראה הנאסה פלי
לא אמלאנה לא לא יחה לא לא תקרמה מעבה מעבה אין בקול המתבתא לאראבל
לא יחדים בבא לא נמע בינמאה וכלכ אמא אם לא אנסה אין פעבה לא יבאדר
לא אין יזאל לא קראבה לא נבלתה באנוסתן ומעבתן לא יגי לא יגיא לא נמע בשנה
והלא לא נמע נמלכנו ועלבה לא נגלבה לא מעבה אנה בזאבא אחראבה הנאנ
מעבה פאן אזאל קרובת אנוסתן אן אנוסתן לא יגי נעבי עלבה פלא תעלב מעבה ואיה
מאתה אנוסתן אן אלסבתן אבית לא זאבא קראבבה לאן יזאלב לא פחלבה
נוסאין עלי באנוסה ידיד בה בעד אלתה יה יהודה יסבכל אן קוה לא יגיאה
פלא אבנו יקול כמן אראה אבנו לא יגיאה ואין אלבה כי יהודה: נורה שנעבו בנא
עאלה לא תולבן לא מבנאין אפלא הראה לא לא אלאנאן לא בקדושה ולא בקדושה
והאנע הולבן ולא גן בקדושה וכן הנשמה שלא תקדרו בעד עאמה: אלא בן לא
אחפסה אחראבה לא לאנס פי קראבה אנאסו לא עבדיה: חמשה נשים שנעבנו ואנשו
הנשים הנעבנו ואלאן נשים ואנן ארבעה אלבן לאחה ואחה מבה אחה ואלא אנשים
לאחה ואחה מבה נאנאי אבנאי אלבנאי ובנו לא אחנו אחה: אלא אחה לא מבנה בין
בין לא ואחה אן אחנה לא יגאה לא מעלה הי אולבה פאסה אלבה אבנין ואבנאי
ואלבנה לא מבנלבן ובנין לא נאבה לא מעלה אחראבה פאסה ובנו ולא אין אלבנאי
אבנאי לא אחראבה אבנו יזאלבה לא נאבה ואן לא אלבנו לא אן אחנה לא אן אנאי
אבנאי פלא אן מבה אן מבה ואן נאבה לא בו אבנה בנין אבנה אן אי אנאי לא אן
אבנה לא לא ואחה אן לא אראבה פלא אראבה אבנו אלבן לא לא אראבה אבנאי אלבנאי
אנאבה לא נאבה בעד לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה
אלבן אלבן לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה
אלבן אלבן לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה
אלבן אלבן לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה
אלבן אלבן לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה לא אלבה

פרק אשה אחיו ואשה אחי אביו בן בתקנה אין חולצים ואין מיבמין פרק אשה
אחיו ואשה אחיו אחיו הכשרים בן בתקנה בן בתקנה לבן בתקנה חולצין ולא מיבמין אשה
פרק אשה אחיו ואשה אחיו אביו ולבן כלבה אחד חולץ ואחד מיבם: קולה הנאה
יחידה לא מתקיין וקולבה אחד חולץ ואחד מיבם בין לאחד אם פיא לי חלץ בו אבן
לבה וחלץ יזאלה אכבה פלא פגאה בו אבן לאקנה ולבה אין יזאלה אבן אחראבה
לחעבה ואין כמן לי חלץ אנאיה בו אבן לאקנה ואנה אבן אכבה חלצה פלא בקלבה
לא לא יגי לא בו חלצה ולא פגאה לי בו אבן לבה לבה יבה יזאלה אכבה ולא שנים אלא
הנה אם פקלבה לא חלצה: כותבה שנעבדה לשה בלא לא אחראבה הרי אלו אוכלה
בתרומה ואלבין חלץ אחד על הנדרים ואינו מן מאין לאלבה ואין נשאין נשים בן מאה
בין בחלוצה ואלבין הנערה שהדרו זה אחיה נשאים נשים הנערה לבן בעולה
ואין מומאין לבנים ואם נשמאו אינו מוסגר אבל לאחרבאין אינם אוכלין בתרומה
ואם אכלו אינם לבנים: אין וחמשה ואינם חולצין עליה ואין מיבמים אם מקדמין
ואם מכרו בתנאים שנבה ואינם חולצין בתנאי תולצין בתנאי לבה לבה לבה לבה
מודים אין אלבה מילה ופוארין מן בזקנים ומן בבחורים ומן הקדבה ובכורים הערה
על יום הכיפורים ונותנין עליה חומרי שדה לחומרי כהנים: בלה לא אחמים לבה
מבנה עלי בלבה אבנו אחראה מבקה לאחמוה נחומרה ולבה המנינא מוהו
עלי הראיה ולא הלבה אנה לא יחמים עלי אחו חי מן לתרום אפלה ובקה חולצין
חלצ אחד יחיד בה חולצים בתנאי לבחד לבחד שלחו מן הנוגין לבתנאי יכבר לבתנאי חלצ
אחד ערוה לאלבי שבה וחולבי כתנאי פי לחרבנות לא תנחה כבקה לא אלבה
פיבה לא בקר בנא בנא ומתה לשה. חרם מנבה לא יומין ולא לבה לא בחים לא אחת בבא
אחראה מנחה פלי נחראבה בנאחראה לא וקמעה קרבנם עבנו ולבה לבה לבה לבה
מי אלא שהה אחראבנלבי אלא הנשים ולא אחת ולבה ואין יודע אם בנו בשאר
לבשין אם בן שבעה לאחרון מן לבבנים מן הראשון ובנים מן בנים חולצין לא בנים
ובן בנה לבה חולץ לא מיבם הו לבן אחיה מן בראשון ואחיה מן בנים שלא מתקרבין
הרם אן חולץ ולא מיבם הו לבן אחיה מן בראשון ואחיה מן בנים שלא מתקרבין
אחראה אין חולצין ולא מיבמים ואם אחד חולץ ואחד מיבם: בלה בן עלי לא חלצ
ולא אחראה אין מאחרו אחרון אמרבה לבעלה לבלבי חולצ ולא מיבם ואמר בלבה
חולצים ולא מיבמין וקולבה בנה אן חולצ ולא מיבם ידיד בה אלא אראה אבה לא מלבה
בנה לבה: יבמ מעבה לא מלבה אין בלא לא משבה בה חולצ אן ולא מיבם מראה
אמרה אלא נראה בה מחחד לא אבה לבה אן אחד לבה אן חולצ ולא מיבם אן לא אבה
לבן אן לא בלא מיבם ואשנו אן בקולבה לא אלבה בנה בנה מראה:
לבה אחד ישרל ואחד בן נשא אשה הראיה לבה אין מן נלבה ואם

פרק אשה אחיו ואשה אחי אביו בן בתקנה אין חולצים ואין מיבמין פרק אשה
אחיו ואשה אחיו אחיו הכשרים בן בתקנה לבן בתקנה חולצין ולא מיבמין אשה
פרק אשה אחיו ואשה אחיו אביו ולבן כלבה אחד חולץ ואחד מיבם: קולבה הנאה
יחידה לא מתקיין וקולבה אחד חולץ ואחד מיבם בין לאחד אם פיא לי חלץ בו אבן
לבה וחלץ יזאלה אכבה פלא פגאה בו אבן לבה לבה אין יזאלה אבן אחראבה
לחעבה ואין כמן לי חלץ אנאיה בו אבן לבה לבה אין אכבה חלצה פלא בקלבה
לא לא יגי לא בו חלצה ולא פגאה לי בו אבן לבה לבה יבה יזאלה אכבה ולא שנים אלא
הנה אם פקלבה לא חלצה: כותבה שנעבדה לשה בלא לא אחראבה הרי אלו אוכלה
בתרומה ואלבין חלץ אחד על הנדרים ואינו מן מאין לאלבה ואין נשאין נשים בן מאה
בין בחלוצה ואלבין הנערה שהדרו זה אחיה נשאים נשים הנערה לבן בעולה
ואין מומאין לבנים ואם נשמאו אינו מוסגר אבל לאחרבאין אינם אוכלין בתרומה
ואם אכלו אינם לבנים: אין וחמשה ואינם חולצין עליה ואין מיבמים אם מקדמין
ואם מכרו בתנאים שנבה ואינם חולצין בתנאי תולצין בתנאי לבה לבה לבה לבה
מודים אין אלבה מילה ופוארין מן בזקנים ומן בבחורים ומן הקדבה ובכורים הערה
על יום הכיפורים ונותנין עליה חומרי שדה לחומרי כהנים: בלה לא אחמים לבה
מבנה עלי בלבה אבנו אחראה מבקה לאחמוה נחומרה ולבה המנינא מוהו
עלי הראיה ולא הלבה אנה לא יחמים עלי אחו חי מן לתרום אפלה ובקה חולצין
חלצ אחד יחיד בה חולצים בתנאי לבחד לבחד שלחו מן הנוגין לבתנאי יכבר לבתנאי חלצ
אחד ערוה לאלבי שבה וחולבי כתנאי פי לחרבנות לא תנחה כבקה לא אלבה
פיבה לא בקר בנא בנא ומתה לשה. חרם מנבה לא יומין ולא לבה לא בחים לא אחת בבא
אחראה מנחה פלי נחראבה בנאחראה לא וקמעה קרבנם עבנו ולבה לבה לבה לבה
מי אלא שהה אחראבנלבי אלא הנשים ולא אחת ולבה ואין יודע אם בנו בשאר
לבשין אם בן שבעה לאחרון מן לבבנים מן הראשון ובנים מן בנים חולצין לא בנים
ובן בנה לבה חולץ לא מיבם הו לבן אחיה מן בראשון ואחיה מן בנים שלא מתקרבין
הרם אן חולץ ולא מיבם הו לבן אחיה מן בראשון ואחיה מן בנים שלא מתקרבין
אחראה אין חולצין ולא מיבמים ואם אחד חולץ ואחד מיבם: בלה בן עלי לא חלצ
ולא אחראה אין מאחרו אחרון אמרבה לבעלה לבלבי חולצ ולא מיבם ואמר בלבה
חולצים ולא מיבמין וקולבה בנה אן חולצ ולא מיבם ידיד בה אלא אראה אבה לא מלבה
בנה לבה: יבמ מעבה לא מלבה אין בלא לא משבה בה חולצ אן ולא מיבם מראה
אמרה אלא נראה בה מחחד לא אבה לבה אן אחד לבה אן חולצ ולא מיבם אן לא אבה
לבן אן לא בלא מיבם ואשנו אן בקולבה לא אלבה בנה בנה מראה:
לבה אחד ישרל ואחד בן נשא אשה הראיה לבה אין מן נלבה ואם

כשרה חלבה בלבה חלבה בשרה כשרה ר"ל שיר פסול ובשאלת הלבה פסולה
ור"ל עדר מבשרו: בשלמן בשרם אין כן מחוסה עוף והלא לב היינו עוף
לבהמה פוגה ואין הלבה כשרה
שמעון אומר: חלבה ריקה אבל קרוחה חלבה בשרה כשרה ודקה
אבל לא חלבה חלבה כשרה פחות חלבה ויראתה אבל לא ריקה ר"ל שיר חומר
חלבה בפחות ר"ל עקיבה אומר חלבה כשרה אמר לו ר"ל שעדי פרא. ישאה דבר
שהוא מעשה מעבד אמר לו ר"ל עקיבה מעשה ראיה. ישאה דבר פרא ומעשה
בשר: הלבה כי עקיבה: הרוצה שתאכל והקרבה שחלבה והחלבה בלא טן
חלבה בלבה חלבה ריקה חלבה בלבה ומשקה אבל לא חלבה חלבה בשרה
חולה שאכלו לא יקל שחלבו לבוהה הרוח ולבה בכאבו לא עקר בעיב לה
לבן: וחכם חלבה בפולה אין לא יהיו מבשר הם באר לבה לא בלבה לאיר שלא
אלא באר חלבה הלבה בפולה והה לא מעשה לבו לא חיר אמר מחבר ל חכמים
חלבה בקטן אינה כלום ואינה פסולה ותלבה לבסמים ולא בחלב לאיסה לבולה ש
שהבשר שבו שאינו בשר שבו עשרה שבו: חלבה פשוט אם בשלשה ומרבה אחר
מקום קרוב אם בפולה חלבה בפולה ר' שמעון ור' יוחנן הפסולה ומבשרין ומעשרה
שחלבה בנו לבנה ובית הפסולים כי מעשה לבנו ר' עקיבה הכשרים: כאן בתלת
מעשרה פי פסולן וכאן אינה אלא בפי פסולן וכאן לא שהם אינם אמרה ברוחים ל
חלבה וקטן ועל חלבה אין לא בלבה שלא ריחם עליו אמר לבקרם ותיעשה הבנין חלבה
מלחה: מלוחה חלבה בה הוא ובמקום לבנה ובלבן ולבה מבנה לו עדה הלבנה לו שב
שקרבנו לו אחר עולה ולבה אלו ובנה אומרת מאיר: יכ לבקר נאה שם בנים לא אב יב
ובנה אומר לא חלבה לבחלבה ולבשון בקם ומה הין אומרין ובנה יבנה אלא לבנה ון
נעמיד לו ולבקר בה חיה שהיא נראה לריחים ועמדה ומה כב יעשה לנים אם לא כ
אם בא אח עד כאן בין מקרין ובשהקרא ר' הוקין נגם בחת האלה בבבר עבה
ומאר אבבה הפרשת הנחזקן לבו ות מקרין אחר לבה הפרשה ובקרה שמן בשרה בית
חלבה בעבר מאבן בריחים ולא מצוה בבנה מלחים ר' יהודה אומר מצוה עלבה בעמלים שם
אחר חלבה הנעלה חלבה מבנו: ובקבה בהנה לו הו אבל אינה כאן עבר לבן ובי עוה
אין כמו עדר ובו בעבה ישאר עלבה בל חלבה בלבה בבשר בלבה בלבה מן בלבה
אבעבה מבבה ישאר עלבה בל בנו חבקר מן בלבה חלבה בלבה בל יבוה ר
ביתה שהיה אחרת

פרק עגלה ערופה

אין מעמידין אלא מחוסה
ביתה אלא מחוסה ומשאין ביתה שאינו מחוסה אלא בלבד בלבד בלבד בלבד

184

שמאי אומרין בפניו ובית הלל אומרין בפניו ושלא בפניו בית שמאי אומרין בבית
דין ובית הלל אומרין בבית דין ושלא בבית דין אמרו בית הלל לבית שמאי ממאנת
והיא קטנה אפילו ארבעה וחמשה פעמים אמרו להם בית שמאי אין בנות ישראל
הפקר אלא ממאנת וממתנת עד שתגדיל ותמאן ותנשא: פי' בית דין פחות של
שלשה ואמרו בית הלל שלא בבית דין יחיד או בלשון אשה ואין לה יכולה מומחין וקולא
עד שתגדיל ותמאן ותנשא הקדירה או תמאן ותנשא יענו אותה אינה ממאנת לא
בקטנה עד שתגדיל או תמאן ותנשא על שמקדש ונשא לו ואו פי מוציא או תמאן
אין תמאן ותתגדל והיא קטנה כלא יצאו לפי בית שמאי כלא ימכנא למיאון
באמנה לא עונבם אין ממאנין אלא ארוסות כמו דם לא כלאמנם: איזו
היא קטנה שהיא צריכה למאן כל שהשיאתה אמה או אחיה לדעתה השיאוה
שלא לדעתה אינה צריכה למאן ר' חנינה בן אנטיגנס אומר כל תינוקת שאינה
יכולה לשמור את קדושיה אינה צריכה למאן ר' אליעזר אומר אין מעשה
קטנה כלום אלא כמפותה בת ישראל לכהן לא תאכל בתרומה בת כהן לישראל תאכל בתרומה:
מעשה קולא אינה צריכה למאן אותה לא תתמאן כמאן בפני שנים כל קולא
וקיום ובפעולתה ... אינה יודעת לשמור ... מן ... אעוון
... על סדר ... ולא ...
בראש עשר שנים אמת ... עשר שנים ... צריכה למאן ...
... אינה צריכה ...
... בן אנטיגנס ואין הלכה כר' אליעזר ... קטנה ...
דבר אלא שיוצאה במיאון ...
... בעד י"ב שנה ויום אחד ...
... עד י"ב שנה ...
... שערות ...
... קדושין ר' אליעזר בן יעקב אומר כל עכבה שהיא מן האיש כאלו
היא אשתו וכל עכבה שאינה מן האיש כאלו אינה אשתו ...
... קרוביו ... מקרובותיה והיא אסורה בקרוביו
...
נתגרשה מותרת לחזור לו מיאנה בו והחזירה ...
נתגרשה אסורה לחזור לו זה הכלל גט אחר מיאון אסורה לחזור לו מיאון אחר גט מותרת לחזור לו: הממאנת באיש ונשאת לאחר וגרשה לאחר ומיאנה בו לאחר
ונישאת לאחר ומיאנה בו זה הכלל ... מותרת ... אסורה לחזור לו ...

185

מותרת לחזור לו: ... ר' אליעזר בקולא אינה אלא עכבה ...
... בית ... ואסור בקרובותיה ...
... אינה ... ומותר בקרובותיה ... בממאנת: במגרש את
האשה והחזירה מותרת לבעה ר' אליעזר אומר וכן במגרש את היבמה
והחזירה מותרת לבעה ר' אליעזר אומר קטנה שהשיאה אביה ונתגרשה
כיתומה בחיי האב והחזירה אסורה לבעה: קולא בחזירה אסורה לבעה
... החזירה כשהיא קטנה ... והיא קטנה ... גרושין
... והחזרתה אינה אסורה אלא החזירה והיא גדולה אין
... ואין הלכה כר' אליעזר
שני אחים נשואים לשתי אחיות קטנות ... מתה בעלה של אחת מהן ...
... וכן שתי חרשות גדולה וקטנה מת בעלה של קטנה ...
... מת בעלה של גדולה ר' אליעזר אומר מלמדים את הקטנה
שתמאן בו רבן גמליאל אומר אם מיאנה מיאנה ואם לאו תמתין עד שתגדיל ...
... ר' יהושע אומר אוי לו על אשתו ואוי לו על אשת אחיו
את אשתו ... ואשת אחיו ... הלכה כר' אליעזר: מי שהיה נשוי
לשתי יתומות קטנות ומת ביאתה ... מותרת את
... וכן שתי חרשות ... מותרת ...
פקחת וחרשת ביאת הפקחת פוטרת את החרשת ואין ביאת החרשת
פוטרת את הפקחת גדולה וקטנה ביאת הגדולה פוטרת את הקטנה ואין
ביאת הקטנה פוטרת את הגדולה: ...
...
...
...
...
...
... חרשת ...
...
...
...
...
קטנה וחרשת ...

לפי ...

קטנות ומת בא היבם על הראשונה וחזר ובא על השניה או שבא אחיו על
השניה לא פסל את הראשונה וכן שתי חרשות קטנה וחרשת בא היבם על הקטנה
וחזר ובא על החרשת או שבא אחיו על החרשת לא פסל את הקטנה בא היבם
על החרשת וחזר ובא על הקטנה או שבא אחיו על הקטנה פסל את החרשת:
ביאת הקטנה פוסלת וביאת החרשת [illegible]
פקחת וחרשת בא היבם על הפקחת וחזר ובא על החרשת או שבא אחיו על
החרשת לא פסל את הפקחת בא היבם על החרשת וחזר ובא על הפקחת או
שבא אחיו על הפקחת פסל את החרשת: בין כו אין ביאת הפקחת גמורה
אלמא [illegible] ביאת החרשת: גדולה וקטנה בא היבם על
הגדולה וחזר ובא על הקטנה או שבא אחיו על הקטנה לא פסל את הגדולה
בא היבם על הקטנה וחזר ובא על הגדולה או שבא אחיו על הגדולה פסל את
הקטנה ר' אליעזר אומ' מלמדין את הקטנה שתמאן בו: הלכה כר' אליעזר:
יבם קטן שבא על יבמה קטנה יגדלו זה עם זה בא על יבמה גדולה
תגדלנו היבמה שאמרה בתוך שלשים יום לא נבעלתי כופין אותו שיחלוץ לה
לאחר שלשים יום מבקשים ממנו שיחלוץ לה ובזמן שהוא מודה אפילו לאחר
שנים עשר חודש כופין אותו שיחלוץ לה: הדא אלדי קלנא כופין אותו שיחלוץ
[illegible]
[illegible]
והוא אומר לא בעלתי [illegible] הלכה [illegible]: הנודרת
הנייה מיבמה בחיי בעלה כופין אותו שיחלוץ לה לאחר מיתת בעלה מבקשין
ממנו שיחלוץ לה אם נתכוונה לכך אפילו בחיי בעלה מבקשין ממנו שיחלוץ
לה: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

פרק ארבעה עשר

חרש שנשא פקחת ופקח שנשא חרשת אם רצה יוציא ואם רצה יקיים כשם שהוא כונס ברמיזה כך הוא
מוציא ברמיזה פקח שנשא פקחת ונתחרשה אם רצה יוציא ואם רצה

יקיים נשתטית לא יוציא נתחרש הוא או נשתטה אינו מוציא עולמית: קולה
נשתטית לא יוציא [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] לא יוציא עולמית: אמר רבי
יוחנן בן נורי וכי מפני מה אמרו האשה שנתחרשה יוצאה והאיש שנתחרש
אינו מוציא עולמית אמרו לו אינו דומה האיש המגרש לאשה המתגרשת
שהאשה יוצאה לרצונה ושלא לרצונה והאיש אינו מוציא אלא לרצונו:
ר' יוחנן בן נורי לא פרק [illegible] בין אשה שנתחרשה ואיש שנתחרש [illegible]
[illegible] חכמים בין אשה
לאיש [illegible] ואין הלכה כר' יוחנן בן נורי: העיד
ר' יוחנן בן גודגדא על החרשת שהשיאה אביה שהיא יוצאה בגט אמרו לו
אף זו כיוצא בה: [illegible] אן נשא פקחת ונתחרשה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] יוצאה בגט [illegible] יוצאה בגט והלא [illegible]: שני אחים
חרשים נשואים לשתי אחיות פקחות או לשתי אחיות חרשות או לשתי
אחיות אחת חרשת ואחת פקחת וכן שתי אחיות חרשות נשואות לשני אחים
פקחים או לשני אחין חרשין או לשני אחין אחד פקח ואחד חרש הרי אלו
פטורין מן החליצה ומן היבום ואם היו נכריות יכנוסו ואם רצו להוציא
יוציאו: שני אחים אחד פקח ואחד חרש נשואים לשתי אחיות פקחות מת
חרש בעל הפקחת מה יעשה פקח בעל הפקחת תצא משום אחות אשה
מת פקח בעל הפקחת מה יעשה חרש בעל הפקחת מוציא את אשתו
בגט ואשת אחיו אסורה לעולם: שני אחים פקחים נשואים לשתי אחיות
אחת פקחת ואחת חרשת מת פקח בעל החרשת מה יעשה פקח בעל
הפקחת תצא משום אחות אשה מת פקח בעל הפקחת מה יעשה פקח בעל
החרשת מוציא את אשתו בגט ואשת אחיו בחליצה: שני אחים אחד חרש
ואחד פקח נשואים לשתי אחיות אחת חרשת ואחת פקחת מת חרש בעל
החרשת מה יעשה פקח בעל הפקחת תצא משום אחות אשה מת פקח בעל
הפקחת מה יעשה חרש בעל החרשת מוציא את אשתו בגט ואשת אחיו אסורה
לעולם: שני אחים אחד חרש ואחד פקח נשואים לשתי נכריות פקחות מת חרש

בעל הפקחת מת יעשה פקח בעל הפקחת או חולץ או מיבם מת פקח בעל
הפקחת מה יעשה חרש בעל הפקחת כונס ואינו מוציא לעולם:
אחים פקחים נשואים לשתי נכריות אחת חרשת ואחת פקחת מת פקח בעל
החרשת מה יעשה פקח בעל הפקחת כונס ואם רצה להוציא יוציא מת פקח
בעל הפקחת מה יעשה פקח בעל החרשת או חולץ או מיבם: שני אחים אחד
חרש ואחד פקח נשואים לשתי נכריות אחת חרשת ואחת פקחת מת חרש בעל
החרשת מה יעשה פקח בעל הפקחת כונס ואם רצה להוציא יוציא מת פקח
בעל הפקחת מה יעשה חרש בעל החרשת כונס ואינו מוציא לעולם:
אבל אלו הדברין בהם עלה בדה של פרשה [illegible] למתקן מה הלכה אמת
אחרת אין של חרש של חרשת [illegible] לא חולצין ולא [illegible] אין של חרש אלא כונס
ואינו מוציא לעולם [illegible] כאילו נאנסה כאינו לביאה [illegible]
[illegible] לבונה חרש [illegible] של חרש של חרשת [illegible] של [illegible]
[illegible] של חכם [illegible] אין של [illegible] אלא כנוס [illegible]
[illegible] חרשת [illegible] לבונה [illegible]
[illegible] של חכם [illegible] אין [illegible]
[illegible] אשר כאן [illegible] [illegible] לבונה [illegible] אחות
[illegible] כאחות [illegible]
אחיו ובתולה [illegible]

פרק חמשה עשר

האשה שהלכה היא ובעלה למדינת
הים שלום בינו לבינה שלום בעולם באת ואמרה מת בעלי תנשא מת בעלי תתיבם
שלום בינו לבינה ומלחמה בעולם קטטה בינו לבינה ושלום בעולם
באת ואמרה מת בעלי אינה נאמנת ר' יהודה אומר לעולם אינה נאמנת
אלא אם כן באת בוכה ובגדיה קרועים אמרו לו אחד זו ואחד זו תנשא:
[illegible] מלחמה בעולם [illegible]
[illegible] עליה [illegible] מות [illegible]
[illegible] קטטה [illegible]
ואין הלכה כר' יהודה: בית הלל אומרין לא שמענו אלא בבאה מן הקציר
בלבד אמרו להם בית שמאי אחת הבאה מן הקציר ואחת הבאה מן הזיתים
ואחת הבאה ממדינת הים לא דברו בקציר אלא בהווה חזרו בית הלל להורות
כדברי בית שמאי: בית שמאי אומרין תנשא ותטול כתובתה בית הלל אומרין תנשא
ולא תטול כתובתה אמרו להם בית שמאי התרתם את הערוה החמורה לא תתירו

את הממון הקל אמרו להם בית הלל מצינו שאין האחים נכנסין לנחלה על
פיה אמרו להם בית שמאי והלא מספר כתובתה נלמוד שאם תנשא
[illegible] לאחר תטול מה שכתוב לה חזרו בית הלל להורות כדברי
בית שמאי: [illegible] כתובה [illegible]
[illegible] כתובה [illegible] לאחר [illegible] מה שכתוב לה: הכל נאמנין להעידה
[illegible] חמותה ובת חמותה וצרתה ויבמתה ובת בעלה מה בין גט למיתה שהכתב
מוכיח עד אחד אומר מת ונשאת ובא אחר ואומר לא מת הרי זו לא תצא
עד אחד אומר מת ושנים אומרין לא מת אף על פי שנשאת תצא שנים אומרין מת
ועד אחד אומר לא מת אף על פי שלא נשאת תנשא: [illegible]
[illegible] מן סבה של עדאות [illegible]
[illegible] אחד [illegible] וזו אלא
[illegible] מפני שהכתב מוכיח
[illegible] אחד אומר [illegible]
[illegible] ושנים אומרין לא מת ולו [illegible]
[illegible] שנים פסולים או שתי נשים: אחת אומרת מת ואחת אומרת לא מת
זו שאומרת מת תנשא ותטול כתובתה וזו שאומרת לא מת לא תנשא ולא תטול
[illegible] אחת אומרת מת ואחת אומרת נהרג ר' מאיר אומר הואיל והן מכחישות
זו את זו הרי אלו לא ינשאו ר' יהודה ור' שמעון אומרין הואיל וזו וזו מודות שאינו
קיים הרי אלו ינשאו עד אומר מת ועד אומר לא מת אשה אומרת מת ואשה
אומרת לא מת הרי זו לא תנשא: אין הלכה כר' מאיר: האשה שהלכה
היא ובעלה למדינת הים באת ואמרה מת בעלי תנשא ותטול כתובתה וצרתה
אסורה היתה בת ישראל לכהן תאכל בתרומה דברי ר' טרפון ר' עקיבא אומר
אין זו דרך מוציאתה מידי עבירה עד שתהא אסורה להנשא ואסורה לאכול
[illegible] אמרה מת בעלי ואחר כך מת חמי תנשא ותטול כתובתה וחמותה
[illegible] היתה בת ישראל לכהן תאכל בתרומה דברי ר' טרפון ר' עקיבא אומר
אין זו דרך מוציאתה מידי עבירה עד שתהא אסורה להנשא ואסורה לאכול בת
[illegible]: הלכה כר' טרפון: קדש אחת מחמש נשים ואין יודע איזו מהן
קדש וכל אחת ואחת אומרת אותי קדש נותן גט לכל אחת ואחת ומניח כתובה
ביניהן ומסתלק דברי ר' טרפון ר' עקיבא אומר אין זו דרך מוציאתו מידי
עבירה עד שיתן גט וכתובה לכל אחת ואחת: גזל אחד מחמשה בני אדם ואין
יודע איזה מהן גזל וכל אחד ואחד אומר אותי גזל מניח את הגזלה ביניהם

שיעבור דאול פסול או אשה

פרק ששה עשר

מסכת תענית

דביעי ואלמנה

מעני קולה שמעו עליה שהיא לשבויה בעכו״ם ומעולם בטאה מדבק כמו
אנחנו מטהרים אותה שהרי כל ואחת לבד שהעידו אותה טהורה לבאחת שבויה אינה טהורה לאין ידין כי
עדות שבוים אינה טהורה אשה וקרוב וקטן בתורה לפי שמו ובזה שאמרנו
לשבויה אינה טהורה כאין ישבע לבאה שאבדה אותה מן הפרקים מן זה שבויה
אלו אין כרכבין יד לגוים: ר׳ יהודה אומ׳ אין מעלין לכהונה על פי עד אחד אמ׳ ר׳
אליעזר אימתי במקום שיש עוררים אבל במקום שאין עוררים מעלין לכהונה
על פי עד אחד רבן שמעון בן גמליאל אומר משום שמעון בן הסגן מעלין לכהונה
על פי עד אחד: עוררים מאמינין שאין יאמינוהו ויחלוק לכם כמו אין אנחנו
אין עד עד כחות מאנים ואהבלאך רבן שמעון בן גמליאל מעלין מאמינים
הוא ידוע עדות על מה אכה והנאמן על פי עד אחד אותה כבר כן אמנם
על בלא שלא יהיה כבה אין לכהונה ובאלו כל אחד שאמר ואחד
אותה כשר עד דחויה לכהונה ובאשר אחד נאמן של אלו מעלין לכהונה על פי
אחד ואין מעלה לכהונה בגוף כל אחד שאמר אותה תלויה
ירדה האמת מן לכהונה כי שאמר עד אחד כאשר אותה כשר
קול יצאת בלא שער עד מעלין בעדות מאמין ומעלין אותה
לכהונה לאין שאמר אחד באותה כשר ואחד מה בעדות הוא אל כאמנם
ודאין בחזקת אבן שאין בהן שאין היתה יכול ישראל ואין מעלין
אותה לכהונה ההיא שאמר אחד אותה כשר ואחד אינה כשר
והאשה שנחבשה בידי גוים על ידי ממון מותרת לבעלה על ידי נפשות אסורה לבעלה
ואין מן אדם אין בכבית שבאה בה על כן בזנות ומצב ובעבירה ולשבויה
עבוד מהבקרין פי עד שאמר על ידי שבויה
ידינו פוסק כבר אחד בן עד אחד מן מכה כן הוא
מנחבשה בידי גוים על ידי ממון מותרת לבעלה על ידי נפשות אסורה לבעלה
עיר שכבשה כרקום כל כהנות שנמצאו בתוכה פסולות ואם יש להן עדים אפילו
עבד אפילו שפחה הרי אלו נאמנין ואין אדם נאמן על ידי עצמו אמר
ר׳ זכריה בן הקצב המעון הזה לא זזה ידה מתוך ידי משעה שנכנסו גוים
לירושלים ועד שיצאו אמרו לו אין אדם מעיד על ידי עצמו: אומ׳ כבר
הם מה שאמרו על ידי אפילו על ידי ממון מותרת לבעלה הדא כלה אלא
כאין אותה כבר שאמר אין אותו בבית שאמר אותם בידי
ואין כאין פי עד אחד על ידי שאמר ולא אותה שבויה מן
מעולם כל ואחת מנה על פי אותה לא נשואים ולא כבר לא כאין נשואה

מכל ואחת מנה מיני ליבלה לתמור נחבתי נאמנה לומר לא נחבתי ולא נשמתי
וכד בענין אין שקרוב ולא אשה ישבו לתמורה אותה לא נשמתה ככר בעלה היא
ובעדותה אחד שנחבשה ולא אנסה אלא שבה לשבויה אותה טהורה וכאין
כהן לא ישאנה לבן ישראל כהן אחר על טומאה כן פי אמר שפרק שבמה
מן זמנות אלו כה אלא אין מפלגתא במאלה נשבה אותה לא נשמתה ואפלו
אין עליה שהיא כלב מן כמו מזה פי פסיקתי: ואלו נאמנין להעיד
בגדלן מה שראו בקטנן נאמן אדם לומר זה כתב ידו של אבא וזה כתב ידו
של רבי וזה כתב ידו של אחי זכור הייתי באשה פלונית שיצאה בהינומא
וראשה פרוע ושהיה איש פלוני יוצא מבית הספר לטבול לאכול בתרומה ושהיה
חולק עמנו על הגורן והמקום הזה בית הפרס ועד כאן היינו באים
בשבת אבל אינו נאמן לומר דרך היה לאיש פלוני במקום הזה מעמד
ומספד היה לאיש פלוני במקום הזה: ובשרט אין ישבד תעד גזול כלך
שיודה בעדות ותינוק בספרק ויהא בהא וכדב שאין כלהו אומות כן
אחור בהנהגתו פוסק שהרכב פקט וכי כלה לרבנן לאין קיום שטרות דרבנן
ונקות כתובה מנה מאתים והחולין ותומאת בית הפרס דרבנן ומלך בזה
שתרומה שהיא הקדע להם כן אי יעלה לכהונה נהוב שבאדינה
שהיא כה אותם כי תרומות דרבנן ואמנו אין יכון כלך שאילו הגדול מוגה
שתרומה נהגה על פי עד אחד שאינו נקוב כמה בזמן פי תרומות ומה נחינתו לכי
לא כמה בזה שבאחיה פי קולה דרך ומעמד היה לפלוני לאוה ממון ולא דר
אבל אין שהחזק כמוכה ולא יוכו עדות תקרוב שעבר הזה ומלך אין אשר
אין חולקין תרומה לעבד בגורן אלא אם כן היו עמו ומלך לשמוט אישר
עבד כבר כן אין עבד לא יחולקו לא לנה לא יאות מעשה כמו אלו והן
לא יחלוק על הגורן:

פרק שלישי

אלו נערות שיש להן קנס הבא על הממזרת
ועל הנתינה ועל הכותית הבא על הגיורת ועל השבויה ועל השפחה
שנפדו ושנתגיירו ושנשתחררו פחותות מבנות שלש שנים ויום אחד הבא על
אחותו ועל אחות אביו ועל אחות אמו ועל אחות אשתו ועל אשת אחיו ועל
אשת אחי אביו ועל הנדה יש להן קנס אף על פי שהן בהכרת אין בהן מיתת
בית דין: הקדים לאשונה הבדם ואלו נערות כמותה שיש להן קנס ויכיד כי
יש קולה כמנה ולכן בתיאבה וכבר עיא לא כאו המשנה וכד עלמה אין שטובה
שהנערות לא נזיה מני כאין כנא פי מסכת כתובות וקנה אשת אחיו ואחיו

[illegible] אחיו אבוי מיבן לוב בתיו כן אמרה אין עוד אין [illegible] ובא בגלות ונגלה
מן הארמון ושרטו כי הגלות לא הגה בן מלכים כי אם בן בנים כי בהגלות
נאבדת מן הבריות ולא מה מלך ומלך לא אמר [illegible] ברגלים נוקן [illegible]
ומן לא תגזול לא תעשה עליהם מן [illegible] ומשלו: ולא שאין לה קשה בכל
על הבוהה ועל הבזיה ועל הבלתי [illegible] ומלו ומרגיזו ומסרו הרוקם
על בנות אלא שנים ניס אחד ר יכוהה אותו שבוים שרבה בני בית אבות
אף על פי שהיא [illegible] הבה עליהם ועל בהמה ועל בגדיו ועל בני אדם ועל
ברכה ועל ברבוה מן לבן קים מבט שהוא מתחייב בנפשו שמיבה בני בית
לין ולא בהתחייב בנפשו אינו מעלה מנין אלא ולא יביה אמן עד שיהיה שנה
שהתרחה והרוב שהרי יש בלילה אומר אין לבקש עקיבה תוכל שלא לבקש
ומקבה שלשה שנה: קול אלמה ולא יביה אמן מעוברת ולא יביה אמן בין
בלילה בקרים עוד יעוד בנוגה ואם אמן יביה בין שני בלילה מקרים
מעוד אין [illegible] אחה בהמת פקרתל לאהבלה ולא יכן כפ עוד [illegible] ובן קו
ובבה ובשל בן ובשל ויבהמה [illegible] לאחה אין אדם מתרמה ובלדים [illegible]
כפ בהרבה ואשתה פרנה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ולא יכן לקים לוהה [illegible] ומן [illegible]
[illegible] ומן לא תגזול לא תעשה [illegible] ומן לא תגזול לא תעשה

מתפבה שהן אלה דברים והאונס ארבעה מתפבה נוכן בושת ופגם ובבה
אונס ר' עלו בראונס שבוים נוכן אבל בתולה בתולה בן אבן האונס מתפבה שבאונס
בן אלה בתולה ומתפבה יש בלבד ומתפבה אי ידה בלבד ובלדים ידאי
אונס נוכן אבל בתולה בנערה [illegible] אינה דומה בעבד ביאה
לבעלה בר בן שן שן לא אגלה עשרים מלבד אין לה שער ובלבד כן לא פרוש
ערך פי לא אנוסה עניי לא ידרה פי לא מתפבה ומתפבה נאמרה ומעוד
בשלא יבנוס אמה אי בשלא בנוס אבות ונשה נוכן בושה ופגם ולא
אם קנס: כיצד בוא שובה נערה אבלו בוא חברת אבלו בוא
אונס אבלו בוא ראה שתן נערה נה הבר אחר אין שאינה [illegible]
אינו בשאי לא יאמר שלו לו פגיה לנשה אשה שהיא ראויה לו: [illegible]
אינה בבאר קדי בה בנערה בבאר לא אמור לקדה ומוסה אין [illegible]
ראשה שוראה: הגלה לה לעבר אונס חייב ומתפבה [illegible]
הבתה לעשה [illegible] בשלא בנוס והאונס [illegible]

כאלו היא שתחה נעמרה בשוק כמה [illegible] בית קבר קנס שור
לבל אדם ולבל עיר לבקבה מן הגלות שהה לבל אדם קולה אבל בפסח
שהי עיר [illegible] לא מעל לא מעל פי לא מעל שעיר [illegible]
בשלה [illegible] הבלה בעובר עבה בעלה בעלה שבה הנשים פסח [illegible]
וקבה חי מלולו: לא מקום שיש מבו אין קנס ולא מקום שיש קנס אין מבר
קנה [illegible] מבר ואין לבקנס ונערה: ולבקנס ואין לה מבר ולא מבר
ולא קנס: הנה אבן לבלה לא [illegible] עלה מלילה בקנס ולא נחלה
נבהה לבן פ כל בעבר לבן אין לבן אין [illegible] אל אין בנה: [illegible]
עלה סנה בהמלה [illegible] בקמי קנה סי הבית שה שערות אין לה
הבית בהמה הבית שבו שערות הבעל [illegible] בקמי שבה בעל
הבית שבו שערות בקן לה הבית שבו שערות בפי בוקן בה הבית שבו שערות
הבית חבן בקנס שבו: בקנה בקן בקנה עשה ולא הבית שבו שערות
וטבה ביבה בעמה אילנות בה אילנות ואין לה [illegible] בבה סמוך אילנות
בקבה: חבן בקנס בקמי בקמן סנה וכי אינה בקמי קנה שלבה שמה
וחבמה חבש לקנה חבן [illegible] שבו שערות ואין לה בבה בקן אילנות
ואין לה בבה בעמה אילנות בקבה מן הבית שבו שערות בקן בעל שבו
עבה בעבה ויש אחר שי בקמי לבקבה סנה עבה [illegible]
ערה ובקי בעל בה [illegible] שבו שערות בבה אשה ובית ובערה ולא בבה
חמה לבערה ובעל לבבה אשה בקמי בוערה ובחבן הלא לבן אין
ערה לבערה ולא שהה חבש בקמי בוערה ובחבן הלא לבן אין
אוכה אבה ובבה עבה אינו נוכן קנס וערה אין לה בבה בה שבו לבבה
ובבה עבה נוכן קנס ולבבה מאי בי בבה לבשה שבו בבה לבקנס שבו מקנה
אין קנס ולא חבמים יבאלבוה ויחבון בבה עבה בקנס בבן בעל אלא שבו
חבל עבה לבבור חייב בבן בלבבה עבה ובבקנס בבקנס מבר אמה בשבה
לא בבן בן אחד אבה אין לבן לא מבר לא קנס אמה בשבה ובבה לבבה
בבה נבהה אמה אין בבבה בבבה לבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה אמה בבן שלבבה בבבה ובבה עבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה

פרק רביעי

נערה שנתפתתה
שאבוה ובעל בתולתה עמדה בדין עד שלא מתה באב הדין שלה
מתה באב הדין שלה אם הם פטרה לשמור בין שלא שמרה האב הדין
שלו עמדה בדין עד שלא הגיה הדין שלו מתה באב הדין הדין שלו
לא תתפוקה לשאר הדין עד שבוא הדין שלו שלא עמדה לשמוע לשמוע אם
לא הם פטרה לבוא עד שמתה באב הדין שלו שלא עמדה העשה ידי ומעשה
אמעלם שלו בבא ומתה באב הדין שלו קולב מעשה ידיה ומעשה
ידיה בב מעשה ידיה בחלקי אמה אם מקבלה בחיי אביה לאחר אביה בכל
ידיה מעשה ידיה שעשה בחיי אביה לאחר ואם לא נבו אלא לאחר
מתה באב הדין הדין ראוה ואם לבבה שמעון המאמרים אחר הדין ובשרה
אמה ובאה אמה בהבאה שלה בשאיה ולשלה בשאיה ונעלמה בהבאה
שלה ר יהודה אומר הרי אזהרה שלא אמרו לו אם משהשיאה אם לאביה בדין
ר שמעון ר יהודה יקלים אם לבהבאה בשבלו בבא שלאבה בשאל ובשאה
הוקה בשעת ערבבה בה אחבה בהבאה ואם לבבה בדין ר יהודה
שלבה בשעת עמדה ואם בדין זו בחוק אם לא פתח בדין אב ולא מתה מלבד
בדין הראשון שלה בהבאה ובבה בה השאה בדין אם בהבאה בדין
אב ולא מתה מלבד בדין הבאה בהבאה בהבאה הדין בבדין ר לבלבבר
לא בב אבואם לא פתח בדין אב שלה פתח בדין אב ואם לא בבדין אם לבבה
לא נמנמי פתח בדין אבה אלא מדבר: ויעשה עמי שבה בבי נערה בדין
לא נשמעה לה בבלים מתבבה בחוק מבלבלה אבה אבה אבה בבדין אבה
בחוק בבלים לבבה ובבה בבה ולא בלים בעבבה מתה מלבד בבדין בבלים
בבלים שבה בבלים לבבה לבבה בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים
בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים בבלים

חייב שהוא תנאי ב״ד: שהבעל חייב לפדותה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] אינו רשאי לומר הרי גיטה וכתובתה
[illegible] [illegible] רשאי: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ובכוהנת [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כתובה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ובאו עליה ואמרו לה [illegible]
[illegible] ואחר כך [illegible] אין לה כתובה [illegible] [illegible] [illegible]
ועל [illegible] אנוסה [illegible] [illegible]: לא כתב לה בנן דכרין די יהוון
לכי מנאי אינון ירתון כסף כתובתיך יתר על חולקהון דעם אחיהון
חייב שהוא תנאי בית דין: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כתובה ראשונה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] בנן נוקבן דיהוויין
לכי מנאי יהוויין יתבן בביתי ומיתזנן מנכסי עד דתנסבן לגוברין חייב
שהוא תנאי ב״ד: עד דתנסבן עד שיתארסו [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] אלא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אביה: את תהא יתבא
בביתי ומיתזנא מנכסי כל ימי מיגד ארמלותיך בביתי חייב שהוא תנאי בית
דין כך היו אנשי ירושלים כותבין ואנשי הגליל היו כותבין כאנשי ירושלים ואנשי יהודה
היו כותבין עד שירצו היורשים ליתן ליך כתובתיך לפיכך אם רצו היורשין
נותנין לה כתובתה ופוטרין אותה: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] מיגד ארמלותיך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

פרק חמישי

אף על פי שאמרו בתולה גובה מאתים
ואלמנה מנה אם רצה להוסיף אפילו מאה מנה יוסיף נתארמלה או נתגרשה

בין מן האירוסין בין מן הנשואין גובה את הכל ר׳ אלעזר בן עזריה אומר מן
הנשואין גובה את הכל מן האירוסין בתולה גובה מאתים ואלמנה מנה שלא
כתב לה [illegible] על מנת שיכנסנה: ר׳ יהודה אומר אם רצה כותב לבתולה
שטר של מאתים והיא כותבת לו שנתקבלתי ממך מנה ולאלמנה מנה והיא
כותבת לו שנתקבלתי ממך חמשים זוז ר׳ מאיר אומר כל הפוחת לבתולה
ממאתים ולאלמנה ממנה הרי זו בעילת זנות: [illegible] [illegible] [illegible] בן
עזריה [illegible] [illegible] [illegible]: נותנים לבתולה שנים עשר חדש משיתבעה
הבעל לפרנס את עצמה כשם שנותנין לאשה כך נותנין לאיש לפרנס
את עצמו ולאלמנה שלשים יום הגיע זמן ולא נשאו הן אוכלות משלו
ואוכלות בתרומה ר׳ טרפון אומר נותנים לה הכל תרומה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בתולה או אלמנה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] לבתולה שנים עשר חודש ולאלמנה שלשים יום
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] נותנין לה שלשים יום [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] נותנין לה מחצה חולין ומחצה תרומה כר׳ עקיבא [illegible] [illegible] [illegible]
עקיבא ור׳ טרפון [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אינה אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה: היבם אינו מאכיל בתרומה
עשתה ששה חדשים בפני הבעל וששה חדשים בפני היבם אפילו כולן
בפני הבעל חסר יום אחד בפני היבם אינה אוכלת בתרומה זו משנה ראשונה
בית דין שלאחריהם אמרו אין האשה אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה:
המקדיש מעשה ידי אשתו הרי זו עושה ואוכלת והמותר ר׳ מאיר אומר הקדש
ר׳ יוחנן הסנדלר אומר חולין: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
עושה ואוכלת [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ר׳ יוחנן הסנדלר: אלו מלאכות שהאשה עושה
לבעלה טוחנת ואופה ומכבסת מבשלת ומניקה את בנה ומצעת את המטה
ועושה בצמר הכניסה לו שפחה אחת לא טוחנת ולא אופה [illegible] [illegible]

[illegible]

תרק שני

פרק שביעי

עראן בין עשוי אבן גזרו ועל כולם אחר מאיר אומר על כי שבת הוצרך עשות כולם
בין שלא בשביל שבת בין שאינו יכול לבא לכל לעבודתו אינו יכול לבא לכל ומחר
וחכמים אומרים מקבלת בין על הרחוק חוץ מאוכלה שהין מפני שבין מוקדם
העשה בשביל בזה וזה שמתה והנה לא אין בו מי אמרו חכמים יכולה בין שלא בשביל
לא מחוץ לתחום יכולה לבא לכל ולבא לכל: מוכר שהין לעכו"ם
בעיר תלמודות נכרי לאדם אין נכרי מקרקעין לו: נמצא וסר לו לשון לדבר
בר מעבדין נשמר לו לחשש לו מעבדה ודרסו לרגלו ונפרדה
כתבים:

פרק שמיני

בשבת שנכנס לבית המשתה ובתוך שבין מוכרת ובתוך ק"ס נכנס לבית המשתה
מוכים בית שמאי ובית הלל שבין מוכרת ובתוך ק"ס נכנס לבית המשתה בית
בית שמאי אומרים המוכרת בית בלל אומרים לא המוכרת אלא ואלו מוכרים שבין
מוכרת ובתוך ק"ס אינו יכולה אמרו בית בין רבן ונכנס בחוץ וזכה בין שבת
זכה בנכסים אמר לבן על בחדשים אנו בושים אלא שאתם מלבנים עליהם
אבל בנכסים: קולבס שמוכרת ובתוך ק"ס יכול בה לו אחר שבת לבית
וקולבס בחוץ לו זכה בשבת יכול בחוץ ולזכה בה יזכה בנכסים
ורבן מוכרת בנו לבן נכנס לבית ושמאת וזכה לבנו רבן ונכנס על
בחדשים אנו בושים ובנכסים שנכנס לבית ושמאת ושמאת שנו אנשי שבת
בי בלבד לו ונכנסים שאם מוכרת בקיים אלא שאתם מלבנים עליהם לבית
לבית ובית אבות ובתוך מוכרת בחוץ לו זכה בשבת יזכה בנכסים ומוכרת בנו
וקנו לו בלבד בין שנכנס לבית ונכנסים עם שלא בקרקעות ובין שנכנס לבית ומוכרת
ונכנס אחר לבית הבעל מוכרת ונכנס לבית ומוכרת
מוכים אלו ואלו מוכים שאם מוכרת ובתוך ק"ס בבעל מוכרת לבית
שמאת ושמאת רבן ונכנס אומרים שאם מוכרת ובתוך ק"ס אינו חוזר
עקבים אמרו לבית רבן ונכנס בחוץ לו זכה בשבת לבית יזכה בנכסים אמרו
על בחדשים אנו בושים אלא שאתם מלבנים עליהם ר' שמעון אומר
בין נכנס לנכסים נכנס בתרועה לבעל לבית המוכרת שאם מוכרת ובתוך
בחוץ תרועה לבעל לבית המוכרת שאם מוכרת ובתוך ק"ס: קטרת לבית
בקרקע לבית ונכנס בתרועה בבעל בין מת לבית בין לבית בין לבית בין לבית
הסכרת אין אם לא מוכרת בלבד לו מוכרת שלא מוכרת ונכנס
תרועה לבעל בתרועה לבית בין מת לבית בין לבית בין לבית בין לבית
נכנס לבית קרקע לבית אולם פרוצה בפרוצה בין בקרקע לבית

קרקע והוא אולם פרוצה לחוצה בין לבית אמר מאיר שמעון אומר בין נכנס
בפרוצה בין ים בלא מראה המאוכל לבית בין קרקע לבית בין אולם פרוצה
וחכמים אומרים פרוצה לבית בין קרקע לבית ובין בין בקרקע לבית ולבית בבית
לבית בבית וכנס בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
לא בין בשבת בלבד לו בעון פשבי בה אם בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
לשמעון אומר מקום לו יכנס כוחו בבנו בתוך בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
בבית בבית בבית יכנס בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
ובבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
שמעון: כתלו מחבריו בין מראה מחבריו בשבת בבית אינו אלא בלבד
ועבדת מראה מחבריו לבית בקרקע לבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
שלאחר לו חלונים בלבד בין מראה מחבריו לבית בקרקע בבית בבית בבית בבית בבית
בין בבית ולבבכם שמעון: ולא לבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
קרקע והוא אולם פרוצה בין שמעון בין לבית אומר לא המוכר מפני שכן כבל
בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
אולם פרוצה בין לבית אומר לא המוכר מפני שכן שבת בבית בבית: הבבית בבית
שמעון בין לבית ובין מוכר: הנשים שאלה לבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
ואם לא קימעה קימעה ואם לא בבבה מה שהנשים בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
ולא אם לא שבת בבבה בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
מה בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
אם אין בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית

פרקא שניה

[illegible]

בכתובתה פי׳ דמוב וכתוב אלא בבינה השבח במה ידעינן ובלבד גיעה בה תימה א
לא כלא לומבא ימין ונין יטול תחלה מחוב מיך לארץ ופיגל [illegible] אלא בשלמ
אין מן אחד לא כרצה ולנחוש ולא בורה מחבונין בלא אכריבא לנולא אומר
חאיזב לא בחזל במאבה ובראו: הפוגמת כתובתה לא תפרע אלא בש
בשבועה ועד אחד מעידה שהיא פרועה לא תפרע אלא בשבועה מנכסים
משועבדים ומנכסי יתומים ובנפרעת שלא בפניו לא תפרע אלא בשבועה:
הפוגמת כתובתה כיצד היתה כתובתה אלף זוז ואמר לה התקבלת כתובתך
והיא אומרת לא התקבלתי אלא מנה לא תפרע אלא בשבועה ועד אחד
מעידה שהיא פרועה כיצד אמר לה התקבלת כתובתך והיא אומרת לא
התקבלתי ועד אחד מעידה שהיא פרועה לא תפרע אלא בשבועה מנכסים
משועבדים כיצד מכר נכסיו לאחרים והיא נפרעת מן הלקוחות לא תפרע אלא
בשבועה מנכסי יתומים כיצד מת והניח נכסיו ליתומים והיא נפרעת מן היתומים
לא תפרע אלא בשבועה והנפרעת שלא בפניו כיצד הלך לו למדינת הים והיא
נפרעת שלא בפניו לא תפרע אלא בשבועה ר׳ שמעון אומר כל זמן שהיא תובעת
כתובתה היורשין משביעין אותה ואם אינה תובעת את כתובתה אין היורשין
משביעין אותה: נפרעת שלא בפניו אין הלכה כר׳ שמעון [illegible]
[illegible] שבועה [illegible] מן מאלה אחת אין [illegible]
[illegible] כתובה [illegible] כתובה [illegible]
מתיים ואנשיה [illegible] כמה [illegible] פרק [illegible]
[illegible] שבועה שבועה בתורה [illegible]
אין כל שבועה מדכורה [illegible] משנה [illegible] שבועה בתורה או שבועה דרבנן
[illegible] כמה [illegible] שבועה ור׳ שמעון [illegible]
[illegible] פרק [illegible] ור׳ אליעזר [illegible]
שמעון [illegible] ואפילו [illegible] אינו משביעה
אלא אם כן תבעה כתובתה ואין הלכה כר׳ שמעון: הוציאה גט ואין עמו כתובה
גובה כתובתה כתובה ואין עמה גט היא אומרת אבד גטי והוא אומר [illegible]
וכן בעל חוב שהוציא שטר חוב אם אין עמו פרוזבול הרי אלו לא יפרעו [illegible]
שמעון בן גמליאל אומר מן הסכנה ואילך האשה גובה שלא בגט ובעל חוב גובה
שלא בפרוזבול: [illegible] כתובה [illegible]
שטר כתובה [illegible]
[illegible] עדות [illegible] שטר כתובה [illegible] שטר [illegible]

ומ״ד [illegible] כתובה [illegible] ר׳ [illegible] קד׳ ודינה
או והגה [illegible] פרק [illegible] שביעית
ובין [illegible] עליה שמטה [illegible] פקודה
אבל [illegible] ואבל שוברי
[illegible] ומן [illegible] מיגו
דיכול למימר לא נרשמה [illegible] אבל שוברי [illegible] שבועה [illegible]
[illegible] אשה גובה שלא בגט עיקר כתובה
[illegible] גובה [illegible] עדי גירושין [illegible] במקום
שכותבין כתובה בין במקום שאין כותבין [illegible]
במקום שאין כותבין כתובה גובה כתובתה [illegible] עיקר כתובה [illegible]
[illegible] שטר כתובה או עדים [illegible] שמעון בן גמליאל:
[illegible] ושתי כתובות גובה שתי כתובות [illegible] או כתובה [illegible]
[illegible] כתובה [illegible] גובה אלא כתובה אחת [illegible]
[illegible] כתובתה בראשונה [illegible] כתובתה
[illegible] כתובתה קיימת [illegible]
בן קיימת: כתובתה קיימת [illegible] עיקר כתובה מנה [illegible]
[illegible] חלק [illegible]

פרק עשירי

מי שהיה נשוי שתי נשים ומת הראשונה
קודמת לשניה ויורשי ראשונה קודמין ליורשי שניה נשא את הראשונה ומתה
נשא את השניה ומת הוא השניה ויורשיה קודמין ליורשי הראשונה: [illegible]
[illegible] שבועה בתורה [illegible] כל אלמנה [illegible]
[illegible] כתובתה [illegible]
[illegible] כתובה [illegible] שבועה וקונה
שניה ויורשיה קודמין ליורשי הראשונה [illegible] כתובת בנין דכרין [illegible]
שניה [illegible] כתובת [illegible] ראשונה כתובה [illegible]
[illegible] חלק [illegible]
[illegible] כתובת בנין דכרין [illegible]
כתובת [illegible] מי שהיה נשוי שתי נשים ומתו ואחר
כך מת הוא [illegible] כתובת [illegible] שתי כתובות
[illegible] כתובת אמן [illegible] כתובת [illegible]

אמרו חכמים הרי אנו מעלין על נפש אבינו יעקב דיר כרי שיטלו כתובתם אם
שומעין לבן אינו שמעון אתה תובעם בביתו בין בין שם נכסים כבריאין
בבנו אחיך לא שמעון אומר אינו כל שיש שם נכסים שאין לבן אחרי נתאים מלוה
עד שיהו שם נכסים שיש לבן אחרי יהיו מן על שבר כתובתו ביי קלבה אלו
נושלם כתובתו אינו אלא נושלם כתובה אינו
וריש בן שיש לו אב ואם ועל לבנה כי אמנסים קרוב לבתולה מבלאים יפרר דין
אז מלאים ביל מקרקעות אז בשעה כי בלא אבר וכי אבר כי שמעון
מי שמת שזו לשלש נשים ומת בבן בכתב שלא מעות ושלו מתנים ושלו מתנים
מתנת שאין שם אינו מוכר חולה ובריאה ביניהם שם מתנים שלאנת נושלם חמשים
ושלו מתנים ושלו מתות שלשה עשרים שלא הבה ביניהם שם מאות ושלו מעות
נושלם המתנים שלו מתנים מנה ושלו מאות שלשה שלא הבה וכן שלשה שהיו לו
לבים בנוכרי ומתנו כך בן חולה: מעשה כאיש עלבנה בארבעה ביריו שלו
יקבל כל מתת עצמה מלא אינו סים בנכרי שלשה בהולות יום אחד אינו
לי יפרר ביי מנו לבן בתיקה בשלא אין לי אלא אין דין קדימה במנו לבן ובקה
הוא שם מתנים בין שם שלשה מאות קדיקנים מלבאות אין בנוכרו בקרוב אין אלא חולה בבריאה וכן בלבה ולבם אין מקרא מלא ולא שלי שעבד בדבר
מתת שבה בבלא בין מ מדיינים ל כרוכות בקרבה נבא ונתנלבד מנה
כי אבל מלי מקרקע ועלי לבד מקום מ מתת לבד אין לי אלא אינו בקר
מלה ומלאים בנכרים ואם בנוכרי מתת מלא מלאכת מנו מ לבנה
לוקים מ אינו ברר פנים כאין מסמיים לבריאה אבל כל מתת מלבד עקר ולא
בן ואין כאין אבל מ מנר פנים כאין אינו קפס בינם בל מיבר ומל לבד
מקבל מתת לבד עשרים אבל כאין לבד קפס בינם בל מיבר ומל כאין אינו קפס בינם
בל מיבר ומל לבד אבל מ מתת הבן: ולבד מן מנה מלי לבד בן מתת ומל כאין לבד מ מאה וקפס
מ בין בינם בל מתת הבן: ולבד מן מנה מלי לבד בן מתת ומל כאין לבד מ מאה וקפס
מ מתת שלבד מלבד מן מנה ומתנה: בנה מע בדבר מ מדיינים מע מעמקבל אותה בכוכר
מ אין יכולה מ מעמל ומתנה לבד בן בלה מ מנה מ מלכות בן מ מעמה אבל
מבני מ מדבר שלא מאות בנים ולא תלקון בשלה פנים מבלי מבנו מאה תמות
שלא מאות בשלה ובדבר בלבד מנה ולבד וקפס בלבד מאה מ מעמה מלא
מאבים ובעלבד שלא מאות בשלה פנים מבלי חמש מאות מלאה חולה ומ מלאה בשלה
ומ מאבים חולה ומ בעלבד מלבד מנה מבנים ובעבר שלא מאות ובנים שלא מאות
מלי ומלא אלא הקדמה ובבן לבד מ מנה מ מלבד בן מלא מבנים מלבד בן

© Bodleian at Oxford

פרק אחד עשר

מעבדי כוכבים ומשא
ומתן שלהם ואינם חייבים בקבורה ואם מתה יוציא בלי שום כבוד הראוי
לקבורה. וכל מי שיש לו בקבורה ויתן בקבר בבית המקבלת מתים
וכל הקרב לעשות לו יד ושם לא יקבלם בקבורה אלא מי שיש בעצמו ומקבל
מתנות מן הבריות ומן הבריות ומן הבריות ומן הבריות ומן הבריות ומן הבריות
מן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן
מן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן
ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן
ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן
ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן
ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן
ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן
ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן
ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן
ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן
ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן
ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן
ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן
ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן
ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן ומן שמעון ומן לוי ומן יהודה ומן ראובן

לה כתובה ולו הכיר בה ואלמנה לכהן גדול ... יש להן כתובה ... בכור
... ותייבי ... צריכין חזוק ... צריכין חזוק׃
׳׳׳ ׳׳׳

פרק שנים עשר

הנושא את האשה ופסקה עמו שיזון את בתה חמש שנים חייב
את בתה חמש שנים נשאת לאחר ופסקה עמו שיזון את בתה חמש שנים חייב
לזונה חמש שנים לא יאמר הראשון לכשתבוא לביתי אזונה אלא מוליך
מזונותיה למקום שאמה וכן לא יאמרו שניהם הרי אנו זנין אותה כאחד
אלא אחד זנה ואחד נותן לה דמי מזונות׃ ... בין
גדולה בין קטנה ...
[illegible]

[illegible]

פקד סקט לבא ונוב שסכן פי מאלה לאן של כנעני אתנו פאן כבא יכבה בביתו
ולם לבית אן תבנה ולו מן מאלהא ולא אן תרמא ואונה בעלה לאן של נמלבה
אלא תראתהא פי [illegible] ירתקון [illegible] כביתי מלבו יזן קולהם לבא
יס אן אלא אשלבו אין לה מזונות אלא אן כתהא בה דבהא ולאתלב לבא
אן לו כאונה מעהם פי שמל פאנה באכד לבר בלא שרי · כל זמן שהיא בבית
אביה גובה כתובתה לעולם כל זמן שהיא בבית בעלה גובה כתובתה עד
עשרים וחמש שנה שיבה [illegible] שעשה טובה כנגד [illegible]
דברי ר' מאיר שאמר משם רבן גמליאל וחכמים אומרין כל זמן שהיא בבית
בעלה גובה כתובתה לעולם כל זמן שהיא בבית אביה גובה כתובתה עד
עשרים וחמש שנים מתה יורשיה מזכירין כתובתה עד עשרים וחמש שנים:
לא כלאף בין אחד אן אלא כאן שטר כתובה יוצא מתחת ידה גובה
כתובתה לעולם חיה כאנת או מתה [illegible] אלא לם יכן בה שטר כתובה וקד
[illegible] מנה מאתים של חכמים יקולון אנהא אדא כאנת בבית בעלה גובה לעולם
לאן סכותהא ען [illegible] אנמא כאן לחיאתה מנהם לבונהא מעהם אמא בבית
אביה פאן כתובתהא [illegible] אנמא כאן לאנהא [illegible] וקד בינא
אן יורשיה לם [illegible] כתובה עלי אי חאל כאנו אלא אן [illegible]
והלכה כחכמים:

פרק שלשה עשר

שני דייני גזרות היו בירושלם
אדמון וחנן בן אבשלום חנן אומר שני דברים ואדמון אומר שבעה מי שהלך
למדינת הים ואשתו תובעת מזונות חנן אומר תשבע בסוף ולא תשבע בתחלה
נחלקו עליו בני כהנים גדולים ואמרו [illegible]
כדבריכם אמר רבן יוחנן בן זכאי יפה אמר חנן לא תשבע אלא בסוף
תשבע בתחלה [illegible] שבועה בתורה [illegible]
לבא של נפקה ובסוף [illegible] עד מא יחצר בעלה [illegible] ויקול לבא אני נפקה
לך מזונות [illegible] והלכה כרבן יוחנן בן זכאי [illegible]
[illegible] שאי מעשה ידיך [illegible]
[illegible] והו [illegible] בתורה [illegible]
[illegible] עשה [illegible] למזונות [illegible] אלא
[illegible] מא [illegible]
[illegible] מזונות [illegible]
[illegible] שבועה [illegible]

הים ועמד אחד ופרנס את אשתו חנן אומר אבד את מעותיו נחלקו עליו בני
כהנים גדולים ואמרו ישבע כמה הוציא ויטול אמר דוסא בן הרכינס כדבריהם
אמר רבן יוחנן בן זכאי יפה אמר חנן הניח מעותיו על קרן הצבי [illegible]
[illegible] אחד [illegible] מעותיו [illegible]
[illegible] מזונות [illegible] יחלק [illegible]
[illegible] והלכה כרבן יוחנן בן זכאי · אדמון אומר שבעה מי שמת
והניח בנים ובנות בזמן שהנכסים מרובין הבנים יירשו והבנות יזונו נכסים
מועטין הבנות יזונו והבנים ישאלו על הפתחים אדמון אומר בשביל שאני זכר
הפסדתי אמר רבן גמליאל רואה אני את דברי אדמון · [illegible] נכסים מרובין
[illegible] מועטין ואדמון [illegible]
[illegible] מנכסים מועטין ואין הלכה כאדמון:
הטוען את חברו כדי שמן והודה לו בקנקנים אדמון אומר הואיל והודה
במקצת הטענה ישבע וחכמים אומרין אין הודאה ממין הטענה אמר רבן גמליאל רואה
אני את דברי אדמון · [illegible]
[illegible] שבועת התורה על [illegible]
[illegible] מודה במקצת [illegible]
[illegible] שמעון בעשרה
[illegible] שמעון [illegible]
[illegible] פטור [illegible] שבועת התורה [illegible]
[illegible]
[illegible] ראובן [illegible] עשר [illegible]
[illegible] שמעון [illegible] חייב [illegible]
חכמים [illegible] מלא עשר [illegible]
[illegible] עשר [illegible] פטור [illegible]
[illegible]
[illegible] ראובן [illegible] שמן [illegible]
[illegible] אדמון [illegible]
[illegible] חכמים [illegible] והלכה כאדמון:
[illegible] ואשה [illegible] אדמון [illegible]
[illegible]
[illegible] כנגד [illegible] אדמון

[illegible] על קרן הצבי

פשט את הרגל עבארה ען טול מסרה וקולה עם שילבין [illegible]
חבני [illegible] את אוער והלכה כאדמון: הערב על [illegible] והוציאו [illegible] עליו
עד אדמון אומ׳ השני נותן ובראשון קשה [illegible] וחכמים אומרין [illegible]
עשאה סימן לאחר איבד את זכותו: שרח הדה להלכה [illegible] ראובן
אבתאע ארץ מן שמעון וכאן לוי מן גמלה אלשהוד אלדין שהדוא פי [illegible] לא
שרי [illegible] לוי אלשאהד [illegible] שמעון פי [illegible] יקול [illegible]
[illegible] על [illegible] אדמון [illegible] קולה ולא יקים עליה חוב מן כונה שהד פי [illegible]
לאן לה אן יקול שהדת [illegible] מן יד ראובן [illegible] מא והעלב על חקי
[illegible] פי יד שמעון אלי [illegible] ואנא [illegible] אחתכמה ואם [illegible]
מן ידה ולחכמים יקולון אן שהאדתה פי אלשטר [illegible] לבין ראובן [illegible]
[illegible] אלמלך לה ולם לה [illegible] שמעון ולא כל מקרון אנה [illegible] לוי [illegible]
[illegible] סימן לאחר [illegible] יחדד ארץ ויקול [illegible] פי [illegible] אלארץ
[illegible] לשמעון [illegible] כאן שטר [illegible] מן שכן [illegible] חוד
מוצע אלמביע אלארץ [illegible] לשמעון וכאן לוי שאהד פי [illegible] אלשטר כאנה לם
יקדר יעבר ארץ שמעון פי [illegible] ארץ [illegible] קד [illegible]
[illegible] פי אלשהאדה פי [illegible] אלשטר [illegible] כאן [illegible] וכאנת שהאדתה
פי קיום השטר לא [illegible] וכונו לאנה יקול [illegible] אלשטר
לאן [illegible] אלדיינין אן יקרוון אלשטר [illegible] ואנמא [illegible] שני [illegible]
אלשהוד פקט [illegible] והלכה כחכמים: מי שהלך למדינת הים ואבדה דרך שדהו
אדמון אומ׳ ילך לו [illegible] וחכמים אומרין יקח לו דרך במאה מנה או יפרח
באויר: [illegible] ארבעה בני אדם [illegible] אדמון לחכמים [illegible]
ואחד מנהם יקול [illegible] על ארצי [illegible]
[illegible] אחד מארבע רוחות [illegible] לחכמים [illegible]
[illegible] פי אחד [illegible] יכונו [illegible]
מן [illegible] ארבעה [illegible] כל ואחד מנהם [illegible]
[illegible] ארבעה [illegible] אדמון [illegible]
[illegible] וחכמים [illegible]
[illegible] כל אחד [illegible]
[illegible] והלכה כחכמים: המוציא שטר חוב על חבירו [illegible]
[illegible] אדמון אומ׳ אילו חייב הייתי לך [illegible]
[illegible] וחכמים [illegible]

[illegible]: [illegible] מקרון [illegible] עאדתהם [illegible]
[illegible] יקול [illegible] לחבירו [illegible]
[illegible] לחכמים פי [illegible] קבב חוב [illegible]
[illegible] שטר [illegible]
[illegible] מודעא [illegible] אבל זכותו ולחכמים יקולון [illegible] מודעא [illegible]
[illegible] חבירך [illegible]
[illegible]: שנים שהוציאו שטר חוב זה על זה אדמון אומ׳ אילו חייב הייתי
[illegible] וחכמים אומרין זה גובה שטר חובו וזה גובה שטר
חובו: והלכה כחכמים: שלש ארצות לנשואין יהודה ועבר הירדן והגליל
אין מוציאין מעיר לעיר ולא מכרך לכרך אבל באותה הארץ מוציאין מעיר
לעיר ומכרך לכרך אבל לא מעיר לכרך ולא מכרך לעיר מוציאין מנוה הרעה
[illegible] אבל לא מנוה היפה לנוה הרעה רבן שמעון בן גמליאל אומ׳ אף לא [illegible]
[illegible] שהנוה היפה בודק: עיר [illegible]
וכרך [illegible] ומעני בודק [illegible]
[illegible] שרחב [illegible]
[illegible] רבן שמעון בן גמליאל [illegible]
[illegible] יהודה [illegible]
[illegible] מוציאין מעיר שרובה גוים
לעיר שרובה ישראל ולא מעיר שרובה ישראל לעיר שרובה גוים: הכל מעלין
לארץ ישראל ואין הכל מוציאין הכל מעלין לירושלם ואין הכל מוציאין אחד
[illegible] עבדים כיצד נשא אשה בארץ ישראל וגרשה בארץ ישראל נותן לה
ממעות ארץ ישראל נשא אשה בארץ ישראל וגרשה בקפוטקיא נותן לה ממעות
ארץ ישראל נשא אשה בקפוטקיא וגרשה בארץ ישראל נותן לה ממעות ארץ
ישראל רבן שמעון בן גמליאל אומ׳ נותן לה ממעות קפוטקיא נשא אשה בקפוטקיא
וגרשה בקפוטקיא נותן לה ממעות קפוטקיא: [illegible] מנוה היפה
[illegible] לעיר שרובה גוים [illegible]
[illegible] ארץ ישראל [illegible] לעיר שרובה ישראל [illegible]
[illegible] ארץ ישראל [illegible]
[illegible] כתובה [illegible] קפוטקיא [illegible]
[illegible] ארץ ישראל [illegible] כתובה [illegible]
[illegible] מוצע [illegible]

38

עובר כו׳ ל״ז ורבן שמעון בן גמליאל יקול ל״ז כחסב מוקצה ל״ע עובר לאתר עשקר
בתרבת דאורייתא ואין בגבה כרבן שמעון בן גמליאל בריך רחמנא דסיעדנא

מסכת ערלה

(יא) לא בנטיעה נדרים נטלה: חכמים סתמיים
שבועה בשבועת בנין יהודה בנין יהודה האומר לחברו מודר אני ממך מוחר
אם ממך מרוחק אם ממך שאינו אוכלך שאינו נוטע לך אסור מעכשיו
אם לא יעקב בתי הולך בית לבחמיר בלבי רשעים עלי בנין יהודה ובחכמים
ובשבועת בנדרי כשרים בה אמר לה בנבכותם ערב בנין יהודה ובחכמים
מודר אני ממך מוחר אם ממך מרוחק אם ממך לחמתי בי בנין גלים ואמרת
בי אקפתם אבנתיה לגלים ומן הקרקעות בי לבתרא יקות אעבר לאקרקעות
ותקליר בדבא לגלגלה הבנא לגלים ולא בנין גלים בנדרים ובחכמים
שרים ובי מודר אני ממך מוחר אם ממך ואם בן בעל לך בנין גלים
בנין בנין הרמים ובנין שבועה ובנין בנין ברוקה ולא שאינו אוכלך שאינו
נוטע לך לחמתי בי אקפתם לגלים ותעמיד בו משקלים בחמרא אקפאם
לבר הרבן יקל מודר אם ממך שאינו נוטע לך ושאינו אוכלך מוחר אם ממך
שאינו אוכלך ושאינו נוטע לך מרוחק אם ממך שאינו אוכלך אם שאינו נוטע
לך ותיגל כבן אסור לאכלו לא לו עוף לו תמיד אם לאכלה מודר אם ממך פרס
פלגא יתרם עלה לאכלה עולה לא מפרוע בלא אלא לבתרא מעה ולבלר מולה
אם ממך המפרוע אלא יפה לבה ומפרוע מרוחק אם ממך אלא ובשבר
אמרה פלגלך לא כן אסור מלאכלו בי קולף מן בלה ל אקאלם תבן יקל
אוכלך ומעבר הולך בית לבחמיר אם כמן יקראבר בית ל בחמים לבן
בחמן יקל מנהה אם לך שאינו אוכלך אם שאינו נוטע לך עבר עבר
אסור לא אכלו אלא עשה לו ואם בעבר לא לא מבא מלקות לאיר לא יטעה בה
חרמנא בן יקראבה ובנדרי כשרים בה אם יקול בנדרי כשרים עלי אם אוכלך
ובנבכות בן יקול לי מן אימתנבה בנין ניר בי עלי קרבן שבועה בחמרא
בגדרא לך ותיגל אמרה בבר ל אשיא לבן בלא לבי אכל מעבר
בנא עולה ובנבא ניר לא אקל מן הלבתן ומן בחמר בנבא יבן מרוה ובבר מ
בנבא בן בשבועה בנדרי כשרים לא אמר לה לא לא לא
אעבתם ערב לא לבן אבתם אעבתם לבן ותקל אלבה לא אמר לבן לא
ובנבכותם ערב בנין ניר ובחרם ובשרם אם יקול בבלא בנדרי כשרים
קרבן בנין ניר עלי שאינו אוכלך בחמן ל אבבן בקרבן

ל״ב בלבד לאיר אינו נוטע אמר ומעבר עלי חולה בעלי לא בחמר לשלמו ואבנא בחמרא
ישלם לקרבן והחולם הבן לשמרה ומעבר אדעבר בו כל מה שיר שבר ולבבה
בר עקיבה: האומר קיים קדמון אבר אלה בנין לקרבן חבר מקרב מן
בריאלה בנין לחבם בנין בנין בחיה בני לא בנין לגבי ולבן לבן
שיבוקים ערב בנו בחמה בני אלה בנין לשבועה אלה בפחל לבה מה אנמא
בנו בדול בירחה מן שלבה בתרא ומשרבתה לבא בבלה ל בנין בלבה
אמר עבד ל עוים מן ל מלל לבאחיבסה לבבה יקולה בחבה לבבה לבחון
מרבה בחמה ל אנגל ל בנין ובנבם ובחרם לבבה בלבל ל בנין בלבל ל עמרמה
חבר ישרבה בלבל ל בנין בלבל בלבל עבדם עלי מה לבל עבדה ל מקבל ל אלה וקבל
בחמרא בנו מומבה אלי בן בבנים שבועה לא חולם לא אוכלך לא
ומעבר בנו מומבה אלי בן בבנים שבועה לא חולם לא אוכלך לא
בנין בנין בנין בנין בנין בנין בנין בנין בנין בנין בנין בנין בנין בנין בנין
אבבה בבלל בירושלם ערב בחבר מבל מעשה בחמה אם עלבל שלא בחבר
קרבן בני יב בבבן ל בולה אמר בחמר ובעבר לבן אמר בנו: מעבר
לא חולם לאוכלך אבל בלבא בלבא לבל עבדך לא בין חולם בבחבה יקל לבשאכל
ב בני בלא בקרבן ומלך אלא יקלבה לא בחר לא אוכלך לא לבה לא אוכל
ל לא בחר לא אוכלך בקרבן ומעבר בבא בל שאוכלך לא בחמר עלי ומעבר
תלבה בחמר לא אוכלך בקרבן ובגבל בלבא בבלא בבלא לא בחמר שאוכלך לבבר
בגבל שאוכלך לבבר בחמרא בבלא בבלא בבלא בבלא בבלא בבלא בבלא בבלא
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל

לשי מלמלך יקר ונלבבה עליה ונתן מבל עולה ומבל חטאתו ואשם אומרת
ומי הוה יקרה לה יחרה עליאין יאכל לה נא לשלם לתקדיר ואם ולחרם
שבועה אין תאכלנה שי לשם בדרי נדר ובלבד קלה קרבן פרבן קרבנו שאול
לך מעני לך אמר מלי קיאלה קרבן שאוכלנה קיאלה לקרבן שאוכלנה
עליה אין יאכל לה נא מעוה לך כלה כלאין ומלכלך כרי מה עלי קרבן אחת
קיאלה בקרבן לא אוכלנה לשם חרם עליה לא יאכל לה נא מעוה ביאה לכלאים
לקרבן לא נאכלנה שי לשם לא לא עבד ומ מעיר יקרה אין בקדיר לקרבן אינא
לשי לי ואת עבדל לקרבן יביה לבן כך לא אוכלנה לא אכל עבדה לרי
אין חלוב אלא עלי דבר שיש בו מעשה ולא עלמה אין קרוש מן כרוי קרבן בשר
קאל אחת קום שאינו מדבר עמך אז שאינו עשה עמך אז שאינו מלך עמ
לא חרם עליה לך לא לכלאים ומלבה לא כלאים מעלה לבן יעקל בדרה לבן
נפש מטלבה בקרבן אמת אלא קאל יאמרים לדברון לי לעשיהן רבה לי
לבלון חיבל עליה נפל פלאלך שאינם פי בלה לא עשה בקלה בשר
עמך לוא יקל שאינו מדבר עמך שאינו עשה עמך ואינה אות אלה
מבן מה כלמדבר אז מעשים מעבר אז נחו לך מן לא עשיה לבן אין בבן מעשה
הרי עלי קרבן פשוטה לשמה קרבן מבן מה כלאים ולשם עי בלא עלה כלאים
חלוב אלא עלי דבר שיש בו מעשה לא בלא ואינה שבועה
לי אשאר אלבשה אין חרם נפש לא כעל אז ונגל שי מה מבלה לקרבן בלא
הן לי לא יחלב אלא עלי דבר שיש בו מעשה שאינם יקלה אבר מן בלא
כלאים הרי עלי קרבן עלי אמה כלה בלא לשם עלי לבלוב לשלה נחרם אבר
שבועה בלאים ואחלבה בלא אבר מן לא מלאכה לא מלאכה
ומן הלבה כי יבוה הלן אבר ומה

פרק שני

אלא מוהרין הולן שאוכלנה בשאר חדש כעבודה שלה
בשבועה כלה בלה בשם שיש בו מעשים כתלב אבר ובבן ומבן מלבה באמרו
לשמה הרי אמר עלי כאמרה בלבה לא בבה מעקום אחר שלם יקל אל אמרו
קום שאינו ומן שאינו מדבר שאינו מלבלב שאינו מדבר שאינו מלבלב אמרו
הרי זה בלא יחל לבדו שבועה שאינו שן שאינו מדבר שאינו מלבלב אמרו
קאל אלבה אינה כי יחוד עד לי נגע לא בקל עד שיהו בזמר בעבר בלבלב
עלה לא אכל בתולה עגה אנף כבאר חיל ובעבה עבה חרם עגה אלא קאל
בתבן לאנה יקרה אין יחוד קרבן ויקל שי בריאה קרבן בריאה לשם אינו
אין יחוד ויקל שי בלא אחר אינה אבר מרגע בלא חיה אינה

ומבלה לא כתלב אבר ובבן ומבן בבבן לא בבה לא בבה אחל תלה ותבלמר
בעבר אעבראי כבי לבלב אבר קרבן אל כי לבבה לא לבבה לא אכל אבר תלה אל
חטאתו שיש אוכלנה חמור ומעלים אין לא חטאת אינה בבה בבר ונבה ונבה
לבלב אין קרבן חטאת ואין כאן לא בבה בבר ובבה בבר נבי מעשה
לא מן לב עבדה נדרן בנבילי וקר עבדה לא נבילי אלא בבה אינה לנבילה
בבה קרבן חטאת כי בלבה קרבנה בלבלב ולבבה קרבן חטאת אבל בבר
לבעבר לבלים ואלה אל לנבלה מלי אתבלה מלי פנמאל בבה עבה
ובבה לא לבלב מבלה מן קאל בבבה מה שאוכלנה בבלר חזיל לבי קבלה אין לבלב
אינה לבן לא יאכל לא חשבר מבלה לבלב לא לא בבה עבל בבל יקר עבה אין בבה
קאל עבה אל לבלה לבלה ומבלה לבלב לבבה מבלה עבה יהלבה עבר בבר
בבה לבבה לבבה אמת אלא קאל יאמר לדברון לי לעשיהן רבה לי
לבלון חיבל עליה נפל פלאלך שאינם פי בלה לא עשה בקלה בשר
עמך לוא יקל שאינו מדבר עמך שאינו עשה עמך ואינה אות אלה
מבן מה כלמדבר אז מעשים מעבר אז נחו לך מן לא עשיה לבן אין בבן מעשה
הרי עלי קרבן פשוטה לשמה קרבן מבן מה כלאים ולשם עי בלא עלה כלאים
חלוב אלא עלי דבר שיש בו מעשה לא בלא ואינה שבועה
לי אשאר אלבשה אין חרם נפש לא כעל אז ונגל שי מה מבלה לקרבן בלא
הן לי לא יחלב אלא עלי דבר שיש בו מעשה שאינם יקלה אבר מן בלא
כלאים הרי עלי קרבן עלי אמה כלה בלא לשם עלי לבלוב לשלה נחרם אבר
שבועה בלאים ואחלבה בלא אבר מן לא מלאכה לא מלאכה
ומן הלבה כי יבוה הלן אבר ומה

פרק שליישי

ושקדה היא המלבן כדי שיהא נוטל ורק שבת שקבר לקבר ובא לא שכל נר מונח
פ"ח חיות המלבן פני ואינשי יוצר מת יקרבו מקום ונקבל בו כתוב בדבר אמת
מרי אנשין הדרי חבורו שיכל אי כלו וחלב בית תי שלחה בנו אינו שעבר
נתר הבי אלו מרי אנשין נודרין לבדק (לחפצין) ולחפצין שבית הגרוסה אינו
ש שיגיע הדרוסה שבן שלבה בתוך אין עליה ש שיגיע שלבה בית שיני אומרים
בלל נודרין חוץ מבשלבעה בית הלל אומרים אין בשלבעה בית שמאי אומרים אין
פגה לו מר בית הלל אומרים אין פגה לו בית שמאי אומרים בתה שהיה מרי
בית הלל אומרים אין בשבת שיגיע מעיין כי"ר אמר ל אמור קום ושמע נתיבל
ואמר קום אשמע דבר נתנו לו בית שמאי אומרים אשמע ואומר ל ובא בית הלל
ובית הלל אומרים אלו ואלו מודים דבר נוגעים מן לאנשים אתה הא כן הוא
עלו לי ואמרו אין חלבה בלל אינה פגה אקר לה בס חד אלי נתבה ון ברבה
ראמלו פ נתה לנוגה אין חלבה בלל אינה פגה אי אפשר שיהא חלבה בלל ונקל בית שמאי לא
גדל יעני לא אלו חמי יחלבה ולא יבזלל וכי בלל יקלו בית שמאי לא יחלבה
חלבה ותפגינן קטא ל שלא ל שלא ל מנדרסן ומוכסן ובזרים אין כן מוכס
העורה אלו אמרו אין קרמה ל מקום מ אל עבדה ליגא מלבא ליגא ולא יגא
לה יבריח מן הקרם בדון אלו עבה ולא פרק ב בא בן מלך ליאמלוק שדיל
ועלה אין בתה ל ארבעה נדרים לבתה לא פרק שהא בן נדר אי אשבעה בל לוך
הקבל הפרק הני הני עוקבתא קרבן אם אינו נקבות ולבתה אין קרבן
אינה נטרפה ש לא בדין הני הני עוקבתא קרבן עד שיקבלו ולבתה אין
עד שבדון אין לבן בדין הפרה נדה ל מעשה אלה אלא אמרי הני הני עוקבתא
הלא קרבן אם אינו נקבות ובא בדים ולא נקבות בלבד הני הני עוקבתא
הקדש כתרם קדשי בדק הבית לבתה ל מן בקבי מן ד ש ב מי אמרת אלא אמרת
הני עוקבתא קרבן עד שיקבלו לא ויבטה בי הבא חוץ הקרבן אין אם אינו
קבל חטעבתא עד ויאמרו לו חולן הקרבן בקדש לאחרים ולבתה בקדש
פגה לא עבדה ויבל מגיה בתה לבתה ואם אמרתה ברת הן קבל הן מקבל ויעבדה
חוזרות וקבל שוה אלא הרעא לבתה ולא תהא פ ל שלא בכבר ת פ לא אמרה בדין
הנודר מלודי היה מותר בנשי הבשה מינשי הבשה אמר בודרי מי שיהיה
היה בבל ישלו המשה לא בלו הבלבה מעבדו לבן אלא מעי אלהים לבדו
ובבש מגן מאמר מ מר לי ורבה ל מאמר ל שעי מבה ובשר עם ל מבדה
בגרא מעבדו שמו בבה ישאל מעי סאול ל בחר ומ חדש מן
מרוחי בתוכה אמר אין בתוכו ולא נתבון אמר אלא מעי אחמת ראה אבן ד ירד

משמור הראש אמר בקרחים ובבעל שיבוה ומוהב בגנים ובחשנה שאין לא
נראים שחוטי בראש אלא אשים: בתה לבה כן ובן הבלה ל אבתאים שמאלה
ל לשלה עבדה פ בלר ל אמלן ל אשל פ בלר לבה קולבה בגרים בלר גול
לאן בן אמר בגולי ים וחבמים אומרים לא נתבון אין בגולים מן בגולים ר' מאיר מגיר
אף בגולים וחבמים אומרים לא נתבון אין אלא מאמי שהרגו בגולים: אמר מעו
לגולים בא מעבר ל נתבון בלר ל וקבה ל שלן חקן ולבא ומסמוע בגולים
לגין ילגין בו ל מסתבר בל ומבן ל ר' משעה בכולא הנודר מן בגולים
מותר בגולים מן הגולים אמר בגולים ר מאיר אומר אין הנודר מן בגולים
מותר בגולים מן הגולים אמר בגולים מותר בגולים ואלמנים יקלון אין
מעבר בגולים מי שהרגו בגולי בגולי עבר בלר מאמן אבה אין לך מקבלת מגבלא
אבאים וקול ל אתבנאים ל חיי לא מעת שאבה אין לך ר' מקבל מעבים מאשה
מקלן ל טילי בגולי שבה אמור בשרים ואמור בבהמים מאוכל
תשוה אמור בשרים ואמור בבהמים מעלין ירשלם אמור בשרים ומותר בבהמים
ביום לך ר' הבא מקבלה אין כתוב עדה אבל שבה ערוכה ערב
שבת וכן ל כתוב יבבון ירשלם ולמשבא משבר ל נעיע ל אין ועלה לך
אין הבין ל ספר עדות ומבור אין חנאת לבה: קנים שאינו נתבה בבנין
מותר בשרים ל אמור בתומות שאינו נתבה לבנין ל ארבה אמור בשרים ומותר
מאותה שאינו נתבה בשר ל נקח כיבר ומוכר בפרות שאין שלם נתבה לך
בתחומות בתר אין שאינו נתבה לבן והן ל יבה לתומות בתים
כן ל תרבה אם ירע ארבה עלה ל אלנאים אנמא בן ארבע ב פקח ואלו
לא אלנאים לעבדך כוב יב ירעבר ובא ל יקבר ל יקבר עקב פלגר חלב
ל אתבנאים ל בעשו ושמאי קנים שאינו נתבה לנרלם מותר בגרל
שרל ואסור בתולה אחות בשלה קנים שאינו נתבה לבתולה אסור בגרל
מותר בתולה באמתה שאין בגרלה קנים שאינו נתבה לבתולה אסור בגרל
ל בתר שבה ערל לב ואמר ובה בגלה הגרלה בא ונמרה כן בגרים
בגרלה בגין בה בגלה בגרה הגרלים ר' ערב בו שזרע אינו מתוקן בא עשה
אזרע בה בשנים קל כל הגרים ערבל ול בר' שרל עבל בר' ישמעאל ומר
בגלה בא מגלה אשה שרבה בר' תרבה ובבה ר' ומי אומר ובגלה בא
לבה שבא בחה אבה בשבה בתמוכה ר' יהושע בן קרחה אומר בגלה
לבה לבה בה בדיק עבה מלגן שבה ר' נחמיה אומר בגלה בא
הראלות אבה בגנים ר' אומר ובגלה מגלה אבה בגלה שבה

אברהם אבינו לא נקרא אלוה עד שנעשה זה בהקדש בריתו ובריתי בעצמי הוא
אי אפשר בלא ברית ביניהם מן עולם ועד לא כתיב ועד לא מעלי עבדך ל
בריתא דאלהא עשרה בריתות כתיב בתורה ובריתי ל מהברית בין בתרי
אלהא לאברהם בל כתיב בי משמר ואחל באברה והיא עדותה והבה בריתי
ביני וביניכם ועם הגר בריתי אחר: ובקיומה בבריתי בינו וביניך לבריתי
עולם: ובברתי בריתי בבשרו אמר בריתי אשר כשמרו: ובריתי לזרע בריתי
ובינכם: ובריתי בבשרכם לבריתי עולם: ברתי בריתי בכרי: ובקיומה
בריתי עמו: לבריתי עולם לדורו: ואת בריתי אקים אתך בריתי: בריתי
בריתי בברית בי אלהי ל כשאב ואיני אתכפר עוד ל כשאב כמאמר אל
גלב ויכל לא עבר ולא מעבר בי ובעבר לוחה אתה בגנוזים לעתה אראם
בעבר עבר בי מאם ל לבר יחטא עוד ל אתכפר ואין בין קטע ל שמעם מאד
לא בעשה בקול אלהי בשמע בגול בבר עבר בו כלבגאל יהו ובגבה עבר לו
בקש עבר לא בשבבה ואשמה אעמד עלי קול ל כבוש בקש ונעמת ל בקול ס
מקום של בשמר קול אינו אלא מדבר לא בעבר

פרקרביעי

אין בין מודר בעיר מחברו למודר ממנו מאכל אלו
לדיפה ברבי ולפי שאין עשין בה מודר מאכל מחברו לא יאכל
שאילו נבה וברבה וריחיים ובאר אבל משאילין חבלן ולבנים ומים ובעבוה ול
דבר שאין עשין בו אוכל נפש ומקום שמשכירין כיון שיש בהן אכסנו: המודר מ
הוא יקולבה בשבת מאכל עלי ותיבה בלי מת בבת ל אחיסם למרבה:
המודר הנאה מחברו ושקל את שקלו וסדר את חובו ומחזיר לו אבדנו ומ
שנטלו עליו שבר בתבל בנאה בקדש: שוקל שקל אין יכבד עוד מדבר
השקל ל נמס לה לתבלה: ויש אבל ל פרשה אינו אוכל מה מלבלה ל ומאמר
מנע עוקר אדם ולא יחרם עלי כאובן אלא נדר אלא בבה מיה שמעון אי
ונע אדם מן אם בעבל שמעון ואמרלא יחרם עלבה לדבעה בל קבל ומחרם
אברהם לאבותיה מבנות: גברת עלבאה ל שדר פאן כאמר ל עדות אין אבל ל
ירד ל מלבה ל: פלא יראה לאבות קל כבר בל עאבה אין חבם שדר ובאבה
אמר ל ל: אבר דמתא וקל נבא לבר ל: חלב אלאי נבאה מן אבל ל: ל
לבלה מבלבר מבה מות ל אורה ובקול לבקדש: ותלס אתה בדוחבן ואל
מעבר בבן לבעבן ומקרבי עלבקם ובן קם בבלבקם ולבות חם אבי
ומלבקן מחבש בלבות ואבות ואל לבלבן מקרא אבל מלבל הוא אבבבנו

פרק חמישי

הקונה בן שנה בשביל שיגדל בשביל שיגדל אחר מזה אסורין לבעל
הבית ר' שמעון בן יעקב אומר אף נגדעים בתוך שלו וזה נטעם בתוך שלו שנטבם
אסורין מלגדעו ר' יוסי ובנוד מלגדל בן בנו שם היה אחד מבין מזרע בעל
מחבירו לא יכנה לו לא יגדר בן שמעון בן יעקב אומר יכולה שלמה לומר בתוך שלו אין נגדעים
ואינו נגדעים לגדר שלו וכנסין אותן בתוכו אותן בתוכו אותן בתוכו אותן בתוכו אותן בתוכו
לא ראי (ראיה) לשדי כאן אנשים הבאים אשראי פ הלה לא ראי ולא לאחד ומאחר
בית מעלה ומהמשכן כן פ ברחוקים אמאס לא בוחנו ולא לא יכפו מי חדש
ואלא אמרכ פ בלה לא חלבי אין הקפם ומן אין יכון בעבד אבנבר אמונה בעם ומרבה
אחות לא תמיה זאד בעד אין ובדר אמאס בלבד בר אבנבר אמונה בעם יבו פ בנבר
פ לבנים אבנים אסורין נטבם לבעל הבית יקמעון ואנשים אבנבר לי לעשר
בן יעקב והכנים פ חשי שאין בבדי תבלה ומגדים כאן אחד לשרים הוספת
לי תלמיד אלא יבנבר אחבר פ בלבד לא בוע אנשים אן בנים חבורן ומן אין
תלמיד ראובן אלא סבנבר אחבר פ בלבד לא בוע אנשים לבוע לעבר אנשים לבוע
הוא לי שם ולבבר בר' שמעון בן יעקב פ נמיעה קלה: הבית אחד מן בשוכר
מזרע מאחר מבן הבית לא יכנה לבעל הבית ר' שמעון בן יעקב אומר כולם בית אחד
בעל שלה בזרע אין נטבם אינו נבנה לבעל שלו: הקנה אין לבבר בר' שמעון
בן יעקב: המזרע בית מחבירו ושל נעשה מרחק ובית בבית מאשבר בעבר אם
לא בבן הקשה לי אמרו אין בבן בפוסק יש מזרע הראוי לבחרון לבחרון קוש לי בבן
אינו נבנה ושל אינו אינו לקח מבן אין מכר לאחר מזרע בבית בזה אינו נבנה
אינו לקח מבן אין שמכר לאחר אחרי: הנשבע אינו לבבר בר' שמעון
ר' יעקב פ מלך מבן אין הקבר אין בבית פ מלך פ מזרע לא בבית לא אין בבן

ונזיר מא פתים: לוקח ל המאיסו אין נתון לתוך ובאקי ל לאיסו כי נטמא: [illegible]
עלוקה חרס המודר אסור הרי אתה עלי חרס הנודר אסור הרי אני עלוקה ל עלי ואת עלי
שנתם אסורים ושנתם מותרים דבר ל עלוקה בכל ואמרו ין דבר של אוכלין בעיר
אינה הוא דבר ל עלוקה בכל כגון פרי בבית ובעיר ובין הבדר שנתעצם הדבר
מי זה הוא לדבר שלא הוסה העיר כגון בתחבה ומרחיק ובוכה בתרבה
ובהוסה תלוין לעשיר ובחולה אומר אחד בכוהב לעשיר ואחד הכוהב לעניים מה
בין הוסה לעשיר לבוהב לעניים שהבוהב לעשיר אינו יכול לו הוא הבוהב לעניים
יכול לו הוסה והמרים אומרי אחד אחד ואחד זה יכול לו הוסה לדברו בעשיר
אלא בה הוכר והוהה אינו אין אנשי הגליל יכולים שבבר בדבו אבוהים
עליהם: קולה המודר אסור מעשה אבל אין בעלי פיסו כן ל מאיסה מדבר
לוקח אין תלוי כיוון אין לו יכולה שמעון ואר פיסו לו שמעון אלא יכולה אר
ביון אין ראוהו תלוי עלי מא מלוקח הערי שמעון ולכל ואר ראוהו שמעון
הו ל מאיסה והדא הו מעשה קולה המודר אסור פעל הלא ל מעשי קם עלוה אל
ל אי מאיסי לו ל אינם יעקבו הדא אין לו יתלבשא לבן חרס עלוה ערב ומעשי דבר
אלו אלו בכל ל אי לי שבדר בבה ל שלנו לבן המאיל ובו מא לבר לבנה אין כאה
הבבו יעקב כבא מן מאל עלוה ל ולכל ואחד מעבמא ערא חר לבנה חר לקל
ונאלנו ובבר עלוה ל אם אתבבמר מא ישתבר בה אבלו ל מאיסה מבל ל רחב
ול מאיסה ומא עבד ואמא קולה ובבוהב תלוין לעשיר פתח ירבר נחסב ל מעלו
ובהוסה בוהב תלוין לעשיר ומעשי בהא ל כלאים אין הלאים ל שבשים ל לבן חרס עלי
כל ואחד מעבמא ל אסבר בעבא בעבא בבבר וחרס עלוה מאלה בקול אחד מעבמא לבר
הרי עלוה ומא עלי לו מתרמא מן לוקח אלא הדר בתן ל מאיסה ל משבר
לבמיע אבל ל מלי לו לבן לבל ואחד מעבמא בבא חר ואבר ביכון כל ואחד מעבמא
יבבר בעבא חבה בבר בבר בבי מלבבה בוה ל מלה לבבא אין יכבר כל ואחד
מעבמא ערבה ובל חר לה בי ל מאיסה ל משבבה לבלעיאן לבלעיאן ובבר
מעבמא בלא יבה: לבאחד מעבמא חר לה בי רחבה לא בי חמיאה ולא בי בבבר
לא בעבא ובבבא בבבוא לבעיע אבעיע יבבר כל ואחד מעבמא בבאל ל עבה
ובאל ל מלאיאן לא בבאל שחבה ובאל יהוה אבוהא אי בבא אין בבבא חבוהו
ל בלוך ל מאיסה לחול ל עבה בלוך נבבי ובבבא אין יבל שבבי זבה לבלוב
בבבה ל בבבוה ל עבבלבה ל עבר ואבל ל בלל בבן בבבא לבלעיאן לבלעיאן
ל משבבה ולאבבא ל מעבבבה לא בבא חבה לא יבעבן אבא
לבבבא ולא חבבבן בבבבה לבלעיאן ולא לבבי בבבבה בבבבה:

פרק ששי

מובה בלבן ובלבוק אחר
הנזיר אין המבושל
קונים הבבל אינו נוגעים אפור בבעשה קדרה בר ומובר בבבבה ומובר
בבבבה עבבבים בבבעבר בבבבבבה הנזיר מעבשה קדרה אינו אסור אלא
מעבשה הבבבבה אמר קונים ירבה לבבי ירבה עבבים נוגעים אסור מבבל בבבבבשם
מבבי: מעבשה הבבבה ל בבבים ל שבשם ובבבבבא ושרה בר ביקוב ל בבבים ובבבה
לבבים ל בבבים ובבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים אלא בבבבל ובבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים
בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים בבבבבבים

שאומן ולא משהו עד שיבשל ואינו אומר לך עד מבושל כאמנם הוא ולא נוהגים
בדרכה כמו שנתקבל· מן הכבוש אינו אסור אלא מן הכבוש של ירק כבוש
שאינו טועם אסור בכל הכבשים מן השלוק אינו אסור אלא מן השלוק של בשר דברי
ר' יהודה שלוק שאינו טועם אסור בכל השלוקים· מן הצלי אינו אסור אלא מן הצלי
של בשר דברי ר' יהודה צלי שאינו טועם אסור בכל הצליים מן המליח אינו
אסור אלא מן המליח של דג מליח שאינו טועם אסור בכל המליחים: קד
פעלים שפריקין [illegible] מותר פאלא [illegible] בשלום [illegible]
[illegible]
מותר [illegible]
[illegible] ולא [illegible]
הלך אחר לשון בני אדם ואין הלכה כר' יהודה· דג דגים שאינו טועם אסור בהן
בין גדולים בין קטנים בין מלוחים בין תפלים בין חיים בין מבושלים ומותר בטרית
טרופה ובציר הנודר מן ציחנה אסור בטרית טרופה ומותר בציר ובמורייס
הנודר מטרית טרופה מותר בציר ובמורייס· [illegible]
[illegible]
[illegible]
על [illegible] טרופה [illegible] ממרום
מבין [illegible]
[illegible] ומרים אסם
[illegible]
הלבה [illegible] ובאלו [illegible]
הנודר מן החלב מותר בקום ור' יוסי אוסר מן הקום מותר בחלב אבא שאול אומ'
הנודר מן הגבינה אסור בה בין מלוחה בין תפלה: קום [illegible] ונמוכה
בה מגרב [illegible] והלכה כאבא שאול: הנודר מן הבשר מותר ברוטב ובקיפה
ר' יהודה אוסר אמר ר' יהודה מעשה ואסר עלי ר' טרפון ביצים שנתבשלו בו
אמרו לו וכן הדבר אמתי בזמן שאמר בשר זה עלי שהנודר מן הדבר
ונתערב באחר אם יש בו בנותן טעם הרי זה אסור· הנודר מן היין מותר בתבשיל
שיש בו טעם יין אמר קונם יין זה שאיני טועם ונפל לתבשיל אם יש בו בנותן טעם
אסור· רוטב [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] טעם [illegible]

[illegible] בין [illegible] קולה
הנודר מן היין ובו: ואין הלכה כר' יהודה: הנודר מן הענבים מותר ביין מן הזיתים
מותר בשמן אמר קונם זיתים וענבים אלו שאיני טועם אסור בהן וביוצא מהן הנודר
מן התמרים מותר בדבש תמרים מן הסתווניות מותר בחומץ סתווניות ר' יהודה
בן בתירה אומ' כל ששם תולדתו קרויה עליו ונדר הימנו אסור אף ביוצא הימנו
וחכמים מתירין: [illegible] הנודר מן התמרים מותר בדבש תמרים
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] הנודר מן היין מותר
בין [illegible] מן השמן מותר בשומשמין מן הדבש מותר בדבש תמרים מן
[illegible]
אספרגוס [illegible]
[illegible] ואקע [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
שאינו טועם אסור בהן בין חיים בין מבושלים ר' יהודה אומ' קונם גריסין
שאיני טועם מותר לכוס מיסיי· [illegible]
[illegible] ואין הלכה כר' יהודה [illegible] אחר
[illegible]

פרק שביעי

הנודר מן הירק מותר בדלועים ר' עקיבא
אוסר אמרו לו [illegible] ירק מן השוק [illegible]
אומר [illegible] אלא דלועים אמר להן וכן [illegible]
[illegible] אלא שהדלועים [illegible] הירק [illegible]

ר עקיבה יקול לכל מיני דמאי הלך עליה שלחא מיניה הוא ולא חכמים יכולין
לכל ולבבה כחכמים: הגולל מן הגל אסור בכולן במעמר. יכא דבי ר' ישמעאל
ותבמים אומרין אינו אסור אלא מה משה במים בלבד ר' ישמעאל אומר אומר הגולל
מן הבאר אינו אסור אלא מה משה מחשב במים אבל בגולל מן הגל אסור בכולן
ומודה בגולל באילן ובירק: המשקה במים כי תחנים והשלרים והבוסמין
ושבולת שועל והשיבן וכוסמין נעשה מים ירקות ושבולת שועל והשיבן נוטעין מן ל
שעיר ולבבה כחכמים: הגולל מן הכרם מותר בשיר ובזמר עד שיגיע אמל
קוץ דמר עולה עלי מותר לבסות בפיג דמר משבן עולה עלי מותר לבסות
באמצע משבן ר' יהודה אומר אבל לבן הגולל טעם ובזיע ובזיע ריחו קשה אמל
קוץ דמר ומשבן עולה עלי מותר לבסות ואסור לבסות בשל מחרוז: שיר
נגינ ל שעיר ויעיה הוא לבן לבן כמו גיר מכוס ומקיבה ויאיה פמן. הבוכה ל
נעם ענדבה כי נהנה מן ל באיבה מכך ל אמנם בהא ראמרה מן ל מגרה
ובלבד ל יעיה ל ממקרוה בעין לו: בזמה לא יראנו מוכיח לאבן ואבן מגרה
מן ל מתלה לבן ויקיע עולבת ל שדר ומן אבלבה כי יבוה: הגולל
מן הבור מותר בעולה בבר ר' ישמעאל ותכמים אומרין עולה בבלבה בבור הגולל
מן בעלה מותר בגיבן הגולל מן במטה מותר בדרגש ר' ישמעאל ותכמים
אומרין לדגש בבלל במטה הגולל מן הדרגש מותר במטה הגולל מן בעיר מותר
לבגם בתחומה ואסור לבגם לעיבורה אבל בגולל מן בבור אסור מן בבר ל
הגולל: דרגש פרי גדר גדל אמאש ל פריר ל כביר ל לי. יבמני מעיה
כל מלא. הבוקר עבה ל לי ל פריר ל כביר וקל בוגרים ל פאמה מן עירובין מ
ביום ותחומה מן ל מאיזה ל מחבוטה ל פארבה עם ל מגיעה אלא כאדם עלי
מן ל מגיעה שבעים אמה פחות ובקה בעצמה ל מגיעה ל מגיעה ובקרבה ל
בלבה מרבעה ותיבה יכול בחבל עם שלבה ל מרבע אלמים אמה לבלבות וכ
בחום בשבת לי: בקמי בחום מעה מעה ובלב ל יאיאה ל בן בקמי ל מגיעה
עולה מיה נרבע מן אבר ל בוגר ל בחנה עבדה בקמי עובר בעיר ובן מלא
ל מגיעה ובכ בחבר ל הכמאה וקל בוגר לבלב ובגוגה בעה בי בעה
בוגר ולבמ בקלבלה ואם מלבה מאיר בי נמיע ל קול: קוץ פלוגה בעש
ל בן עלה קוץ בן לבן אסור בחלבה ובגולבה שאינו אולבאיה טוע מבבר
ובבה ובבה בגבר שזרעו בלבה הלבאה שאינו זרעו בלבה בקוץ בעלה
אסורין בשמר לי שהן קוץ מגיעה ויבר עלה קוץ בן עלה יום בן
בחלבה ובגולבה בגבר שזרעו בלבה הלבאה שאינו זרעו בלבה בעל בעלה אסור

אבר שזר עבלה הו מן יבמה בזרה ל אבר ל יקלה מגבל ל קמה ל שעה
ובגבה ל בזמן ובבר שאין אבעו בלבה בשבת מבלבל אין יכן לבל ל לי: חלב
עלבה בבל אולה אומר שבבה מן בעבה אבא ל בעלבל ל בבל אולבל ל בעה
בבבה יבבה מן נבבה מבבה ובבבה ל חבה ל מגיעה בבבבה פ ל אר ל יקר
מבן לבל פ ל בבבסבל מן מגיעה בבל ומלה ובו נבבה בבבי: שאבן שעה אינו אוכל
עד הבבה שבבה עשה אינו מבבבה עד הבבה עשה לבן בבבה מותר לבבל לבבה
ובבבה אחר הבבה: שאבן עשה עד הבבה אינו אוכל בבבבה אחר הבבה שאבן עשה עד הבבה
אינו מבבבה עשה לבן בבבה אסור לבבל בבבבה אחר הבבה שאבן בבבה
ל עד הבבה אם הבבה אבל בבבה אבבר עד חצי הבבה לבן בבבה אסור בבבה בבבה
עד הבבה ואחר בבבה בלבד יהלבבו: שאבן נבבה ל עד חצי בבבה אם בבבה בבבר
אבבר עד הבבה הבבה לבן בבבה אבבה בבבה בבבה עד חצי ומבבה לבבל אחר
בבבה: הבבה בבבן לבן יבבה אבבה מן ל בבבבה בבבן ל חבבה ובבבן ל מגיע
ל חבבע ובבבן פ מן בבבבה בבבבה בבבבה ל בבבבה ל בבבבה בבבבה מן אבבבה
ל בבבל ל אחר בבבה ובן לבי חבבל בבבה ואחר בבבה בבבה בבבה אבבבה
ומבן אן יבבל אל ובבבל ומי שאבן עבבה ל שבבבבה אחבה לבן בבבבבה אבבבה
בבבה מבבי דבבבה בבבבה מן ל יום ל שבבבה ובבל בבבה בבבבבה בבבבבה
לבבבר אבבבה לבן אבבל ל שבבבן בבבי מבבי אבבבה לבן בבבבבה בבבבבה
מבבי מבבבה לבבבר אבבבה בבבבה בבבבבה ל אבבבבה בבבבבה מן מבבבבה הבבי
ל בבבבה ל אבבבה ל יבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
ובבבבה בבבבבה בבבבבה ל מבבבבה מבבבבה אבבבבה בבבבבה בבבבבה

פרק שמיני

בבבבן: חבבבבן שאין טבעם הבבבבן אסור אבבבבן מבבבבן
ל שבבבשי שבבבבן אסור בבבבבשבבן ובבבבבשבבן אבבבבן אסור בבבבבבבבן
בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן
בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן
בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן
בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן
בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן
בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן
בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן בבבבבבבבן

יום אחד אלו ימים אין יבקי׳ מעת לעת ויתרב משתחשך ולא יפרק בין קונה היום
או קונם יום אחד וכלך תלת קאל קונם יין שאיני טועם יום או שנה או שבת או שבוע
פתבמה כחכם מן קאל יום אחד או שבוע אחד אלו יבקי׳ מעת לעת פי קולה
יום ומיום כנס פי קולה שבוע או שנה או שבת ותלת קאל הודא יבקי׳ בלאמבין זמאן
כמתלני׳ עד הפסח אסור עד שיגיע עד שיהא אסור עד שיצא עד פני הפסח
ר׳ מאיר אומ׳ אסור עד שיגיע ר׳ יוסי אומ׳ אסור עד שיצא עד הקציר עד הבציר
עד המסיק אין אסור אלא עד שיגיע זה הכלל שזמנו קבוע ואמר עד שיגיע
אסור עד שיגיע עד שיהא אסור עד שיצא וכל שאין זמנו קבוע בין שאמר עד
שיהא בין שאמר עד שיגיע אין אסור אלא עד שיגיע׳ קציר תאנה אלמ׳ אוזה
ובציר קטאף אלענב ומסיק נפץ אלזיתון והלכה כר׳ יוסי׳ עד הקיץ עד שיהא
הקיץ עד שיתחילו העם להכניס בכלכלות עד שיעבור הקיץ עד שיכפלו המקצועות
עד הקציר עד שיתחילו העם לקצור קציר חטים ולא קציר שעורים הכל לפי
מקום נדרו אם היה בהר בהר ואם היה בבקעה בבקעה עד הגשמים עד שירדו גשמים
עד שירד רביעה שניה רבן שמעון בן גמליאל אומ׳ עד שהגיע זמנה של רביעה עד
שיפסקו גשמים עד שיצא ניסן כולו דברי ר׳ מאיר ר׳ יהודה אומ׳ עד שיעבור
הפסח׳ קיץ אסם אלי תין לבן כמו משקור בלאד שאסם עונבם ען זמאן
לבן ועד מאת יבלי אכלה וכאת בנואחין קולה בלכלות ידה בה סלל אלבין ומא
ומין בועתהי אלחדר אלתי ישר עלבא אלבין לינון וייבם וקאלוא עד שיקפלו
כוב מאח יזעוב יעני חבי יבס אלנאם אלנשיר וישנון אלחדר מן הוא יגא אלשי׳ ר׳
וקולה אם היה בהר בהר מעניה אנה אם נדר בהר פתחר וקף אלקיץ או אלבבר
בהר ועלי אנה ירד לבקעה וכלך אם היה בבקעה בשעת הנדר אנמא יראעי
עלי אלפצל בבקעה ועלי הלא פקם פי גמיע אלנדרים וכל מקרון אנה אלא קאל
עד הגשם אנה אנמא יחרז פצל אלשתא לא נזול אלמטר וקד בינת פי אלמן ויפמה
אן חד רביעה שנה אלי בו אבגבי׳ פצל אלשתא פי בלאד אלשאם פי אלארבע עשר
מן מרחשון בלית פי אלשנה אלבא כרב ופי אלתאבכרב פי ראש חדש כסלו
מעדלה פי אלבמלה ואלעשרין מן מרחשון פבלאת אלי תלך עד הגשם יחרם עליה
ראש חדש כסלו אלא אן נזול אלמטר פי אול אלפצל ואין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל
והלכה כר׳ יהודה׳ קונם יין שאיני טועם בשנה ונתעברה השנה אסור בה ובעיבורה
עד ראש אדר עד ראש אדר בראשון עד סוף אדר עד סוף אדר בשני ר׳ יהודה אומר
אמר קונם יין שאיני טועם עד שיהא הפסח אינו אסור אלא עד ליל הפסח שלא נדר
זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לשתות יין אמר קונם בשר שאיני טועם

טועם איני אסור אלא עד ליל הצום שלא נתכוון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם
לאכל בשר ר׳ יוסי בנו אומ׳ אמר קונם שום שאיני טועם עד שתהא שבת אין אסור
אלא עד ליל שבת לא נתכוון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לאכל שום׳ ליל
צום יעני יום כפור ותנתג עאדתהם אכלה שום פי ליאלי אלסבות אול אלליל לאנה
כאן יענהם עלי אלגמיע בחסב תאדבהם ובלאדהם וקד עלמת אן עונת תלמידי
חכמים מליל שבת לליל שבת מתאן אלי כון אלסבת נפסה יום פיה אלעונג בבל
והו מן ונוב אלגמע לגמים כלהם ואין הלכה כר׳ יהודה ולא כר׳ יוסי בנו בלא אצל מן
תקדם מן קולה כל שזמנו קבוע אמר עד שיגיע אסור עד שיגיע עד שיהא אסור
עד שיצא׳ האומר לחבירו קונם שאיני נהנה לך אם אין אתה בא ונוטל לבניך
כור אחד של חטים ושתי חביות של יין הרי זה יכול להפר את נדרו שלא על פי חכם
ויאמר לו כלום אמרת לי אלא מפני כבודי וזה הוא כבודי וכן האומר לחבירו קונם
שאתה נהנה לי אם אין אתה נותן לבני כור אחד של חטים ושתי חביות של יין ר׳
מאיר אומ׳ אסור עד שיתן וחכמים אומרין אף זה יכול להפר את נדרו שלא על
פי חכם ויאמר לו הרי אני כאלו התקבלתי׳ היו מסרבין בו לישא את בת אחותו
אמר קונם שהיא נהנית לי עולמית וכן המגרש את אשתו ואמר קונם אשתי נהנית לי
עולמית הרי אלו מותרות להנות לו שלא נתכוון זה אלא לשם אישות היה מסרב
בחבירו שיאכל אצלו אמר קונם לביתך שאיני נכנס וטיפת צונן שאיני טועם
לך מותר ליכנס לביתו ולשתות ממנו צונן שלא נתכוון זה אלא לשם אכילה ושתיה
מסרבין יעלון וקולה בת אחותו עלי אלמתאלם ובאנה אנבאת מן הכלאם
אלמתא אלמעני פי ללך וקאלוא ומכשרך לא המעלם זה בנושא את בת אחותו ואין
הלכה כר׳ מאיר׳

פרקת תשיעי

ר׳ אליעזר אומר פותחין לאדם בכבוד אביו
ואמו וחכמים אוסרין אמ׳ ר׳ צדוק עד שפותחין לו בכבוד אביו ואמו יפתחו לו בכבוד
המקום אם כן אין נדרים ומודים חכמים לר׳ אליעזר בדבר שבינו לבין אביו ואמו
שפותחין לו בכבוד אביו ואמו׳ יקול ר׳ אליעזר אנה אדא קאל לה אבוה או אמה
אתר אחרנות בבדה שיחין או בגלמאת בלך פלא יתבין שאלה לחכם ולא הפרה
וקאל צדוק אנה אן כאן אלאמר כלכך פמעלום אן אלבה לא תברינב אלאימאן ואלחרו
שהתלה פי כל יתין אן אלבה יכרה מנהר בלא אלחרג אלי סואר לוני פלא נכון אלא
עונות ימין בולה בהתהא שאלה לחכם חתי יפר אלבה והו קולהם פי הפסיר מא אלנאס
יום כן אין נדרים שאין לחכם אלא אלחכמים פקולון לאבד מן שאלה לחכם ויבנר לו פתח
הלכה כחכמים׳ ועוד אמר ר׳ אליעזר פותחין בנולד וחכמים אוסרין כיצד קונם

[illegible]

שאיני נהנה נהנה לאיש פלוני ונעשה סופר או שהיה משיא את בנו ואמר אילו
הייתי יודע שהוא נעשה סופר או שהיה משיא את בנו בקרוב לא הייתי נודר
קונם לבית הזה שאיני נכנס ונעשה בית הכנסת ואמר אילו הייתי יודע שהוא
נעשה בית הכנסת לא הייתי נודר ר' אליעזר מתיר וחכמים אוסרין: ר' אליעזר
מתיר [illegible] שאלה לחכם וחכמים אומרין פתח [illegible] שאלה לחכם [illegible]
כחכמים: ר' מאיר אומר יש דברים שהן כנולד ואינן נולד וחכמים מודים לו כיצד
אמר קונם שאיני נושא את אשה פלונית שאביה רע אמרו לו מת או שעשה תשובה
קונם לבית הזה שאיני נכנס שכלב רע בתוכו או שנחש בתוכו אמרו לו מת הכלב
או שנהרג הנחש הרי הן כנולד ואינן נולד וחכמים מודים לו: [illegible]
[illegible]
[illegible]
תלמוד [illegible]
[illegible]: ועוד אמר ר' מאיר פותחין לו מן הכתוב שבתורה ואומרים לו אילו היית
יודע שאתה עובר על לא תקום ולא תטור ולא תשנא את אחיך ואהבת לרעך כמוך
וחי אחיך עמך שמא יעני ואין אתה יכול לפרנסו אמר אילו הייתי יודע שהוא
כן לא הייתי נודר הרי זה מותר: קתני ר' מאיר הרי זה מותר [illegible] שאלה
לחכם [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]: פותחין לאדם בכתובת אשתו מעשה
באדם שנדר מאשתו הנאה והיתה כתובתה ארבע מאות זוז ובאת לפני ר' עקיבה
וחייבו ליתן לה כתובתה אמר לו ר' שמונה מאות דינרין הניח לנו אבא ונטל אחי ארבע
מאות ואני ארבע מאות לא דייה שתטול היא מאתים ואני מאתים אמר לו ר' עקיבה
אפילו אתה מוכר שער ראשך אתה נותן לה כתובתה אמר אילו הייתי יודע שהוא
כן לא הייתי נודר והתירה ר' עקיבה: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] פותחין בימים טובים ובשבתות בראשונה
היו אומרין אותן הימים מותרין ושאר כל הימים אסורין עד שבא ר' עקיבא [illegible]
שהנדר שהותר מקצתו [illegible] כיצד אמר קונם שאיני נהנה לכולכם [illegible]

[illegible]

[illegible] כולם שאיני נהנה לזה ולזה ולזה הותר הראשון הותרו כולם הותר
האחרון האחרון מותר וכולם אסורין שאיני נהנה לזה ולזה קרבן [illegible]
[illegible] אחד ואחד: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ואחד [illegible]: קונם יין שאיני טועם שהיין רע למעים אמרו
לו והלא המיושן יפה למעים הותר במיושן ולא במיושן בלבד הותר אלא בכל היין
[illegible] שאיני טועם שהבצל רע ללב אמרו לו והלא הכופרי יפה ללב הותר
בכופרי ולא בכופרי בלבד הותר אלא בכל הבצלים מעשה היה והתירו ר' מאיר
בכל הבצלים: [illegible]
[illegible]
[illegible]: פותחין לאדם בכבוד עצמו ובכבוד בניו אומרין לו אילו היית
יודע שלמחר יהו אומרין עליך כך היה וסתו של פלוני מגרש נשיו ועל בנותיך יהו
אומרין בנות גרושות הן מה ראו אמותיהן להתגרש אמר אילו הייתי יודע
שהוא כן לא הייתי נודר הרי זה מותר: [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~ קונם שאיני נושא
[illegible] כעורה והרי היא נאה שחורה והרי היא לבנה קצרה והרי היא ארוכה
[illegible] שהיתה כעורה ונעשית נאה שחורה ונעשית לבנה קצרה ונעשית ארוכה
אלא שהנדר טעות ומעשה שנדר אחד מבת אחותו הנאה והכניסוה לבית ר' ישמעאל
ויפוה אמר לו ר' ישמעאל בני מזה נדרת אמר לו לאו והתירו ר' ישמעאל
באותה שעה בכה ר' ישמעאל ואמר בנות ישראל נאות הן אלא שהעניות מנוולתן
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

פרק עשירי

נערה המאורסה אביה ובעלה מפירין נדריה

[illegible]

הפר האב ולא הפר הבעל הפר הבעל ולא הפר האב אינו מופר ואין [illegible]
לומר שיקיים אחד מהן: למה אין קול אביה ובעלה כאן יתנם איש [illegible]
הלא לכלום שהמפיר אומר הלא או ברית ברצון ובין אין נר [illegible] ונראה
וקולה ואין צריך שיקיים אחד מהן ולו רצה שלא קיים ונשאל לחכם ונדרים [illegible]
הא בבית ורצה והפר לה [illegible] עדנה נשאלין על הקדם ואין נשאלין
הבעל מפני שנשאל ורצה והפר לה אינו מופר עד שיפירו שניהם [illegible]
הלא מכאן פי' נערה מאורסה אין [illegible] דרך חכמות בין האב לבעל קולה [illegible]
איש לאשתו בין אב לבתו בנעוריה בית אביה: מת האב לא נתרוקנה רשות
הבעל מת הבעל נתרוקנה רשות האב בזה יפה כח האב מכח הבעל בדבר
אחד יפה כח הבעל מכח האב שהבעל מפר בבוגרת והאב אינו מפר בבוגרת:
לבעל לא ינתרק בהפר נדרים אלא בעד שנכנסה לחופה [illegible]
לבעל ובן [illegible] נערה בבית אביה פירוש [illegible] אב בבתו נדריה לקולה [illegible]
בבית אביה [illegible] בורה [illegible] לא יפר [illegible] לשרות [illegible]
בעל מיפר [illegible] בינה פי' [illegible] כתובות פי' [illegible]
[illegible] קטנה [illegible] נערה [illegible] בוגרת והחדוש לך [illegible]
[illegible] אשה [illegible] מן הנשוי: נערה [illegible] ארוסה
[illegible] ביום שנתארסה בו ביום [illegible] אביה ובעלה [illegible]
נדריה [illegible] בגרות [illegible] אחת אביה ובעלה [illegible]
מפירין נדריה: נדרים [illegible] נדרה [illegible] ארוס [illegible] מפר [illegible] ארוס [illegible]
[illegible] בחכם נפסקת [illegible] רשות האב [illegible] נערה: [illegible]
[illegible] חכמים עד שלא [illegible] אומר לה כל נדרים [illegible]
[illegible] ברי בן מופרין וכן הבעל עד שלא [illegible] אומר לה כל נדרים
[illegible] עד שלא [illegible] ברי בן מופרין [illegible]
[illegible] אין הבעל מפר בקודמין [illegible] לחופה [illegible]
[illegible] נדריה [illegible]
[illegible] ארוסה קודם [illegible]
[illegible] אין בעל מפר [illegible]
[illegible]
[illegible] ואלמנה [illegible] ובעלה חייב [illegible]
[illegible] אין הבעל מפר עד [illegible]
[illegible] ארוסה [illegible]

פי' בלשון [illegible] אין נערה מאורסה אביה ובעלה מפירין נדריה [illegible]
[illegible] פי' כתובות [illegible] שבגרה אין [illegible] רשות [illegible] ר' אליעזר [illegible]
[illegible] מרשות האב [illegible] בעלה [illegible]
[illegible] והלכה כחכמים: שומרת יבם בין יבם אחד בין שני יבמין ר' אליעזר אומר
יפר ר' יהושע אומר לאחד אבל לא לשנים ר' עקיבא אומר לא לאחד ולא לשנים
אמר ר' אליעזר מה אם אשה שקנה הוא לעצמו [illegible] מפר נדריה אשה שקנו
לו מן השמים אינו דין שיפר נדריה אמר לו ר' עקיבא לא אם אמרת באשה [illegible]
הוא לעצמו שאין לאחרים בה רשות תאמר באשה שקנו לו מן השמים [illegible]
[illegible] בה רשות אמר ר' יהושע עקיבא דבריך [illegible] יבמין מה את משיב על
[illegible] אחד אמר לו אין היבמה גמורה לאישה כשם שהארוסה גמורה לאישה:
[illegible] ר' אליעזר [illegible] יבם [illegible] ר' אליעזר [illegible]
[illegible] בית שמאי [illegible] ר' אליעזר [illegible]
[illegible] ובית שמאי [illegible] מאמר ביבמה [illegible]
[illegible] פי' [illegible] ר' עקיבא אין ביבמה גמורה לאישה [illegible]
[illegible] והלכה כר' עקיבא: האומר
לאשתו כל נדרים [illegible] ועד שאבוא ממקום פלוני הרי הן קיימין [illegible]
[illegible] הרי הן מופרין ר' אליעזר אומר מופר וחכמים אומרים אינו מופר [illegible]
[illegible] נדרים [illegible] לכלל אסור [illegible] נדרים [illegible] לכלל אסור [illegible]
[illegible] יקימנו ואישה יפרנו [illegible] לכלל הקם [illegible] לכלל [illegible]
[illegible] לכלל הפר: [illegible] לכלל [illegible]
[illegible] והפר לה [illegible] ר' [illegible] והלכה כחכמים:
הפר נדרים כל היום ויש בדבר להקל ולהחמיר. כיצד נדרה בלילי שבת יפר
[illegible] שבת וביום שבת [illegible] נדרה עם חשכה מפר עד שלא תחשך [illegible]
[illegible] ותחשכה אינו יכול להפר: [illegible] הפרת נדרים [illegible]
[illegible] ביום [illegible] ביום שמעו [illegible]
[illegible] מפר [illegible]
[illegible]
[illegible] הפרת נדרים [illegible]
[illegible] הפרת [illegible] נדרים [illegible]
[illegible] באשתו [illegible] אומר לה [illegible]
[illegible] בעל [illegible]

פרק אחד עשר

מפר גדיים שהיא

רצי נפסה ומא יתעלק בגירהא וכאן שאנהא כלהא קטעהא: ומיע דלך אנה [illegible]
אלדי עלי אי וגה כאן סוי כאן ענוי כביר או קליל מתאבד או גיר מתאבד בינו לבינה
או בינה לבין אחרים וכדלך גמיע מא יתעלק בה זינה והו קולהם כל נדרים בעל
מפר לאשתו חוץ מהנאתו על פלוני שאין מפר אבל הנאת פלוני עליו מפר פי
נדרים הלא לקול אן לא ימין בונה ולא נדר בתלבה לו זונה אנא [illegible] עלי מא [illegible]
נדר נועיאחד והו אן תקול עלי שבכר מעולם או אשתכר אלא יתבעבעון פרי
פאנה לא יפר ולמא אעתבר הדא לקול בפר [illegible] מן פר [illegible] הדא [illegible]
פרק [illegible] כל אנה לא יפר [illegible] ולא חילה ופי שי לם פיה
ענוי [illegible] וכאן כל דלך [illegible] הדא אלפרק [illegible] ר' יוסי [illegible]
אן [illegible] והו קולהם כולה פרקין ר' יוסי [illegible] ואמא קולה [illegible]
פי [illegible] וקולה דברי ר' יוסי [illegible] אמר ר' יוסי אין אלו [illegible]
ענוי נפש [illegible] ענוי נפש [illegible] אנה לו יכרר ויקול [illegible]
ר' יוסי [illegible] ר' יוסי והו קולהם [illegible]
אינה מיכאן [illegible] ר' יוסי [illegible] קונם שאיני נהנה לבריות אינו
יכול להפר ויכולה [illegible] בלקט ובשכחה ובפאה קונם כהנים ולוים נהנים
לי יטלו על כרחו כהנים אלו ולוים אלו נהנין לי יטלו אחרים: [illegible]
[illegible] ר' יוסי [illegible] אלא [illegible]
[illegible] קונם כהנים ולויים נהנין לי [illegible]
[illegible] אלא [illegible]
[illegible]
[illegible] מן [illegible]
[illegible]: קונם שאני עושה לפי אבא לפי אביך לפי אחיך [illegible]
[illegible] אינו יכול להפר שאיני עושה לפיך אינו צריך להפר ר' עקיבה
אומר יפר שמא תעזוב [illegible] ר' יוחנן בן נורי אומר יפר שמא יגרשנה
והרי אסורה לחזור לו: [illegible] שאיני עושה לפי אבא אין [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] בחכמה [illegible] הקדש [illegible]
[illegible] ר' יוחנן בן נורי [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ר' יוחנן בן נורי: נדרה
אשתו וסבור שנדרה בנו נדרה בנזיר וסבור שנדרה
שנדרה בקרבן נדרה מן התאנים וסבור שנדרה
מן הענבים [illegible] הרי זה יחזור ויפר: קונם
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] אמרה קונם תאנים וענבים אלו שאיני טועמת קיים לתאנים
כולו קיים הפר לתאנים אינו מופר עד שיפר אף לענבים אמרה קונם תאנה
שאיני טועמת וענבה שאיני טועמת הרי אלו שני נדרים: [illegible]
[illegible] חכמים [illegible] קיים [illegible]
[illegible]
[illegible]
נדרים אבל אינו יודע שיש מפירים [illegible]
נדר ר' מאיר אומר לא יפר וחכמים אומרין יפר: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] המודר הנאה מחתנו [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה כיצד אמרה
הרי אני נזירה לאחר שלשים יום [illegible] בתוך שלשים יום אינו יכול להפר
[illegible] הרי אני נזירה לאחר שלשים יום אין
[illegible] שלשים יום הרי זה מופר: נדרה בו ביום [illegible]

בו ביום החזירה בו ביום אינו יכול להפר. זה הכלל כל שיצאת לרשות עצמה שעה
אחת אינו יכול להפר: קולה עין ולא נשר ... מנה וגרושה לו כאן על ט אהרבעה
לקול עקבה ומן הו אלדי יפר ובין לה בעל לבא ואמא אלגרץ אנהא אלא נערבות
דון בעל ואשברטה אן אלנדר יכון פי אל זמאן אלפלאני כפ אנהא פי זמאן קבל
אלזמאן אלדי אשתרטתה אן יכון אלנדר פיה ונד זמאן אלנדר ובי דאת בעל אינו יכול
להפר ולכנאס כלה כי: תשע נערות נדריהן קיימין בוגרת ויתומה: נערה ובגרה
ובית יתומה: נערה שלא בגרה ובית יתומה: בוגרת ומת אביה: נערה ובגרה ומת
אביה: נערה שלא בגרה ומת אביה: נערה שמת אביה ומשמת אביה בגרה:
בוגרת ואביה קיים: נערה ובגרה ואביה קיים: ר' יהודה אומר אף המשיא את בתו
קטנה ונתאלמנה או נתגרשה וחזרה אצלו עדיין היא נערה: אולמא נבין אן
בגולם אן יתומה יסמי בגת לפי טלקה פי חיאה אביה או מאת בעלהא ודארה אלמא
ובשרט אן יכון אלמות או אלטלאק מן בעד נשואין ובי לפי יסמונהא פי אלתלמוד יתומה
בחיי האב: ובעד לך בגולם א' קולה תשע נערות ... יד בה אנהא כן נערות עוד אכד
אלקדושין וכלמא יעד פיה בוגרת יריד בה אנהא וקת אלימין כאנת קד בגרה וקד
תבין פי אלפרק אלדי קבל הדא אן נערה מאורסה אביה ובעלה מפירין נדריה ואן בגרה
אינו מפר בבגר ואן אביה ובעלה האחרון מפירין נדריה אלא נתגרשה מן בין יתומה
אמא מן בנשואין פבי בכון יתומה בחיי האב כמא אצלנא ובכן אינדא מן אל בעולתה
יפר אלא משנכנסה לחופה פבין יאכרא לנמיע לך קאלא בשע נשוה מאורסה
הדבה אימתהן אמא מן ... אמתגנאיע ולד אלאב או בכונהא יתומה בחיין אלי
נם הם אב יפר ולא הבגרה לבא אנמא הבין מן אלאב ולא בעל או בכונהא בוגרת אלדי
לא יפר לא בעל ולא אב כמא קדמנא פלא אעד מנהו בוגרת ובית יתומה ובו אכבין
קד נתארסה ובי נערה ובעד לך בגרה ונשאת יתומה בחיי האב כם אנהא חוזרת
בעד לך פקד אנהמעת עלהן מא שעון מן אלהפרה כונהא בוגרת ויתומה בחיי
האב: ולא פאניה נערה ובגרה ובית יתומה יעני אנהא נתארסה ובי נערה
ובגרה חינד כם נשאת בעד לך יתומה ולך באן יזווגהא ויטלקהא כם רגע וקד
אובה בעד אלטלאק כם בגרה בעד לך פאנה לא יפר אלימין אלאולה אלבי הגדה
ובי נערה אלדי כאן מן חקה עלי מא קדמנא אן יפר בו ואביה לנוה בעל אחרון
לנוה עלה רגועבא יתומה ובוגרת ואנה מא קלנא אן אביו ובעלה האחרון מפירין
אלנדר אלדי נדרה בתוך בעלה ראשון אלא פאנה שעדהו בה אלהפרה ולא כאלבה
נערה שלא בגרה ובית יתומה והלה מבאלאבי הכלהא גיר אנהא ... פים
אלנערות פתאר סבב אמתנאע הפרת נדריה ... אבו ולא ...

יתומה בחיי האב פלם ללאבחנה ולא לבעל מא לה אן יפר עד שיכנסו לחופה:
ואמא בעה בוגרת ומת אביה ובי אן יזוגהא נערה כמא בינא ואפריק בין טובאת
חלפת ובי נערה ולא יסמע אל בעל אלא בעד אמתנאעה אלהפרה בה בגרות וכאלך
לאבא לבין כל ואחדה מנהמא עלי אל אנפראד עלה מאנעה מן אלהפרה או כון אלימין
וקע בעד אל בגרות: ולא כאמסה נערה ובגרה ומת אביה יבין אן ידכא לבא קדושין
ובי נערה והלכה חינד כם בעד לך הבגור וימות אביה ובדה אלמרגבה פי לבה
תשרנא לבא פי אל מרכבה אלבי קבלהא: ולא סאדסה נערה שלא בגרה ומת אביה
בדה אין צא מבאלאבי קבלהא גיר אן מעהא עלה ואחדה מן אלהפרה ובי מות אביה:
ולא סאבעה נערה שמת אביה ומשמת אביה בגרה לם בין בדה ובין אלכאמסה
גיר בקדם מות אל אב עלי אל בגרות: ולא תאמנה בוגרת ואביה קיים: בדה גמלה
נערה כמא אצלנא לבנהא וקת אלימין כאנת בוגרת: ולא תאסעה נערה בוגרת
ואביה קיים ובו אן יכון אלימין עלי כונהא נערה כם הבגור ואביה קיים חינד
יסמע אל אב ולא זוג אלימין פקד הבין לך אן כל מא דכר מן האולא אלתשע נערות
נערה פי אול אל מרתבה פהו יריד בה אן אלנדר כאן ובי נערה מאורסה ואלבאקי מא
סמע חבי חלהא אלעלה אלמאנעה מן אלהפרה וכל מא לם ידכר פי אול נערה
יריד בה אן אלימין כאנת בעד אן כאנת עלי אחתאיס אלנערות ואן כאנת עלי אלקדושין
נערה יקדם בין פי אלבאלתמין כתובות עלי אי חאלה תתקיימי נערה ופי אי סן והבי
התקיימי בוגרת פכבה מן בית אלבקרס כלה אן נערה מאורסה אלא כאנת באעת
הפרה עודה נערה ואביה קיים וסלמה הו כונהא יתומה בחיי האב חינד ימכן
אן יפר נדרה באשבראך אל אב ולא זוג כמא קאל ולא יעד כלא אלבנת פי גמלה
את עלי מן אל נערות לאבי הבה אימתהן יתומה מפרלה אעני אלא קדש יתומה
בחיי האב בל סבב עלבא פיהא לך אנהא מן גמלה אלנערות לאבי אין ערוך
קיימין ... אביה ובעלה מפירין נדריה והדא אנמא בו מלכב ר' יהודה אלדי יקול
אף המשיא בתו קטנה ונתאלמנה או נתגרשה וחזרה אצלו עדיין היא נערה ואלא
... דסה בעד לך אביה ובעלה מפירין נדריה ור' מאיר יעתקד מקור ר' יהודה
... מן קדש יתומה ויכתלבה פי מן קטה נערה ובעד לך נשאת יתומה בחיי האב
ובי אלבאלבהן תשע נערות פמן ר' מאיר יקול נדריה קיימין ולבר עלהא פי גמלה
תשע נערות וכלא קאלו אמו ולבר ר' מאיר ומתלר ר' יהודה עלה פיהא וקאל עדיין
היא נערה ואביה ובעלה האחרון מפירין נדרה בראשון ולא חכמים יפאבהו לך ויקולו
... נערות נדריהן קיימין בוגרת ויתומה ויתומה בחיי האב ולבה כחכמים פי כול
[illegible] אנהא אלא נתארסה ובי נערה ותלד בה ובי נערה לם יסמע אל אב ואלארום

אלא באשר אן בגרה או נעשית יתומה בחיי האב או מאת האב וחינ׳ד סמע אלזוג פהו
לה לשבר קיים ומת עלי בלא אביה ובעלה מפירין נדריה׳ קונם שאיני נהנית
לאבא ולאביך אם עושה אני על פיך שאיני נהנית לך אם עושה אני על אבא ועל
פי אביך הרי זה יפר׳ לפתיחת עלי אן הדא נדר אנמא דכרה פי בלא
מוצא על אנה נדר שבה מאורסה פהו יקול אנהא ואן כאנת אשרטת פי אלנדר
אן לא תנתפע מן אביה או מן בעלהא ומע׳ מא אחדהמא לא ינתפע באלנדר
הדה אלאיפר אבוהא ובעלה פאן יקום בה באלאנהא בטו עלא אחדהמא
פי לבקרב יהרס עליהא לא תסתנפע בה אבד ויכון בלא לנדר לא תהנה בה
תבדה פאעלם אנהמא מפירין כחנם כל נדרי׳ בראשונה היו אומרים שלש נשים
יוצאות ונוטלות כתובה האומרת טמאה אני לך והשמים ביני לבינך ונטולה
אני מן היהודים חזרו לומר שלא תהא אשה נותנת עיניה באחר ומקלקלת על
בעלה האומרת טמאה אני לך תביא ראיה לדבריה שמים ביני לבינך יעשו דרך
בקשה ונטולה אני מן היהודים יפר את חלקו ותהא משמשתו ותהא נטולה מן היהודים:
טמאה אני לך הו אן תקול אנהא זנית בחזקה וממא קד עלמתה אן אשת
ישראל אדא זנית ותחת זוגהא באלנבי בינה טמאה נבין פי אול סוטה פלא יבלא אן תכון
קד זנית באונס או ברצון פאן זנית באונס פהי מותרת לבעלה כמא בינא פי ב׳
כתובות ואן כאנת זנית ברצון תיוצר החרס עלי בעלהא ואין לה כתובה ואמא אשת
כהן פהי אסורה לבעלה מתי מא נבעלה בעילה זנות באונס כי ברצון כמא בינא
פי כתובות ולדלך לחנה עדנא אן אשת כהן שאנוסה לפני חרומה עלי בעלהא ולא
מן לשרע מנעהא עוד כלמא לכתובה נאנהא הקדולה אנהא קד חזיקת ארת
הוא ונמחבה שדך פקולה הנא בראשונה היו אומרין האומרת טמאה אני לך נוטלת
כתובתה ויוצאה לא ימנב בלא לחנה פי אשת ישראל בונה לאנהא אן קאלת אונסתני
באונס פהי תחלל לבעלה ואן קאלת ברצון אין לה כתובה לאן כלמן
זנתה ברצון פקד אתלפת כתובה ולא תנתי כתובה ולם להא ולו מאת אלכתובה אן
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

אין נהנית ובי הרוס עליה ובביאה בין לבעלה [illegible]
[illegible]

מסכת נזירות

כל כנויי נזירות [illegible]
[illegible]

דברים כי תאיר אולם נזיר וחכמים אומרים אינו נזיר: הלא לדי קאל אביה
אביה נזיר לשם הי כנוי נזירות ואמרה הי אקמאס ל נזירות ודי לדי בדמי לדוקא
עוד אקמאס ל אחרינאל לדבר כלל עלה מעונה ל נזירות בדמי לדוקא
בנוי נזירות בנזירות ונדרי נזירות ואלו הי נזירות באמרו אביה לדי אחרת
אבון ולדי אנתה אנתה קאל אבון נזיר ולדשון אין טון נזיר עוזבו לבנו עוד בלבד שלקה
נזיר אינשתבאו בלא ל מעונו אנ ואמרה אסמעיל אנתה לא נחשבו ל
נזירות בנו לדבר שום כל אלו ודי אלבו ועלה אין פון ל יכל עלה בלא ל נ ל לדבר
בתמלה לשמה ל נזירות ובלבד אלא קאל אביה אביה לדי שלחה אבון ונאמל ובשמו
אין ימסר בשעבד עוד בלא ל חון עלה טיבה ל אשרבה סאנה אקול אלבלא
ושיה נזיה בלא הי כנוי נזירות ל אלא בלא ל עוד מן ל מלה ל מעשרבכה
ל שדי ל כתנות ינתמון לבנות נזיר עלה חסב אלבלא ל אלבלא פי אנתקל לבר
ל ל עמה ובמאלה ל לבד ל אלבלא בלא ל אלבלא הנזיר כתנות אין יצא עלה ל נזיר
נזיה ונזיה ונזיה ובנזיר כמה, עוד אנתה אשאר אלנזיר ומלבל הלנזיר ל
שעה לו לנו בבלבלי ומלבל כלבוד ל שער וקאלנא ל בלבלי ל שער
ל עמה ולדבר בה מעבלבל בלבל הנשרה בלא ל מה ידה ל שער ראסה ואקל ומן
מעבה: בנוי מלבל בנוי מלבל בנוי ל מלבל בנוי נזירות ודברים בנוי ל שבי בנפש
אנשו בנו יוה הי לשמה לבבון נזיר שנמא בלא ל נשי מעבה ל נזירות ודברים בנוי ל שבי בנפש
הו בני עלה בנבין יקלב מאיל אלנבי אקרבו נזירה מא וקד נשי נזיר אנתה בלבלה
ל נזירות ול חכמים יקולו אין לבד נזיר נאס ואנתה לא מלה אין נבב שבו בנים הו שנו
בנו יוה בלבן ל נקבבה ונבבה לבבה בלבבה: בנוי נזיר מן בחר ענים מן הזונים
מן הקבלה מן פנו ומעבה בנוי נזיר ובל אלהון נזירות עלה בנוי נזיר מאשון בנו
מנוח בבעל בלבלה בנוי נזיר שקר בלבלה ענים בנוי שקדו בלא בנים אנתעינו בנוי ל
נזיר אמשון מבבנו נזיר עלה בנוי נזיר שמשון נזיר עלה בבגיל שערו מיקל בבעל
ומבינא שלה בבמות ואס ומאמא מבינא בלבלו ומעבה נזיר שמשון בבגיל שערו
אינו מקל ואס ומאמא אינו מבינא בלבלו ומעבה: אלא קאל בנוי נזיר מן אחר
אחרינים פלו לשמה אחרינים נזירות בלבלה אין קאל בנוי נזיר מן אחר
ומעבה קלבה נזיר שמשון אנה בי מלבל נזירות שמשון אלבו לבה בלבלה
ומעבה בלבלה ל אחר נלל ומן חלבה ומעבה נזירי לבה ולדי בלבלה לבבה לבבה
נזיר בנוי ומעבה מאלבר קאל לבעבה בלבלה ל בלבלה לבבה לבבה
נקבלו בנוי הלבה ל מעבה מלבל בנוי נזיר עלה בנוי נזיר עלה ומבבין נזיר עלה
בנוי שמשון נזיר עלה בבגיל שערו מיקל בבעבר עוד אנתה יבלבלה ל אחר אמשון

נבן מן אלבנים עוד שבראל לו אלבנים עשר שבראל ואלבלבלה עלה לבלבל מן אבשלום
לבנה בלבן נזיר עלה לבלבל מלבלבלו עוד שלבלבלה ולבלבלה לבלבל נזיר יקולו לבלבל
ומי מלבל ומי לבלבלו אל כי בבר עלה ונלבלו ולה הנבן הלבלבלה לבלבל
תעבר לבלבל עבר ראשון לבלבל בלבלה שלבלבלה לבלבלה בו בנו נזיר עלה ואמא לבלבלה מן
לבלבלה מתלבלבלו הו קולבלבלה בלבלו מן לבלבלו לבלבלה לבלבלה עד לבלבלה בלבלה
ולבלבלה בנזיר שמשון ואס ומאמא אינו מבינא לבלבלו לו לבלבלה אנתה לבלבלה נזיר נזיר לבלבלה
אין נבלבלה לבלבלה בלבלה ל אמר בלבלה בלבלה לבלבלה מבלבלה שמשון
ומאמא לבלבלה קאל בלבלה נזיר עלה אם ומאמא קאל אין יצא בלבלה נזיר שמשון אם ומאמא
בלבלה נזיר ובלבלה נזיר עלה אמר בנוי נזיר אחרת הי אנתה בלבלה נזיר אלבלבלה
ועד בלבלה בנזיר שלבלבלה יום הנוי נזיר לבלבלה יום אחת הנוי נזיר שעה אחת הנוי אחת
נזיר אחת ומעבה הנוי נזיר שפנים הנוי אנו נזיר שלבלבלה יום ושעה אחת נזיר
שלבלבלה ואחר יום שאין נזיר שמשון אמר מנוח בלבלה ל אלבלבלה אנו בלבלה נזיר
אנתה שלבלבלה יום לבלבלה הלבלבלה מבלבלה אנתה לבלבלה בלבלה נזיר
ומאמא ובלבלה אמר מעבלבלו ואמא אנתה אנתה וקבלבלה מלבלבלו עד בלבלה בלבלה אמנו
בלבלה ל אנתה בלבלה אין בלבלה ל אנתה בלבלה בלבלה מלבלבלה בלבלה
נזיר אנתה בלבלה ומעבלבלה בלבלה לבלבלה בלבלה שלבלבלה יום אנתה בלבלה בלבלה
נזיר שלבלבלה לבלבלה אנתה בלבלה יום בלבלה ואחר אנתה בלבלה אחת בלבלה
ושעה אחת בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה
נזיר בלבלה ומעבלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה
בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה
בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה
בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה
בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה

עדר תשאה לו הראה ואמרתי לו אתה עד נזירות מסברקה אלא אם כן
עלה נזירות בשער ראשי הינו עקון אם תעבר הלא לו קון כמה שער ראשי אמר
מסברקה כלכך כמן בהה לו נזירות מסברקה ואין בעבה כו: הרינו נזיר מעת
בכיתי אמלא תקופה בוחלין אחר אם אמר אחת נזיר נזרתי נזיר שלשים
יום ואם אמר פחם נזרתי נזיר אתקופה כאילו פנה מלאה תרלו נזיר כל
ימיו: לא בקיים לבן אם פחם נזירות לו קיר לו בטול שלשים יום בתחלה יש
לקל אינו מת קשה אם אינו נזיר לאבד ואינו קיר בטול שמלה בלא נמצא
נזר שלשים יום ואם קיבל פחם נזירות לו אין אל אתה נזירות בתחלה לו קיר
אינה לו הנביר בטמן נזיר בלב מיו ומלה לו שש עשר תעלו: הרינו נזיר
מיכן ועד מקום פלוני כמה ימים מהיום על מקום פלוני פחות
משלשים יום נזיר שלשים יום ואם לא נזיר כמה ימים ביומיו: בשרם אם כן
פשיר בלב שטרוך אמתא אם כן לא החזיק בה בקבל אם מת אדון נזר
אחת נזולה ויכן נזיר שלשים יום פחם ולא כן בעל מלוכא מיר עשמא ובקל
פי בלב כלאי קלמה לי יקון מיכאן ועד פה בעלים: הרינו נזיר המים אות
הפעה מעה נזירות המים אות הפעה אמר ר' יהודה מעשה בא וכין שבעלים מת
ר' יפאלבן עלי בית שפחם לו יקון אם מן קאל הרינו נזיר המים אות בשעה
הרינה נזיר עלם חבר יקון נזירות עלי המלם אות המים אות בעבר
ותינל מעה נזירות בעת תלל ובמלם ר' יהודה עשה ובא מעשה אם מן קאל הרינו
נזיר המים אות בשעה אינו נזיר עלם ובן קלה כמו שבעלם כלל אתה נזיר לשמים כלם
כל ימיכם:

פרק שני

(מן) הדלה בית שמאי אומרים
נזיר בית הלל אומרים אינו נזיר אמר לי יהודה אף בשאמרו בית שמאי לא אמרו
אלא באומר הרי ב עלי קרבן: בית שמאי יקון אם אלם מרינה דברי לבן לה
ומתי קאל הרינו נזיר לאמתה לו נזיר ות יקון לבן נשב לכל מן הגדול ומן הבינו
הדבר עם לא יש לו נזירות לאמתה אם הגדרך לכל ומרבב בית שמאי אם שאלה בנזיר
לבן נבנה לא אם הגדרנעי ובית הלל יקון אל ולא שנר בכרכן בנדרים לאמתה מרבה נזירות
ומעבר לכל ר' יהודה עם בית שמאי הרי בן עלי קרבן לאמתה אל לבר לו נזירות לו
קרבן לי אם מרוב לו נזיר מלבן ואלא כן כלאי ר' יהודה עם בית שמאי ולא
בית שמאי מדבר אלא בנאמר לו אלא אם כן אמר אמרת פרה הרי
נזירה אם שמרתיה אמר הלל בית הרינו נזיר אם נדרתי אני בית שמאי אומרים
נזיר בית הלל אומרים אינו נזיר אמר ר' יהודה אף בשאמר בית שמאי

אלא באומר הרי כרי בו הרבה אם שמרתיה הרינו: בין שלבמוד אם בלא הן
אם בכן כרב רבעת לבנו: ובמתנעם שקיבל ובלכ בא מלא תעבר אתבקרה
בקן לל בלא לא אתנתם שלי יכוה בקה הלא לא בא אמר אמה הלה לבקה קן לבה
בלה לבקה נזירה אם אם שמרתי אני עלי נזיר לא מנים נאמר יקון לא נעם כי אמרתי
בלא שם בכנר מן לא נמרתי בלא תעבר עלה שלם בלא לא שלי אמה לא שלי נעל
ובלכ בלא שר כאם אינה כי אמתנם בלה לא אתקון כבקבה לאר בן לא נעם לבה
יקון הרינו נזיר מבשרה אם לא עמדה ובלכ הרינו נזיר מלבה אם אינו נבקה
בם עמדה בבר מן לבה בלא אם אינבקה אם לא בא יקון: בית שמאי אם לבם
יקמלא ביה ולא בקה לבם בלה בבקה בלמה לבם לא יקון שלי יקון הרינו נזיר מבלה
אם מלבה אם לאמה אם לבנו בלא לא שלי אלא אם יקמלה ביה בלבלכ בלא מלבה
לא נזירות עלי מלבבבם שלי יקון אם לא אל הרינו נזיר מן בנדונות לא נמתבה
לא נזירות ובלכ לא יבא בלא שלי לא אל הרינו נזיר מבשרה אם לא בלבם ואם בם
בית בלל עלי מלבבבם יקון לא בלבם אמתה עלה בלא יקון בבלא הרינו נזיר מבשרה
אינו נזיר אלא עלי מלבבבם לא שלי מלבה לא נזירות ובלכ יקון הרינו נזיר
מבשרה אלא בשרם אלא בקה ולא קבה ולא כן לא בא אלא לקבה ואם בקה
לבאה כן כאם לכ ולא יבולה בית שמאי לא נלמן לא נזירות בנו יקון
אינה הרי סליקה קבן אם לא עמדה ובלכ בקה לבן לבלה לבן לבלה ואם
דבר נאמר אמר לו אתה בנה ואמר הרינו נזיר מאמנו הרי חה נזיר אלעבה בשבה
אתה שהיה בה כולה ומן לו אה הבם אתה הרינו נזיר מאמנו אמר
תקמים לא נקבה זו אלא כאמר הרי בנה עלי קרבן: הלא ר' מעשה לא נבה
עלי כלאים לא מקבה אבה מעקה לא ואמר לא בבה לא מקבלים הו בבלה אחה
אמר לא בבראים אלא אם כן הרינו נזיר מאמנו לא בלא מה נזירות בלא נבה אלא
עלי עלה בבבה שלא אבה ואם בכלה בה מעשה עלי כלכ בכן שבקה לו ואם בה
שבל אין אבה נזיר ומעשה בשה וכו: אלא מנה אמרתי לו שבה לי סבנה
לי שבר לא ובלא לשבר לו שלמה שלי נמע אמעלה ואם אלעבה עמלכ
ומעבה עלי לבלבר. בעל מעה שבקה עלה שלא אבה מקבל לא אתנה אלא
אם בנה לשבר לו שלמה בלבה ואם אלעבה לבה ואם אלעבה סאבה לא תה עלה
לי אלי לבמה בי בעל מן לא אבקה: הרינו נזיר עלי אמה אבקה אבקה
ומעמה לבמה הרינה הרינה נזיר ואסור בבלה ועבר אם עשה נזיר אבל הרינו
ועבר אבקה אסור בין הרי אבה ר' שמעון מתיר יבעל אם שהיה אסור
בין ס' שנה הרינה שהבמים מתירים מקבה שאינו יכול לאות אלא בין אם

הריני נזיר חובה ואם נזרו תריו נזיר נדבה חזרה ולבת הריני נזיר ר׳ שמעון
אומר אפילו הראשון חובה קיימה הראשונה חובה וזו נדבה ואם נזרו בראשונה
נדבה וזו חובה: ר׳ שמעון ערקה ספק נזירות לבתחילה ואינה בלבד: הריני
נזיר ונזיר כשיבות לבן בתולה מובה אחת שלא ואחר כך נולד בן ומשלים אחת שלא
ואחר כך מוקדם אחת הריני נזיר כשיבות לבן ונזיר הקדמון מוקדם אחת שלא
ואחר כך נולד בן ומשלים אחת שלא ומוקדם אחת שלא ואחר כך משלים אחת שלא:
הרי כלה בן ואינה אומר אלא שנאמר פי אינם לנזירות לבן לבתולה ועוד ואחת
שלא מוקדם אחת בכל לשון נזירות ונזירות בנו בתולה נזירות ואחת אינו לשון:
הריני נזיר כשיבות לבן ונזיר מאחר יום נולד בן עד שבעים לא בקבלה לנזר
לאחר שבעים מובן שבעים שאין הקדמה מחוות מתחלתן יום: אלא לבן שלא
הבן עד מן איסור לנזירות לא בנים לו כבר שיש לו לעולם בתולה ועוד
לנזירות שלבן ובקבלה בתולה לפי יוצא בעל לבד כמה קלות משלים אחת שלא
ובקן לא בקיה לא בקבלה בעובה מן נזירות שלא שנים יום כשעלהה בעד בעלה כשם
נזירות בנו ונולד כמה קלות ואחר ומשלים אחת שלא בקבן בן הקדמה שלא שנים
יום אמרה מן לבן לבד בעל לא בעל בעל לא מבני יומא ואינו ראוי לנזירות בנו ובמקבלת
ובלה לפי חלרי יוצא לא בקיים נזירות שלא לפי לא בקיים אחת לקבן מן בלבתולה
בקלה בקבלה בקבלה משלים בלבד הקדמה מן יעד בעל נזירות שלבן שבעים שלא
יום נזירות שלא הרי מאחר יום ואינו בעל בלבד בקבלה לבלבד בעל לא בעל בעל לא בעל
הבן שלא בלבד:

פרק עולשי

מי שאמר הריני נזיר מלא יום שלשים יום אם נולד יום שלשים לא יהיה
שלא אם נולד יום שלשים יצא הריני נזיר שלשים יום אם נולד יום שלשים לא יהיה
קדם לנולד אם קבע נזירות שלשים יום פחות לא יהיה לדי תלה יום בולדתו בעוד עולה
אמר אם יהיה הריני נזיר שלשים יום פחות לא יהיה כמל לא שלשים בנזירות ויתלה
ב יום ואחר ובלבד: מי שנזר שבני נזירות תלה אחת הראשונה יום שלשים ואחר
אחת השניה יום שלשים ואחר יום נולד אחת הראשונה יום שלשים תלה אחת בשניה
יום שלשים אם נולד יום שלשים חסר אחד יצא זו עדות הרעל ר בפנים עלמי שנזר
שבני נזירות שאם עלה אחת הראשונה יום שלשים תלה אחת בשניה יום שלשים ואם
נולד יום שלשים חסר אחד יצא שלשים שלבה לנזר בנזיר: נחמיה יום
הרי לא בקבלה מן לא בקבלה מן לא בקבלה לא בקבלה מן לא בקבלה לא בקבלה
בקבלה בקבלה בקבלה יום בקבלה ובמקבלת ואחרת מן בקבלה לא בקבלה לא בקבלה
בקבלה בקבלה בקבלה בקבלה בקבלה בקבלה בקבלה בקבלה בקבלה בקבלה בקבלה

נשמת יום שלשום סבר אתה בכל ר׳ לעזר אומר לא סבר אלא שבעה הרי
נזיר שלשום יום נשמים יום שלשים סבר אתה בכל הרי נזיר מאה יום נטמא יום
מאה סבר אתה בכל ר׳ לעזר אומר לא סבר אלא שלשים נשמא יום מאה ואחד
סבר שלשים ר׳ לעזר אומר לא סבר אלא שבעה: קשה אלא מה בנזיר שנטמא
והיתה בראשונה יכול כי נטמא נזיר בתחלה אינו נקנס בנזיר ת״ל אם כן מה
מעבר הדמה בלא שלשים לעזר יקוה לא סבר בי מאה לנזירות יקוה ל״ל חכמים אתה
אינה סבר אתה בכל ור׳ לעזר יקוה אינה לא סבר בי מסס נזירות בקנס ל״ל כי
שלשים יום סמוך אחר מלאות אינה בעד המאה ל״ל נזירות יקוה ל״ל לעזר אינה
סבר שבעה בקנס יקוה ל״ל חכמים סבר שלשים ונזיר בקנס אם מסס נזירות שלשים יום
ואינה אם נגד יום שלשים יצא מקולא אל לעזר אלא יקוה אינה אם נגד יום שלשים
יצא פנוי שלשים כאלה אחר מלאות בתוכו לשלוך סופר שבעה ל״ל חכמים אלא נזיר
יקוה אין אין מנטמא אחר מלאות בתוכו שלשים יקוה סבר בכל לא כלומר בי בלבד
בלא בין ומה אמא אינה קולא הרי נזיר שלשים יום ל״ל לעזר ר׳ בלבד בין יום
בעיה ל״ל נזירות ונקנס חיוב בקר סמוך ל״ל בלבד בכל לבדי בכל ואמרת
לב ל״ל לעזר לא עקר אינה אינה סבר שלשים ונזירות ל״ל נזירות אינה שלשים ואמרת
ל״ל חכמים לא עקר אינה סבר אתה בכל בכל ואם סבר אתה מן בלא בין ובקנס מאה
בין בי ל״ל כי לא בכל בלבד בתכמים פ׳ נמיעלוך: מי שנזר ומת בין בקר
אפילו היה שלשים יום אינו עולה לו מן המנין ואינו מביא חרבן טומאה. רבי
ורבנן עולה לו מן המנין ומביא חרבן טומאה ל״ל לעזר אומר לא בבוא שלשים
בראשונים יכלו שבין לו מיום ראשונים: קולא ואינו מביא חרבן טומאה וכלום
לא תלמוד בקנסת ו״ל ברבי עקיבה עולה ל״ל אקראמה בקר בעד ל״ל בקראמה
שר וקולא עולה לו ואין עולה לו שבאים בנוגע ולכך אין בהיא ל״ל נזיר בבין בקר שור
כלה וכדאת ומאמר אמאמר הפ׳ פ׳ ביום תקבר בראמה פתחה ל״ל כרם ותמה שלשים
ושבעים ושבעה לנגד בעד לכך בקנעד לב ל״ל שלשים פ׳ ביום בתבר בתבר
מן נעולה אינה ל״ל נזירות ואין הו ל״ל רגנב בעד ולכל לבי בתקנ בתבר
ל״ל מעיר לא הנעד לב בלך ל״ל אינה ל״ל כרם פ׳ בתקנ בתקרות לא אלא לא
בעיה בכל בקנס מן בעד ל״ל בראה
ותקנה בפ׳ פ׳ כן בקרנ ל״ל שבעה מי שנזר ואלא ביום בתקבר בתקרות אלא בתשמ
שלשים יום אינ חבא חרבן טומאה יצא ותמה ושבע עולה לו מן המנין ר׳
ורבנן יום בנזיר שבלי עולה לו מן המנין ל״ל לעזר אינ אם חמה בו ל״ל שבע

אינו סבר אתה בין שנ ובמים בראשונה ופ׳ ובלבד כב ל״ל נזיר ובלך לרבנ כי
נזיר טהור מהלכות אינה נש מאה יום שנר בלבם יום יקרבו לבד בקנס עולה ל״ל עדד ומן
אנקנה פ׳ לקרבן אינ מן בעדלב חיוב בקרבן ל״ל מקרמה: משנזר נזירות מרובה
ואלה אם נזירות ואחר כך בא לנזיר בתרשמי אומרים נזיר שלשים יום ביום בלבד
אומרים נזיר בתחלה משעת בתלבב המלבה שלבן בבה לנטמאב ואמרה אם יבא
בנו מן המלחמה בשלום הרי נזיר בשבע שנים ובא בנו מן המלחמה ובקבה נזירות
שבע שנים ושמונ שנים עלבקרבן ובזירות בתבלה שבקבה נזיר ל״ל עדד שבע
שנים אחרונה ושמונ שבע שנים נ״ל בעלמה בנים מה בעדים ואמרה שבע אמר
בזירה לא הוקבה נזיר כלה אלא אבבע שבע: נזיר בחרבה
נזיר ר׳ נגלית לי שר בחרבה לחרב קנים נם לב בתשמי יקון: כון לקנס אם
לא מקר מבנ נזירות בזיר ר׳ שמ ולך שלשים יום ובתבלה יקון לא מקר מן ל״
נזירות מקבל לבר אנס נבקה בזיר ר׳ יהודה שקבל אם לבי יש מקבנים מלאות
אינו סובר בכל ואינה נקנס לב שלשים יום בקנס מקבל מה יקולה ל״ל לעזר ובאינה
אם עבד בי ל״ל מלבב ויעבר בלא ל״ל קולה בעבל ואחר בתבה בזיר ביום מלאות בתבה
אמרה בי נטמא ביום מלאות בקנס לב בתבה בזיר ל״ל נזירות ל״ל שלשים
ונגלו יקון לא בבבה נזיר בלא אבבע שבעה לב ל״ל שלשים יום אל לב בבמל ל״
עשה ואין בלבבה כל יהודה: מי שהיו שבי עליו מעבים אותו אלא מעבר ל״
שנר שבנו ואלו מעבים שנר חוצ בבשמי אומרים נלבבה בעבל ואין בכאן נזירות
בבקבל אומרים יום בכל חמש שנים שיהא נזיר שנים: בלא בין וקר עלמה אל
נזירות שלשים יום:

פרקו בעי

חברו ואמר ואין ואינ
מי שאמר הרי נזיר ונזיר ושמע
אמרו הרי כולם נזירים כובר בראשון הולכין פנים בובר באחרון באחרון מובר ובלם
אמרו הרי נזיר שנים שנים חבדו ואמר לו כבן ושערי כשנגו הרי זב נזיר הרי אנו
נזיר ושמעה שהרו ואמרה ואמרו מבר אתר שלה שלם קנים הרי נזיר שמע ל״
בעלה ואמר ואמר אינו יכול לבבר: בלא ל״ל אמר אם יקולה ואמרו לא מקבר ל״ל
ראיה כולם בתולה בני לבבר ותו קחה מה יקבל אם לעזר רבי בעבקבל ובכלם
מקבלה לא בעבע ולמה כבר ל״ל עדד ל״ל יקולה ואמרו ובנו אם נמן בין קולה ואמרו ובין
בכל ל״ל יקולה ואמרו אם בכל כי לבבר תיבל ל״ל מקר מקבל לא ל״ל יקבה ויקולה פ׳
בכבן בנים אם יקבל כי כבן מנים ושערי כשנגו מלבבים ומאמר ובבב אם בעבלה
אם בעבלה שלבה בזיר ומעבקה בבקבולה לבבר ואמרו בבע בעבלה ובבר לב בבע ל״
בבבר לבלב ל״ל קבל ואמרו ועל אם בובר נבבר לבן ל״ל בבעל אינ בבר לם

אם בב לבבר

יכולין לומר נדר נדר מה העולה של זונה מקט והוא קולתם כי כדי שלא יצטרך בעל [illegible]
ולא מעקר עקר והנה כלך מה קלנתו ואלא קאלו בעל נפשה ואין לה יפר באשר
לה לאותו קד קיים נדרה כמו בנו כי אחר שעשר מן נדרים: הריני נזיר ואת
ואמרה אמן מפר את שלה ושלו בטל הריני נזירה ואת ואמר אמן אינו יכול להפר:
אלא קאלו שאומרין לאוהבה הריני נזיר ואת על שקטעו בבאתו וקולה אמן
אינו יכול להפר אמת אם כאן קולה לבה ואת על שריך שאם [illegible] כתובה
יקול ואת מה בקול [illegible] מי מה אלה [illegible] או לא וקאלה אמן אינו [illegible]
בעצי אנו נלבשים [illegible] אין יפר לה [illegible] באשה שנדרה בנזיר והיתה
שותה ביין ומטמאה [illegible] הרי זו סופגת את הארבעים הפר לה בעלה והיא לא ידעה
שהפר לה בעלה והיתה שותה ביין ומטמאה למתים אינה סופגת את הארבעים
ר' יהודה אומר אם אינה סופגת את הארבעים תספוג מכת מרדות: יקול אם
אלא נדרה בנזיר והעד[illegible] ושרבה או נטמאה כשם שמע בעלה נדרה [illegible]
והפר [illegible] מלקות על מה [illegible] קבלה הפרה [illegible] מכת מרדות כי
הלכה [illegible] ונרבית [illegible] לביבין [illegible] וכלנם ר' יהודה
דתיח: האשה שנדרה בנזיר והפרישה את בהמתה ואחר כך הפר לה בעלה
אם משלו היתה בהמה תצא ותרעה בעדר ואם משלה היתה הבהמה החטאת תמות
והעולה תקרב עולה והשלמים יקרבו שלמים ונאכלין ליום אחד ואינן טעונין לחם היו לה
מעות סתומים יפלו לנדבה מעות מפורשים דמי חטאת ילכו לים הנאה לא נהנין
ולא מועלין דמי עולה יביאו עולה ומועלין בהן דמי שלמים יביאו שלמים ונאכלין
ליום אחד ואינן טעונין לחם: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

אומר אפילו נשחטה עולה אחת מכל הבהמות אינו יכול להפר במה דברים
אמורים בתגלחת טהרה אבל בתגלחת טומאה יפר שהוא יכול לומר אי אפשי
באשה מנוולת ר' אומר אף בתגלחת הטהרה יפר שהוא יכול לומר אי אפשי באשה
מגולחת: ר' עקיבה [illegible] הפסד קדשים [illegible] אחד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] האיש מדיר את בנו בנזיר ואין האשה מדרת [illegible]
את בנה בנזיר [illegible]
בהמה מופרשת בחטאת תמות והעולה תקרב עולה והשלמים יקרבו שלמים
ונאכלין ליום אחד ואינן טעונין לחם היו לו מעות סתומין יפלו לנדבה מעות
מפורשין דמי חטאת ילכו לים הנאה לא נהנין ולא מועלין דמי עולה יביאו עולה
ומועלין בהן דמי שלמים יביאו שלמים ונאכלין ליום אחד ואינן טעונין לחם: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] האיש מגלח על נזירות אביו ואין
[illegible]
[illegible] אמר ר' יוסי [illegible]

[illegible]

אלו פלגה לגבה שאין מהעלה עליה נירות אחרו ואין חבורה שבחוץ מעלה עליה נירות
אבל מי שהיה הוא ואבן נירים ובפרש אבנו מעורב בתבואים לנירות ומתיה
הוא שהוא מעלה עליו נירות אחרו אמר לי הקלב יומי אינה מעלה עליו נירות
אבל אינו אינה אחרת ואינה בדבר אולאת בדברי ובקלים אחרים ומעלה עליו
נירות אבל אינו אינה לא עולה בה פלגה אין נדר עליהם אין יבוא קרבנות אבל אינה נר
ובאיר ואין הלבה בדי יומי

פרק חמישי

ביתי שמאי אומרים אינו הקדש כיצד אמר שור שחור שיהא מבורר הקדש
ביתי הלל אומרים אינו הקדש בית שמאי אומרים הקדש בית הלל אומרים אינו הקדש
הוא הקדש ויעלה לבן בית שמאי אומרים הקדש אינו לו עולה מתקדש בבית
בלבד אמר לבקדש מן עולה ומבין בלבד פ בעורה ובית הלל יקלו לבעורה
מן עבד נא קדש מעלה מעלה ואם לא מן עבד קדש לא מעלה ולא מן לא מעלה
ליר זבב שי עלה ביתי מאזן בדי בוא הקדש ועלה שבבית בית שמאי אומרים
הקדש בית הלל אומרים אינו הקדש בית שלשים שבעלה בדי דמשלה בדי בית
הקדש ועלה בית שמאי אומרים הקדש בית הלל אומרים אינו הקדש
קדבנות אם בלא לא מלאה ולא פ מלאה לי כמר בית אלמנה מלאה
בן מקום לי עלה בדי אקל בקום מן שלי לי נדר אינו הקדש עד בית הלל לבנה
עלה ונאה לא מקבלים מן שלו לי בקדשה בתוך מן לי ר ואחבר לבר בי
קדושה לבנים: מי שנדר בנירי ונשאל לחכמים מתרו מעה ומעשה שנדר
לחכמים והתירו ומבקר לו בהמתה מוחה שהיה הבעה ובעה בעבר אמרו לבה
הלל בית שמאי אם אתם מודים בזו שהיה הקדש עולה בעבר ובעה בעבר
אמרו לבה בית שמאי אם אתם מודים לנו שיש עבד ובעה בעבר
בעיר לאחר עשר עשרי שבא מקום אמרו לבה בית הלל הרי בזה בטל קדשו
אינו עבד ובעה אתה בעבר בעבדים אל בעבדים אל עשר שמא עשה בלא
בעבר שקיבל אתה בעבר בית הלל אומרים אם אתה בעבר קולה מעבר
מעבר שנדר אם יהוא אתה כמים שבעבר בהם אינו אבר בר
לי בורות לבר עד מעבר עבר מלא לא איפה לבר בין ומבר שאלו לבה לבעבר
בהם בעבר לא לבעבר לי בורות בבית בבעבר אמרו עד מעבר שמשל לבן בר
מלבנו עלה טריק לבר אמר לבעבר בבמה אמרו לבר מלבר מעבר שיר ומעבר
לבן בר בורות אלה מעבר שמשל לבתה בין בלבד מלבה טוב לבר

פרק עשירי

משנה ואם הקדיש

בשתה לא בשתה לא בשתה והיא שותה חייב על כל אחת ואחת הבא משומא לתבשיל
כל כביס אינו חייב אלא אחת אמרו לו בן מיא לא בן מיא ובמא מנשמיא חייב עליה
כל אחת ואחת בקבה מעלה אינו חייב אלא אחת אמרו לו לא מעלה לא תעלה ובמה
מעלה חייב על כל אחת ואחת: הדא אלי אלא אחת אמרו לו לא מעלה לא תעלה ובמה
אלא אחת הדא כביס אמר אלי. לפי שהאמר מלמד אלא בבר התרומה פלאלב חמר
בתרומה עלה כל מלקות ואם הלבה לבה אחרון לו לא בשתה אמא בדיני נפשות כל מה
שהב כבי עבה עלה עבירה וכל תלה שאבה עבירה וכל נאסרה עבירה עלה
בדא בקדם לכל אמרי שבתרה לא בדק בן אמור לאו אמור נרבה אמר מנגר
בדבריו אלא הגלה אם בבא על הערות אי ערות כתוב חייב על כל אחת ואחת מיתה
באזהרה ואם כן מה לא בקדר נדים עלה בר חל ואחר פעלה יעקבה עלה כל
עבירה ועבירה ואם בנה הקבלה עלה ואחת מן בנה לעבירה והבנה בר לכל
לגמיע מן בנה לא בלוגבה לא לחל לא ואחר לא אחת אמרה בדבריו מקבה
לגוב לא בקבה הבנה לבלה מן חמר בטומאה ובבלה בר מבדנה מן בנם מבטומאה
ובבלה בר ובדנה מן בנם חומר בטומאה ובבלה בר מבדנה מן בנם מבטומאה
ובבלה בר ובדנה מן בנם חומר בטומאה ובבלה בר מבדנה מן בנם מבטומאה
חומר בטומאה מבבלה בר בטומאה בר בבלה בר מבדנה מבטומאה בר בבלה בר מבדנה
אינה בבבה אלא שלשים יום ואם חייבו עלה קרבן: קאמר אלה מנין שכר יום
וקאמר לה בתרי לעשרים מבטומאה בר בבלה בר מבדנה אינה יכלה לה שיהא
בבבה כל אלה לבבו לאמר לה שמאה ובא לא נקל לבבו לה שמאה אבל מטומאה בר לא
מבבה ומבבה מבבה בבבה שאין לו קובבים ובבלה בר מבדנה מבבה בר בבבה בר מבבה
לנגבות ובבר: מבבה לא בבבה בבבה לא בבבה בבבה בר מבבה בבבה בר מבבה
ואת זקבו ואת בבבה עינו ולא אבבל בבבו לא שרבה בבבה בר מבבה בבבה בר מבבה
עבבה ולא בבבה אם יכול אבבה לבבה אבבה בבבה מבבה בבבה בר מבבה בבבה בר מבבה
אבבה לא בבבה והבבה מבבה מבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה

שמתרבה מבבלה בבל תבבה בבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה

ומענאה הו אלדי יקולון ענה שלא לשמו ואין בלבבה כר שמען:: מי שנזרק עליו אחד
מן הדמים ונטמא ר' אליעזר אומר סותר את הכל וחכמים אומרים יביא שאר
קרבנותיו ויטהר מעשה במרים התדמורית שנזרק עליה אחד מן הדמים ובאו ואמרו
לה על בתה שהיא מסוכנת והלכה ומצאתה שמתה אמרו חכמים תביא שאר קרבנותיה
ותטהר: קד תקדם לך פי' פרק ג' פהלכת אן ר' אליעזר יעתקד אן נזיר שנטמא אחר
מלאות סותר שבעה ימים פקט והנא סותר את הכל לאן יריד בה אנה אדא
יריד בה סותר כל הקרבנות וכמא כאן קרבנות טהרה כמא הו פי שבעת
ימי מגורה וחכמים יקולון אנה מביא שאר קרבנותיו [illegible]
[illegible] והלכה כר' אליעזר ומא יגב אן יעלם אן קולה
נזיר שכלו ימיו אמור לגלח ולשתות יין ולטמא למתים ואם גלח או שתה או נטמא סופג
את הארבעים יעני אנה מתחייב בנזירות כאמלה עליה חתי יגלח תגלחת טהרה
על מא קד בין פי מא סלף:

פרק שביעי

כהן גדול ונזיר אין מיטמאין לקרוביהן אין מטמאין אבל מיטמאין למת מצוה
בדרך ומצאו מת מצוה ר' אליעזר אומר יטמא כהן גדול ולא יטמא נזיר וחכמים אומרים
יטמא נזיר ולא יטמא כהן הדיוט ר' אליעזר אומר יטמא כהן שאינו מביא קרבן על
טומאתו ולא יטמא נזיר שהוא מביא קרבן על טומאתו אמרו לו יטמא נזיר שאין
קדושתו קדושת עולם ולא יטמא כהן שקדושתו קדושת עולם: אלנץ פי אלנזיר על נפש מת לא
לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו לא יטמא להם במותם ואלנץ פי כהן גדול ועל כל נפשות מת לא
יבא לאביו ולאמו לא יטמא וקד בינא פי פרק אלדי קבל הדא אן אלנזיר מטמא למת
מצוה ואמא אללזום על דלך מן קולה לאביו ולאמו וכדלך כהן גדול מטמא למת
מצוה לאן קולה לאביו ולאמו והלכה כחכמים: על אלו הטמאות הנזיר מגלח על
המת ועל כזית מן המת ועל כזית נצל ועל מלא תרווד רקב ועל השדרה ועל
הגולגולת ועל אבר מן המת ועל אבר מן החי שיש עליו בשר כראוי ועל חצי קב
עצמות ועל חצי לוג דם על מגען ועל משאן ועל אהילן ועל עצם כשעורה על
מגעו ועל משאו על אלו הנזיר מגלח ומזה בשלישי ובשביעי וסותר את הקודמין
ואינו מתחיל למנות עד שיטהר ויביא קרבנו:: קולה על המת לם יריד בה מא
[illegible] ואנמא יריד בה אלמת עצמה פי אלעדד או פי אלמקדאר [illegible]
ואן [illegible] רובע עצמות פאנה [illegible] אלנזיר באהל ולאמה [illegible]
[illegible] עצמות פאנה רוב בנינו או מנין [illegible]
רובע [illegible] פאנה יטמא באהל כמא [illegible] מן מסבבה [illegible]
[illegible] רוב בנין ולא רוב מנין וכאן [illegible]

על אהילן ונגעל בו [illegible] יסיל מן אלמת [illegible] עליהם [illegible]
פי [illegible] ורקב הו [illegible] אלמית [illegible] כלה [illegible]
[illegible] אלמית [illegible]
[illegible] יכון דלך [illegible] יעדם מנה [illegible]
[illegible] ולא [illegible]
עשר מן [illegible] ומקדארהא מלא [illegible] ושדרה [illegible]
[illegible] בגלגלת [illegible] ואחד [illegible]
[illegible]
[illegible] מן מסבה [illegible] באהל ובמגע ובמשא
[illegible] עצם כשעורה מטמא במגע ובמשא ואינו מטמא באהל [illegible]
על כל [illegible] על אלו נזיר מגלח [illegible]
כשעורה [illegible] על אלו נזיר מגלח [illegible] ופרעות
[illegible] עד שיטהר יעני [illegible]
[illegible] שלישי ושביעי: אבל הסככות והפרעות ובית הפרס
וארץ העמים והגולל והדופק ורביעית דם ואהל ורובע עצמות וכלים הנוגעים
במת וימי ספרו וימי גמרו על אלו אין הנזיר מגלח ומזה בשלישי ובשביעי ואינו
סותר את הקודמים ומתחיל ומונה מיד וקרבן אין לו באמת ימי הזב והזבה וימי
הסגרו של מצורע הרי אלו עולין לו:: [illegible]
[illegible] כצורת טומאה בחת [illegible] אלנזיר [illegible]
[illegible] בית הפרס [illegible]
[illegible] טומאה [illegible] אלנזיר [illegible] בית הפרס [illegible]
[illegible] מן אלמת [illegible]
[illegible] בנגעים במת [illegible]
[illegible] טומאת שבעה [illegible] בית הפרס [illegible]
[illegible] מטמאין במגע ובמשא ואין [illegible] מטמא במגע ובמשא ובאהל ואין
[illegible] מטמאין במגע ובאהל ואין מטמאין במשא [illegible]
קבר [illegible] שבעת ימים [illegible]
[illegible] שלישי ושביעי [illegible] בשלישי ובשביעי [illegible]
[illegible] טומאות [illegible] קרבן [illegible]
[illegible] יטמא [illegible] אב [illegible]
[illegible] על רובע עצמות [illegible]

מעני קולה רובע עצמות לפי דבר ימי ספרו וימי נגעו שלמצורע עד שתהא אינה
בפקס מגלח אינם של טומאה ולא הגעה מן אינם של נזירות ולא אינם בפקס [illegible]
קולה כל יפה אינם של נזירות בעד כמאל ימי ספרו וימי נגעו כמה אינם [illegible]
אינם של נזירות בעד במאם [illegible] מטמא אינם [illegible] טומאה של [illegible] יתנום [illegible]
מכלכו [illegible] ומת עד תעבת ונין לסבורה פי של מצורע אלא כר' מן של צרעה
אין יתלך כמה דכרנו ויבין מטעה אינם בעד של חלומה ולא טהר והו קולה נישב נאמבלו
שבעת ימים ובעד כלך יביא קרבנותיו והלה של מטעה אינם הנסמי ימי ספרו
ואינם של צרעה לבי כמן פובת מוחלט ובי ימי כחלטו כבתמי ימי נגעו יען כמאל
נותמנה פיקו לאן ימי ספרו אינם וימי נגעו לא הגעה מן אינם של נזירות כמה לא
הגעה לה אינם טומאה מת אלא אותם באחד בזה של מעוד [illegible]
אמת של מצורע אין אחקנא שי בספר כמה בין לנץ והמגרו שבעת ימים וקץ יכו
של בספר שני שבועות כמה קאל ובמה שבימים שגת פלבה אינם של בספר עולין לו
ובנעו מן אינם של נזירות וכלך של זב ולא זבה ושאל אינם אותם במאו ואינם של
מטרה אינם לאחמה לטמא בעד אנקטע של זיבות של כל עולין מן המנין ולכך
הלכה למשה מסיני כמה קאל באמה ימי כזב וכו׳: ר׳ אליעזר אומר משום ר׳
יהושע כל טומאה מן המת שהנזיר מגלח עליה חייבין עליה על ביאת המקדש
וכל טומאה מן המת שאין הנזיר מגלח עליה אין חייבין עליה על ביאת המקדש
אמ׳ ר׳ מאיר לא תהא זו קלה מן השרץ אמ׳ ר׳ עקיבה דנתי לפני ר׳ אליעזר מה
אם עצם כשעורה שאינו מטמא את האדם באהל הנזיר מגלח על מגעו ועל
משאו רביעית דם שהיא מטמאה את האדם באהל אינו דין שיהא הנזיר מגלח על
מגעה ועל משאה אמ׳ לו מה זה עקיבה אין דנין קל וחומר וכשבאתי והרציתי
את הדברים לפני ר׳ יהושע אמ׳ לי יפה אמרת אלא כך אמרו הלכה: לא תהא
זו קלה מן השרץ יען לא תהא בזה לטומאת מן המת שאין הנזיר מגלח עליה
תלאקה אקל מן טומאת שרץ ואלא באהל עונש אין טומאת שרץ חייבין עליה על
ביאת מקדש כמה [illegible] פותח או בנבלה שרץ טמא פטור בזה ונאם ר׳ מאיר [illegible]
וקד תקדם לך פי בוא של פרק אין הנזיר מגלח על מגע עצם כשעורה ועל משאו ואינו [illegible]
על רביעית דם מעט עצם כשעורה אינו מטמא באהל ורביעית דם מטמאת באהל [illegible]
דכרנא על מא יבין פי שלמנו מן אהלות בואר ר׳ עקיבה אן יגלח ברביעית דם בק[illegible]
וחומר מעצם כשעורה כמה דכר ועצם כשעורה לא יוצא בין בין בנותבבה כמה נבי [illegible]
אהלות ואנמא הו הלכה ולא תבל עונש אין דנין קל וחומר מהלכה והלאה של [illegible]
אשאר לה בה ר׳ אליעזר אמפולה והו אינה ר׳ יהושע פי קולה [illegible]

של קיימא נגד לו בין כי נמצא לבן לבון הלכה של אחתאם בהלכה אין דנין קל וחומר מהלכה
פהם יבים לך והו קולה אלא כך אמרו הלכה

פרק שמיני

שני נזירים שאמר להן אחד ראיתי אחד מכם
שנטמא ואיני יודע איזה מכם היה מביאין קרבן טומאה וקרבן טהרה ואומר אם
אני הוא הטמא קרבן טומאה שלי וקרבן טהרה שלך ואם אני הוא הטהור קרבן
טהרה שלי וקרבן טומאה שלך וסופרים שלשים יום ומביאין קרבן טהרה ואומר אם
אני הוא הטמא קרבן טומאה שלי וקרבן טהרה שלך וזה קרבן טהרתי ואם אני
הוא הטהור קרבן טהרה שלי וקרבן טומאה שלך וזה קרבן טהרתך מת אחד מהן
אמ׳ ר׳ יהושע יבקש אחד מן השוק שידור כנגדו בנזיר ויאמר אם טמא הייתי הרי
אתה נזיר מיד ואם טהור הייתי הרי אתה נזיר לאחר שלשים יום וסופרים שלשים
יום ומביאין קרבן טומאה וקרבן טהרה ואומר אם אני הוא הטמא קרבן טומאה
שלי וקרבן טהרה שלך ואם אני הוא הטהור קרבן טהרה שלי וקרבן טומאה ספק
וסופרים שלשים יום ומביאין קרבן טהרה ואומר אם אני הוא הטמא קרבן טומאה
שלי וקרבן טהרה שלך וזה קרבן טהרתי ואם אני הוא הטהור קרבן טהרה שלי וקרבן
טומאה ספק וזה קרבן טהרתך אמ׳ לו בן זומא ומי שומע לו שידור כנגדו בנזיר
אלא מביא חטאת העוף ועולת בהמה ויאמר אם טמא הייתי החטאת מחובתי
והעולה נדבה ואם טהור הייתי העולה מחובתי והחטאת ספק וסופר שלשים יום
ומביא קרבן טהרה ואומר אם טמא הייתי העולה הראשונה נדבה וזו חובה ואם
טהור הייתי העולה הראשונה חובה וזו נדבה וזה שאר קרבני אמ׳ ר׳ יהושע נמצא
זה מביא קרבנותיו מחוצין אבל הודו חכמים לדברי בן זומא: עונתא אלא
מי יבין לך עלי של מאל פי מסכת טהרות והכבר פי מואשע כתירה אן ספק טומאה
ברשות הרבים טהור וברשות היחיד טמא ובעלמא מלך מן של שוטה לבין אנלבה
[illegible] והקרבה וביא נטמאה פקטע בה טומאה אלא ונסתרה ברשות היחיד באת אלא
כמן פי רשות היחיד שכך ואחד או אנשים מגלח של שוטה לבין לים בם נגד בועל ונבעל
טמא אלא כמן פי רשות היחיד הלבה אשכאן פמאת זאד ותרת ספק טומאה מפיתן
טהור לאנהא במנזלה רשות הרבים פהלאשלי קאל לשני נזירים ראיתי אחד מכם
שנטמא לם יבן מן עהמא פי דאר ואחדה לאן מפיתן טהור יבין כמאת אתלנא ואנמא
יאן נארנ עונהמא והלאשלי קאל וסופרים שלשים יום הבלה על סבם נזירות לבו [illegible]
[illegible] וכלך אנ[illegible] על תמאת מגלח אשר עשר סנן סופרין עשר שנים ובלא לכן
[illegible] אלא אדא כאן ומאן אחתבמא מגלח ומאן יאתבה וקד עלמא אן קרבן

טומאתה בין שנה בין שלשים ואם יבא ובדקו בין שיבא לעשות וחרבן בית המקדש
לעולם ובשאר הטומאות ואם לשלמים ולבבר כמו אמר
מחוטאת בפסח אוכל בתרומה ביום לאחר שעשה יום ושורפה ביום
מאה ועשרים יום שמעלה בתרומה בעבודה בנזיר ובטומאת המתים לאחר
שבא פסח אינה מחוטאת הלכה ל הלבת מחוטאת ל. מבה אחרונה בין חיה ובין
לבהן וחיובי כבן מעשה ל אחר ל אחר מחוסר כפרים אחר כפרים עד
שיבא כפרתו ואם ל מעבר ועמן ונעלם ארבעה מחוסרי כפרה בארבע בנים פי לשמה
מן כפרתה ולא ל נזיר מן נעלם מחוסרי כפרה נטמאו בנזיר ל אחר לשמה אם
מעבר ע יחלה חטאתן וחיוב בא כפרתן ולכן נזיר ל תורה ל חלקה ל אחר עד
שבא חלקה מן ל שני עבר בעל ל שבלה ל חלקה ל נעבד פ ל יום ל מאבעמים ל
חלקה ל אחר ובא אחר מן באמים ואינו יחלה לבא אכל ל קשים ובא חבה
הזרה ל אחר ל בעלבה מן ימי טהרו ומן ל איסה ל נזר בין ל חלקה נזיר וימי ובין
איסה ל בחלבו לא בנעל מן איסה ל שיבה ובקר בנים ל פרה לא בלא ל
אחר ל מאבעמים אבל מעלה בעלבה אחת נעלם לו לנזיר עבר ל אחר ל מאה
וקר בבבר אם נזיר שטמא פי איסה ל שיבה ובלן בי אבר יום מבאה מבר הבלה ל
אחר ל מאבעמים ובן לו לבר פי בהבה ל בלבה מן חלה ל חלקה בנעבדות בעבלבה
בנזיר בזמן שבא היה אבל בזמן ל בא פסח אינה נוחבה ואינה נאבלת בהבה ל אחר
בלבה אחרונה לא מעבה אם נזיר אינה כאבה עלה אפס נזיר ובא ל נזר ל שנים יום
כמה נזיר ובן לו לא מעבה פי בהבה ל בלבה פה אם פי אבר ל חלקה ובא בפסח
בפסח טומאה ל אלו כאם פי בהבה ל בלבה ל מעבה ובא פסח מחוטאן פעבה לא
אכל ל קשים אינה בעבה בעים מלבן ל נזיר ובא ל בן כאבה עלה ולכן מבן ובא לא
יחלה לבא ל מבה ל אחרונה והעלה עוד ל נזיר ובא אבר אבר אבר אבר ל נזיר
ל בן עלה ולכן בעבה מעבה עשרי ובא ל ולכן לכן אם ל חלקה ל לא בעבה לבא
חלקה בעבה טומאה לאחר בפסח טומאה ובעבה בין אחר מחרבן בבה מחרבן בעבה ל אחר
לאחר פסח מעבר ע יחלה כל אחרה מן בלה ל אחר בבן פ בפסח זמן נזיר ובן
פי הארץ ל שבן אחר מן פי ל ובא ל ל מבה ל אחר בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן בבן
ואם ומחוטאן ואם ל אם ל ואם ואינו בטמאים אם מחוטאן ואם ואינו טומאה אם ל בבר
ובא בן לא מעבה ע לא ובא מעבה ל חלקה ל אחר ל בבן יחלה לבא ל בבן בבן ובא
ל בבן כאם בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן
בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן
ל בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן
ל בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן
ל בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן
ל בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן
ל בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן
ל בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן
ל בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן
ל בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן
ל בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן
ל בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן
ל בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן
ל בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן
ל בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן
ל בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן

והלא בן חקרבן נזיר שנטמא ובעלה תרי עשר נפקדים שברת שלנזיר כאילו
אעון שלא בתעלות פיו כאן עם הי שמיא ולא מתחלין ואינא מלא מתה תעלה כי
שברה פקי פעלות בהמת שהי נזר כי אולי חלאקה בי חובתן ולבה ל עולה
לבן נזר כי תעלה רבי עזיה הי נדרה ושלא נזר בה חולין ל בקיבה תמיס
קרבן שברה ואין כאן הוא מאן ומתחלין הכל הפ נפקדים שומאתה פי פעלה
מאשלה ולא שיה בארבע בנין וקרבן מצוה פי הלחת שנר פהדה בי ל הקבה ל
בחתה ויתקנה פי בלא לבה אלו אחתבאו אתה פי כל קרבן מעבא כאן יקול אן
כאן אמת עלי תאלה כלא בתהיא חובה והלא שנה ואן כאן לה אמת בלבד ל אלה
עלי כלל והלא בן מאתא דבר אחר בתהיה בתהיה בלבל ל הלבה ומעלה נזיר ל
בהמה אלא שהתה שנר הנ עלי לגר פואיג לכן בלא מן אתה בהאה ובתי לה
מן נזר ל נלאולו

פרקתשיעי

הנזיר אין לה נזירות נשים ועבדים יש
לבה נזירות תוארבנים ובעבדים שהיא פטרן אתה עבדו ואינו כופה אתה אדונו
תוארבעבדים ובעבדים שהיא מכר מדי שתן ואינו מכר שני עבדו הבר לעצמו
הבי עלמיה תפר לעבדו יצא לחירות ומעלה אתה נזיר ומתן עבר מכנס פנו לאתה
אתור לה שיהבה ומי אתור שיהבה פי אלו כי פתה נזיר מאל זבר ל בנ שלו ל ותלת
בנ שלו ל לה נזיר יקאל אלבה פי אלאמאה ל ל נזראתה בלבה לעתקר אפר עלי עלי
קאלה מי עלבה מי עלבה לן יצא עבר שיה נפשו חנוי לה וכופין אתה יקבה עלי
אדנו ל אלנזיר אל אדנו עלי שיה פי ל עבדו לבנ יהודה ופה לנדרים אינו ל נדבה
לנדבה אינו נדיר לבהתן לעם לה יחלל אלה עלי מאי אלנזר ואלנזר מאלנ נפשה
ואמתה ל שרים ל לעם מתה לבל מקלה אן יקול עלי כאם וכלה מתן מה פעלבה בנ אן
אלבה כלא מאלאלה ולבה ל עבד פי נפשה מלבו אליה ולא הבעשל לה ולאה מאלה
ואלה קאל ל אן אנסה לבלאתה מנדר לה פה ל נסל עלה לה אפה ומה אה הלבר מלי
מעלנה אתה נזיר ולן יקבה עבד מלבנו מעלו אלה בדר מנה ו כל עלה ולן נזיר יקול
ל מאיר לא שבר מן חלב יאכל פרבנו לה לאתה לעבדה עלי ל שיה לה ולן יקול שבר
בלם יסגן ובלבר אל לה כל לאתה אן יגלבה ויתבעה ויחבר לה מלבה פבאתה בי
פי מלבה הלבה כי מאיר נזיר שנה ונלבר אל הלה שמא אה מלאתה ידעה פה
אם טמאתה הבקה אינו פתה בן כבן כן סתבי פשבי
לנבלו בארבה ומעבאתה עין עלי פ בארבה טמא מעבה ל בקה
המערה יל לנזיר שקר לבהר מנומאתה בארבה טמא שיחקה טמא יחר
שקר שקר שפנה לבהר: שמאתה בתהיה בלומאתה ל מלבה ל אל

אן תבה מלי עבדה
כבר ה שנין בלא נזיר

תחר בוה אעיר אנה לי עלה מסר אן בלבר ל מוסבר מעבה ואבה מוסבר טומאתה
חבי אנלבה בלא והבלא עלה והקולבה פל שאין מכרה אתר בסוף בעלה ואנלה
אינא לא אמרו טומאתה בבקה אלא לא יבה בלבר לא פוקי הרוח לגר לאנה קר עלבה
בב לי הקבה בלא שן וכלבר הבמי לקבי לי מלי בה אחר בוה קבר בבקה
וכן ל שיר אלא אנלבה בקבר בבקה עלה בשל אנלבה בה אנה נשמא בתה לא
בקבה אן אינה ל שיה ואינו מוהר לנה לבר מאכול מן אנה לא אמבלא אלא
בלבה מקבלה והלבה טומאתה בבקה ובמרא נעלי לה יקולה נזיר יעבר
בעלבה בטהרה ובשל לבר עלי אנה נטמא פי אינה ל שיה טומאתה בבקה ועלה
סבי טמא ואן אמרה ל טומאתה עמאתה עלי הבה ל מא לבעבה ל טומאתה בבר
ובכן ל ל נמצא מן מסבה שברה אן כן פקה טומאתה בבקה עלי פי בעיה
טהור אנמא לבר פי ל שיר ותהה ובן לבל לבר ושרה לבקר לבדר וקור אמס
ל בבר ולבלא אן סביקן טהור אנא עלה בלבר בעל ל הלחת לבעבה טומאתה
בבקה לעבה משקר בבקה אלא אן יקול אנה לי עלה בה אחר ולא קדר יקול
לבר אלא בא אן יבר עלי פי בעיה לעבה מעבר ל לבדה ל שיה ומעלה בבקה ל המל
לבר מן אלא ל מעבר מעבה לבבר אן יכן חאבה מן לבר מאמא ובן אן ל מבר
אנה ולבעבה עלי חלבה מבה מעבה אנה לי עלה בה אחר אנה בלבר מוסבר פמן
נטלה מעלה טומאתה בבקה אלא אן לבר אחר עלה בה ואנא ולבעבה מבה אלו
לאבר לבה יקול לי יבר אחר עלה ולא כאה ולא בקה מן עלבה בל יקול אנה
קר עלי ואינה טומאתה בבקה ואבלא ל ל ל בר פאנה לי נבל לבבה מבה מעבה
מבה ומבר ולבלה נזיר ולבר לבר עלי אן בלבר ל מעבה לבר בבה מבה
מבה בן מבקר ל בחרה ל בלעבה מבה ובמי בחרה לבר ל עלה בי בלבר מן
קבל שחקבה טמא טמא ומעבה בלבה לבבי אן ל אמר יבר ל אמר יבר ל מא לבה
מבה מא בבבעה ל אמלאתה ומעבה ל אל בה בבבה חלבה מא ובקבה
בחקבה חבי יסן אמר בן יחלבה אן בלבר ל חקבה ולבא מבה לבר שר ואבלא אי
ל יבר ל חקבה בבה אנלבר לבר מא אבלבר לבר: המוצא מה בבבה המוסבר
בבבן נטלה ואבה בבבה עמן מבה שנה נטלה ואבה בבבה מן עמן מבה אנלבה
אם יש בן מבה לבה מבבר אמרה ועל שמונה בבלה אנלבה לבבה בבבה אן
בבבה בבוקר תמנו ובלבה עשרים אמה מבה אנר לבבה עשרים אמה בוקר בנמנו
ובלבה עשרים אמה מבה לבבר שאינו מבה בבבה נטלה ואבה בבבה
קלבה אמה מבה אן יכן לבבר אן יכן בבבה אן יכן בבבה אן יכן בבבה
יקול אנה נבבה אנה נבבה ונקולבה בבבן לא אן יכן בבבה בן ירבבה לבבה מבה

כאן עי מן קאל אינו עושה שכונת קברות לאנא נקול גוים הם ואין להם שכונת
קברות ושרח תבוסה אלמתרבה מענאה אלמוצע אלדי תכתרב פיה מן קתלי
מתבוססה במדין ובנות לכך אנה יגם מע אלמית אלתראב אלרטב כלה אלדי תחת
ויחפר מן אלתראב אלמתראכם ואלארץ אלצלבה שלש אצבעות ותיגד יסבר לך
אלמוצע ויאמר לכך לקולה ושאתני מתגרים ומעלה אן מנהא ירמעה ואנמא אל
וביך טולו עמי מעפר מתגרים שאינו שוכב בו לאן מתצלה אלמוצע ולאנה אלמקצע
יכללו בהלא אלתראב וקד בינת לך פי אלפרק אלמאבע אלאול אלדי עונות מרה
שתחפר אין לו רקב ולא תבוסה ולא שכונת קברות בלא אלא ונו מית ואחד או
אתנין או כתיבין לבנקס פי מוצע ואחד אענני מקאדבין לאנא נקול מוצעהו בהם
פיה אלאמואת אמא אן כאנוא מלבה אמואת ובין כל ואחד וואחד ארבע אדרע
או אכבר מן ארבע אדרע ואקל מן תמאנה פנקי אן יכון דלך אלמוצע מקברה
ונחפר אלמקברה אן יפתש פיהא עשרין דראעא כמא יבין מן ... פי אכר
אהלות: כל ספק נגעים בתחלה טהור עד שלא נזקק לטומאה משנזקק לטומאה
ספקו טמא בשבעה דרכים בודקין את הזב עד שלא נזקק לטומאה במאכל ובמשקה
במשא בקפיצה בחולי במראה בהרהור משנזקק לטומאה אין בודקין אותו אונסו
וספקו ושכבת זרע טמאים שרגלים לדבר. המכה את חברו ואמדוהו למיתה
והקל ממה שהיה לאחר מכן הכביד ומת חייב ר נחמיה פוטר שרגלים לדבר:
פיבין כונהו ספק נגעים פי אכר אלפרק אלכאמס מן מסכת נגעים ומן הנאך אלתמאם
לאן קלאת אלמוצע יריך עין ביאנה לאנה לם יבין שימן גרין אלמסכתא ובלך פי אל
פרק אלבאני מן זבים נבין בוה אלשבעה דרכים ומעני קולה ספיקו ושכבת זרע של
שמיני תנא לא נקול אלא דאה ראיה בעד שכבת זרע מחמה שכבת זרע ראה כמא נקול
פי אולראיה ובלא כו מעני קולהם לומר שאין בודקין נה ופי זבים בבין את ולך כלה והלכה
חכמים: נזיר היה שמואל כדברי ר נהוראי שנ ומורה לא יעלה על ראשו נאמר בשמשון
מורה ונאמר בשמואל מורה מה מורה האמורה בשמשון נזיר אף מורה האמורה בשמואל
נזיר אמר ר יוסי והלא אין מורה אלא של בשר ופס אמ לו ר נהוראי והלא כבר נאמר
ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני שכבר היה עליו מורה של בשר ...
פאידה מערפתנא בשמואל הל הו נזיר או לא לאן קאל קרינא בשמואל או ...
דבה מן אותא לבה כמא קלנא פי שמשון והלכה כר נהוראי: בריך רחמנא דסייע ...

מסכת גטין

המביא גט ממדינת הים
ובפני נחתם רבן גמליאל אומר אף המביא מרקם ומן החגר ר אליעזר אומר אפי מכפר ...

לודים ללוד וחכמים אומרין אין צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם אלא המ
המביא ממדינת הים והמוליך והמביא ממדינה למדינה במדינת הים צריך שיאמר
בפני נכתב ובפני נחתם רבן שמעון בן גמליאל אומר אפילו מהגמונייה להגמונייה:
הגמוניה עמאלה יקול אן נקל אלגט פי דלך אלארץ באנהא מן ולאיה שבין
אלי ולאיה שבין אכר יחתאג יקול בפני נכתב ובפני נחתם וקד טועו הלכה אין כל נאמר
בגט אין הבבא עונתא כון שבודה ותקיים בפינו על מא נבין פי אלבאב מן כתובות
פלהו גט כשר ויהטשטוב בינהם ולא נחתא אן נסמע מן מוליך אלגט גיר אנה
יגרם בין מה פקט ואן לם נעלם שהדת אלשהוד פלאבד אן יקול אלדי נאבה בפני
נכתב ובפני נחתם וילמעג נבא בפני שם ... ומינד ... ולאם ...
אן יקרוא אלגט ותינד יפסלנה: ר יהודה אומר מרקם למזרח ורקם כמזרח
מאשקלון לדרום ואשקלון כדרום מעכו לצפון ועכו כצפון ר מאיר אומר עכו
כארץ ישראל לגטין: הדא אלתחדיד אלדי יתחדד אלמתבן ...
... לבלאד אלתי כי נחתה ארץ ישראל ולמבה מנה
והלכה כר יהודה: המביא גט בארץ ישראל אינו צריך שיאמר בפני נכתב
ובפני נחתם אם יש עליו עוררין יתקיים בחותמיו המביא גט ממדינת הים ואינו
יכול לומר בפני נכתב ובפני נחתם אם יש עליו עדים יתקיים בחותמיו: קולה
עוררין יריד בה אם ערער הבעל וקאל אן לם אכתבה ונריא אלגט מזויף
ואנמא לם נכתבה ולא יכונה גיר דלך לאן אלאצל עונתא אין ערער פחות משנים
כאן אתנין המא אלדין יעהדאן אלגט ניקולון אנה פסול פלא יפיד פיה אלתקיום לאן
יכון קרי וקרי והבתו בחזקתה תלא אשת איש וקולה אינו יכול לומר יריד בה אן
חלה עליה תאלפתא ומוצעה אלפאם: אחד גיטי נשים ואחד שחרורי עבדים שוים
במוליך ובמביא זו אחת מן הדרכים ששוו גיטי נשים לשחרורי עבדים: יקול אן כאן
הו כשר להולכת הגט והבאתו כשר לשחרורי עבדים איצא אן יכב שחרור בעבד
נדת או יכתבו במאיבן: כל גט שיש עליו עד כותי פסול חוץ מגיטי נשים
ושחרורי עבדים מעשה שהביאו לפני רבן גמליאל לכפר עותני גט אשה והיו עדיו
עדי כותים והכשיר כל השטרות העולות בערכאות של גוים אף על פי שחותמיו
גוים כשרים חוץ מגיטי נשים ושחרורי עבדים ר שמעון אומר כולם כשרים לא
הוזכרו אלא בזמן שנעשו בהדיוט: תנא קמא לא יגיז גיר עד אחד כותי ואחד
ישראל ורבן גמליאל יקול ואפילו שניהם כותים כשרים בגיטי נשים ועשה מעשה כמא
יבין ... כלה על מא כאן נקל אלעזר אנהם גזרו על הכותים שיהו כגוים לכל
דבריהם ... פי ... וערכאות של גוים הי מואלם תמאמבם יריד בדלך אן

בכון הלב לא יפקח איש בבבה פי מלא לא יאכלו בהלוכה לשאול שבאו אתם
עבה ועלה עליהם ובשרם אם ישחה ב ישראל אין אותנו לשמוה ולכך ל
קיים לא מקבל שוחדא ניכו איש אחד נעמן כי נפש ל שנר אין לשאול עשינו
ל כמעל ולא אמעשינו כי עקוד ל בוערים ל אשריה אמת נשי נגיש ושבבהם מן
כלשי הן מעשה בבגין ל אקראי ל אנשי פלא שבאלה לבנים כי כלך אשר
עלי אי ונה כאם נר שמעון יגם כלך כלה אלא נעשה בעבר כאתר שלנים ועלה ל
שרנים לבן הקלמה ואין בלבה כי שמעון: האומר הנו נש אחר לאשה ושטר
שחרור את לעבדי אם ריצה לחזיר בשעבה יחזיר דברי ר מאיר וחכמים אמר
בעלי נשים אבל לא בשחרורי עבדים לבו שיחזיר לו לעולם שלא בפנו ואין חייב לן
אלא בפנו שאם ירצה שלא לתן אם עבדו משלו אם אשה אינו רשאי אלא
לבה והרי הוא מוסל אם עבדו כמן הבדוקה כשם שבאם מוסל אם אשה מן הבדוקה
מקנינו האומר הרי נש אחר לאשה ושטר שחרור את לעבד
ומת לא יכנו לאחר מיתה הרי מעלה לבנו ו הרי לאחר
כחכמים לבן לא הבה לא ל מרבה תרי רבל נש לבה ולכלך ל אבל עשה כל
הרב לעבד לעבדו עשה עמו ואינו יכל נקלבה פוסל אם עבדו מן הבדוקה לי
לא יצה לכך אלא אלא כמו רבו כבן ולכלך אלא כמן בבן אינו אם ל בבן לבל
אוכן מעשה כנעניה לאנה לא בבל לא בחרר ומן ל אנשי אינא עבד
אין נו לאחר מיתה ואיבר ל חכמים לבה מבנו שבוא בבנו מעשה אם הוא ל
עבד כי אבל ל בבן ומה אין כוה יבה בעשה לם אם יאבד כי נבבה מעלה חבר
הקלן אם חובה הוא בה תרבה ואנשי לכך כמו בבבל לואבד לבבן ל בבן ומה אם תיש
בי חבן כבבו בלא בבן עשה בעבלמה ונקנבה ל בנו מעה לבנים ומה ובנו
הוא אלא כמן שכיב מרע ונתן בלה ל רשי לא אם אנשי לא רבי מאיר ל בבריבן
וכמקורין לאמון:

פרק שני

הנה נאמר בבנו מעלינה
בבנו נתנה בבנו נתנה אבל לא בבנו נתנה בבנו נבבה בבנו נבבה בבנו נתנה חכמים
בבנו נבבה תנו בבנו נתנה בלו בבבל אחר אומר בבנו נבבה ואחר אומר בבנו
נתנה בבבל ש נים אומרים בבנו נבבה ואחר אומר בבנו נתנה בבבל ר יהודה
מכשיר אחר אומר בבנו נבבה ואחר אומר בבנו נתנה בבבל ר יהודה בי
ל מעשה אבה אלא לבל בבנו נבבה חכמים בבבל לם יריב בה נבבה אבל
ואמרא יריב בה בלבה ובשרם אלא יכו לכך ל בבבל אלא אמרא נבבה
אבל ל נים אמרא לבל בן כן הראיה נבבה אבבה אבבה כל כבר בבבל

אין הבדל מקום באיש והאשה והאמין כבר הדבר ל אפשר ל גר הבדל שאמר ל גר הבדל בין
מקנה ויחבלו ויפלו לה והמעבר הלה חזקמו ונהנו לה ואין הבלבה כי תרדה ולא מי
יבולה בן הגר יבא לה בני שנים אמרת שטרה בעלמי בעצם בבנם שיהיו יבולה לחזיק
זיון מה ל לבם לאם כ כאם ל מקשון ולא ל ביקוח ואם לאי לבמי לחדרים מקו
קשטה ויבדר ל שהה ויבדר מיאן: הכל כשרים לבנה אתבנים אפילו חרש
שוטה וקטן ואשה כותבת את נשה ואיש כותב לאנדרו שאין קיים בנים אלא בת
אחותמין הכל כשרים לבנים אבל בנים חוץ מחרש שוטה וקטן ומרבי יוסי
שר אינה קד בנין ממה הקלים אין אמם נו ויקרע לה שטר ו שטרה לבנים בנה
בהמתי שיש ומקנים ספר כריתות בן בטוחים לבעלם ומכון נו אשה על אמה
נו בית שלאן ומה הוא ומה יקרע אשכול לאן בפם מעוני לבד הל לבד לבלים
נו אשה אם כ ברה בקולה הוא כ נו אשה אבה נוז אי יבבה
ובמה שיש לה לבד לבלים ומה שיש לה לבד לבלים ומה שיש לה לבד לבלים
ובזמן לאן יהבה ל ובני ל ובני לבנה ומה לבל עומד עלבנו לאבה אשמה
ונעשית בבנה ומן שרוה ל נו לה אינו בריבה לשמה מאה יבן כ בנה שמה
וקולה מומה לא יבא אם הנו אינה כאן שנה לבנה לאבה לא יקדיר יקול בבנו
ובבנו ובבנו נחנם ואל ולכבנו הוא ל מעני מלבדמה אינלה אן שלחי כ נו
על לבבה ונה אחלבה אן נבה ל נו ויקול בבנו ובבנו ובבנו נחנם ובלא אומה
שנה לבולבה ושלחנו אן יבעלה ל בעל נו ויקול לבה ולא בנה לנו בבנו אן בבנו
ל ונה קד אבלבה אן יבה לבא בנה בדה בעלה ל בעל נו ויקול לבה ולא בנה
מעני ואחד בבנה ל נו אן יבא בבנה הבי״ם בחולקין ונעבלבא ומלא בבנה בבעל בבנה
בנה בנה ובלא ל שלח אינא בנה בני שנה בלבה ומבלבה אן בבנו ל מראה שנה
יקבין לבא נו ונעבל יהב בידבה בנה ולא נו לבה הנלבה ובלא בבנה
שנה בלבה לא מנבע על ל מנה בעל לבה ל אנה ונחנם: קבל בקנין ובלא
חרש ובקטן מומה ובקבלה שוטה ומקשה בבי יבי ובנין בחולה אבל בקנה ובמה
חצר ובקנה בבנה ובמנה וחזר ובקבלה שלו ושבה ובחזר ושבה בל יבי
בלבל לא שבה לבן ומוכן בלבה בשר: לא שר אינה אינא קבלבנו ובן יבא ל
בנה בנה ל נו בלבה יקר יקול בבנו בבנה ובנו נחנם ל מלבה
יבן לבה אם בלבל לבה ובלבה בבנו ל עבי בנה בבנה בנו אל לא יבן
מקבל שבה בבנה בבנה מן ל עבד עבודה ארם אי בן בנו לבל לבדו בנה בנה
ל אול מסבה בנה: אף בנים שאינן נתמנו לנמר מה שעבד נו יבי לבנו
נו ב תמוהה ובה חמוהה ובבנה ובבנה ובנה בעלה מה בן נו לא לבנה

מקנה בשה עבמה מכיאה את נטת ובלבי שבת בבכה לנמר בנים בבבה
בנים נחנם: קי בנים בי ל כמים עשר מן בנה מן אי עלה לא ״בנה״ בעלה
ל נמה כי קולבן מבה בעלה ויבקן: כי נו ובלא לי בלא אם ל מראה בנ
לבה בבה בבנה בבנה ובנו נחנם שהבנה לבנ ל מראה בנבא ל נו על בנבי
בלא לבה עלה שרש אן בעלה לבה בנה בנו ובנה בבנה ובנו
חנם ולבנ ל בבנים יקנם שלא יבעל לבנה ל נו בני מבנה בי ובנה בבנה
בנ קולבא בבנ נבנ ובנו נחנם

פרק שלישי

״״״
בבנו ל שבבה שלא נשם אשה בבנו ל בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו
ובבנ בנוה ושמע בנה בבנים מבקיים אין פנים חבר ל בנה בבנים מבקון
בנים ואבר אם שמי הבנ שם אשה בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו
בלבל מבנו בן עבדו ואבר לו שני כשאר שם אשה בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו
ובבנ בנים ל שבנים שמה מבנים שמן בבנ בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו
בקנים ובבנ מים אבר לבבר בבנו ואין ל שאר בבנ אבנו בבנו בבנו בבנו בבנו
לבבנ מבנים מבקים נבנ אבנה ובבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו
בבנו ל נו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו
בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו
בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו
בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו
בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו
בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו
בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו
בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו
בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו בבנו

מו

והלך בעלה למדינת הים אוכלת בתרומה בחזקת שהוא קיים בשולה חטאת
ממדינת הים מקריבין אותה בחזקת שהוא קיים: גלומקמא וחליסה אותה
תבשל בה שכבה ושרה על אפר פי טחין וחלב כלי שלא עבר אדם שם ואין [illegible]
לשאור בה מין מובהק מכל אין יקולות נקב יש בו בגד אוב [illegible]
אף יקולון אותם מתשבות פי נג לבדין אמנין נר כלה נוקבין אותן [illegible]
במין מרובה וכשר והלא כלה אלא מנה ברקים שבשיד ובמצות אלו [illegible]
איאך הלא שנג אלו וגד גש אכר בו וקע ערב תמא אלא בלולב פומוסטירי
מטרון פהו כשר ולא ונב בעד מלה והלה שתו את המכורה בעתמי חטאה
בעון או חטאה אשה שגב לת בתתהא ממיכה כמא נבין פי מודעה [illegible]
הקרב הלה שחטאת ואחתבא נתיב ולאשכל עודנו אן חטאת שמתו בעליה
המות כמא יבין פי אול ג רביע מן תמורה והלך מן אינו אתין נג לאחר מיתה
בלא אלא מוכבה קבל ניגל שנג לידבא נפסל כנו והבני זקוקה להם: אלו
דברים אמר ר׳ אלעזר בן פרטא לפני חכמים וקיימו את דבריו על עיר שהקיפה
כרקום ועל ספינה המטרפת בים ועל היוצא לידון שהן בחזקת קיימין אבל עיר
שכבשה כרקום וספינה שאבדה בים והיוצא ליהרג נותנין עליהן חומרי חיים
וחומרי מתים בת ישראל לכהן ובת כהן לישראל לא תאכל בתרומה: ספינה
המטרפת בו אין יבול עליה שבחר ניסקטה ולא יקדר ממלאחון על [illegible]
פי גדבה לשלב בוללבן עודה בתקיב ומפינה שאבדה בים בו אין [illegible]
עליהם והבלך והבני מפיצה עלי וגב שמא בחנה שמא ולא יבקי מכאן ולא
מוראת בחנה בה והלא כלה ולא אם נחיה: המביא גט בארץ ישראל וחלה הרי זה
משלחו ביד אחר אם אמר לו טול ממנה חפץ פלוני לא ישלחנו ביד אחר שאין
רצונו שיהא פקדונו ביד אחר: קד תבין פי שפרק שאול אן המביא גט בארץ
ישראל אינו צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם ולהלך יאמרו אין ירמל שגב
אחר ולא יצא להלך אלא אם כן חלה: המביא גט ממדינת הים וחלה עושה בית
דין ומשלחו ואומר לפניהם בפני נכתב ובפני נחתם אין השליח האחרון צריך
שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם אלא אומר שליח בית דין אני: ומלך [illegible]
שלוחו ולא אלך ובשרט אין יקדם כל ואחד מנהם לכתחבה פי בית דין ובמרץ [illegible]
לא יתהא אלא בית דין כמא תקדם לכרב: המלוה מעות את הכהן ואת הלוי
ואת העני להיות מפריש עליהן מחלקן מפריש עליהן בחזקת שהן קיימין ואינו
חושש שמא מת הכהן או לוי או שמא העשיר העני מתו צריך לטול רשות [illegible]
אם הבן בפני בית דין אינו צריך ליטול רשות: הדה שהפרשה [illegible]

70

293

ולכך אנו יכולים מת להמנות מן תרומה או מעשר ראשון או מעשר עני ויזכה בו
כלל שנכך על ידי אחר ואין כאן עודה לכך שהכהן או הלוי או העני אין יכול
מן הדין שישראל ולא ידע אילה הלא שישראל נר לה פכל מא ענו הריא
שישראל מן שחקוק כמה קדו ולכך להלך שכהן או הלוי או שעני גם יחשבה
בתמורה ויסקט ממא דפעלה חתי יגד מא לה עולה פאן מאגב חתא מנאל
שורבה שלדין ורבות מנה קרקע ותצל עליהא שעבוד שלדין לאחבם קד רבמא
לא ירידון כם להכל יזנות מא על אביכם מן שלדין אלא בי גנו ויאכלון חקוקהם
פימא בעד ואנמא מעשר ראשון פקד בינא פי שבאמע מן יבמות אנה מותר
לזרים פאמא אכל שישראל להך שחלק מן מעשר ראשון או מעשר עני פלה אן
אכלה ואמא שתרומה שלא בי חלק כהן פלא שרל פיהא מן שנפע אנה ימטרתא
לבהן מן קרובתה אן יביעהא מן שכהנים ולא להך לאנה קד אשתראהא מן כהן
בהלך שכמן שלי אמתה: במניח פירות להיות מפריש עליהן תרומה ומעשרות
מעות להיות מפריש עליהן מעשר שני מפריש עליהן בחזקת שהן קיימין אם אבדו
הרי זה חושש מעת לעת דברי ר׳ אליעזר ר׳ יהודה אומר בשלשה פרקים בודקין את
היין בקדים שלמוצאי החג ובהוצאת ממלר ובשעת כניסת מים לבוסר:
קוילה מעת לעת יריד בה מן וקת אן שלבהא טומאה קד חלבת אל ארבעה
ועשרין סאעה למפרע פכל מא הפריש טאל הלך שארבעה ועשרין סאעה פהו
טבל ויתנאז יפריש תרומה ומעשרות תאנית לאנהא בחזקת אבודים וכל מא כאן
תפריש קבל הלך פהו מתוקן לאנהא בחזקת קיימין פי הלך שמדה ור׳ יהודה ירי
אתבקאד שכמר פי כלה שכלבה אוקאת לאנה רבמא יבאד פי באנץ שאוקאת
שמתקלה איאך יבטל ויכון קד הפריש חומץ על יין והלכה כר׳ יהודה:

פרק רביעי

התולה גט לאשה [illegible] והגיע בשליח או ששלח
אחריו שליח ואמר לו גט שנתתי לך בטל הרי זה בטל קדם אצל אשתו או ששלח
אצלה שליח ואמר לה גט שנשלחתי לך בטל הוא הרי זה בטל אם משהגיע גט על
ידה אינו יכול לבטלו: בזה שלשה אמתא בו שליח בולבה ולהלך יבטל עד
שיגיע גט לידה וקולה אין מגד ידה שנג לידה אינו יכול לבטלו ולא דפעה מקבל
כמא תבין מן אמר שקבר פי שנג וקולה או שקדם אצל אשתו לאנה כאן ימכנה אן
[illegible] שעורה קאמיכון פתעלמוא אנה בטל ואמא שליח קבלה פבין אנה מתי יגד
[illegible] אינו יכול לבטלו לאן ידו כידה ואעלם אן אלא דפע שאומר לזוגה
[illegible] על בנאי וישל לידה אן כאן קאבלה אלא גם שרט שלזמני או

חאן לאמאן של פלוני הרי את מגורשת מעכשיו אינו יכול לבטלו אד' והנעוב
צדה ואם לא יקבל מעכשיו יכול לבטלו ועל זה פי' יקבת אד' ובקי' לנפיה עלבה ובן
יכול לבטלו על הגט כמא יבין: בראשונה היה עושה בית דין במקום אחר ומבטלו
התקין רבן גמליאל הזקן שלא יהוו עושין כן מפני תקון העולם בראשונה היה משנה
שמו ושמה שם עירו ושם עירה התקין רבן גמליאל הזקן שיהא כותב איש פלוני וכל
שם שיש לו אשה פלונית וכל שם שיש לה מפני תקון העולם: תקון העולם הוא אלא
קדם עליה מודעא פי' בית דין אחר או שבטלה בגט [illegible] או שנה שמו או שמה
הנשאת וכו' [illegible] אם לא נוי בטל ומוציאין בניה ממזרים לפיכך באה בתקיה [illegible]
פלגלג מן [illegible] נוי יחרב מלקות [illegible] התקין רבן גמליאל שלי קאל [illegible] כן
והכלא קאלוא רב מגניד מאן דמבטל גיטא ומתן דמסר מודעא אנסא ובלא שלי קאל
אנה אלא שנה שמו או שמה וכתב כל שם שיש לו מן קבל כשר [illegible] אלא
תלא כאן [illegible] תמיד אלא כתב אחר שאמרין
וקאל וכל שם שיש לו יכון של נוי כשר ובכלך של מרתא אמא אן כאן אסמה מבלאיתן
וכתב פי של נוי אנה אכתבה וכל שם שיש לה תכון נוי בטל פאעלם דלך: אין אלמנה
נפרעת מנכסי יתומים אלא בשבועה נמנעו מלהשביע התקין רבן שמעון
גמליאל שתהא נודרת ליתומים כל שירצו וגובה כתובתה והעדים חותמין על הגט
מפני תקון העולם הלל התקין פרוזבול מפני תקון העולם: נמנעו בית דין
מלהשביע באלמנה לאנהם ראוא אנהא [illegible] פי' שבועאן ובשבועות
[illegible] יקצונהא כתובה [illegible] התקין רבן שמעון בן גמליאל אן ישבעו
עלבהא ליתומים [illegible] שאוא מן נדרים [illegible] יקולו לבא קונם כל פירות
אמורין עלי אן כנת אכלתי שיים [illegible] כתובה או אוגלי מאלך כלה קרבן [illegible]
[illegible] שיים ומא נתי בלא [illegible] נדרים [illegible] פי' מס
נדרים וקטוע של הלכה אין לאלמנה משביעין אותה ביתומים שלא בבית דין
נודרת להם כמה שירצו בבית דין כמא התקין רבן שמעון ולהם לכאר פי' אי
שאות ולגלך אלא [illegible] של מראלה קבל אן [illegible] של כתובה [illegible]
ליתומים [illegible] נודרת בבית דין ולא [illegible]
בוגרא נודרת וכו' [illegible] בטל [illegible] פי' של [illegible] נדרים [illegible]
קולהם נשאת אין משביעין אותה [illegible] או נותנת או [illegible]
עכה כתובתה בטל [illegible] והעדים חותמין על הגט ואם כאן לא
פאידה פי' של שבור [illegible] נשם של נוי [illegible]
ובו קולהם עדי' [illegible] של שבור [illegible]

במחתרכם ונמצאת קונה כרת חכמה באלמנות אלא לא יכן כנה [illegible] פלגלך חוקין
בו ויקד בנמא של פרוזבול פי' של עשר [illegible] עבד שנשבה ופדאוהו
לשם עבד ישתעבד לשם בן חורין לא ישתעבד רבן שמעון בן גמליאל אומר בין כך
ובין כך ישתעבד עבד שעשאו רבו אפותיקי לאחרים ושחררו שורת הדין אין
העבד חייב כלום אלא מפני תקון העולם כופין את רבו ועושה אותו בן חורין
וכותב שטר על דמיו רבן שמעון בן גמליאל אומר אינו כותב אלא משחרר:
[illegible] לאחר ייאוש רבו ראשון פלגלך אן אפדאה מן [illegible] לשם
עבד ישתעבד בו לנין מולאה של [illegible] ואן אפדאה לשם בן חורין
לא ישתעבד בו אפילו רבו ראשון לאנה נתייאש [illegible] חכמים בעולם פי' אנה
קמא ופי' של [illegible] ורבן שמעון בן גמליאל יקול [illegible]
אי תאלו [illegible] לשם בן חורין כי שלא [illegible] עבד מפיל עצמו לגוים [illegible]
עצמו מיד רבו ואפותיקי [illegible] יענ' אנה קאל [illegible]
אנך [illegible] מאלך אבבא אלא מן [illegible]
[illegible] חררה [illegible]
[illegible] אן [illegible] תקון העולם [illegible]
[illegible] עליה [illegible] את רבו [illegible]
כמא חררה [illegible] וכותב שטר עליו [illegible]
[illegible] ורבן שמעון בן גמליאל
יקול [illegible]
[illegible] בן גמליאל: מי שחציו עבד וחציו בן חורין עובד את רבו יום אחד ואת
עצמו יום אחד כדברי בית הלל בית שמאי אומרין תקנתם את רבו ולא עצמו לא
לישא שפחה אינו יכול בת חורין אינו יכול יבטל והלא לא
נברא העולם אלא לפריה ורביה [illegible] לא תהו בראה לשבת יצרה אלא מפני
תקון העולם כופין את רבו ועושה אותו בן חורין וכותב שטר על חצי דמיו
[illegible] בית הלל להורות כדברי בית שמאי: [illegible] עבד [illegible]
[illegible] ותנו בן חורין וכלך [illegible]
[illegible] כופין את [illegible] וכלך [illegible]
[illegible] ותנו עבד ותנו בן חורין
[illegible] במשחרר [illegible]
[illegible] בשטר [illegible]
[illegible] בן חורין [illegible]

יבר על המים מפני הקרן העולה ואין מברכין את הבריות מפני הקרן העולה
ואם שמעון בן גמליאל אומר מפני הקרן הבריות אין נוקחין מפריס וכרכום
ומזון ומן הגנים יבר על המים מפני הקרן העולה: אלא אפילו מים
בא בקרן אפילו יבר לגויים פי מביאים אין הבריות אין נהנים עד
שמלבשם פיקה פרוצה פי לחדיר וישרון פי עלאבהם פה כמן שבו אחד עבד
רבן שמעון בן גמליאל יבר לגויים הבריות לא לגויים מעשה שבו הקרן נכנסה עליה
עבדיו: לחדיר ועבד לחכמים שלא ינקון מפני הקרן העולה לא יבר
הבריות לא הקטן שבגוים אברים פי מקפה בל ולבבה כחכמים: המוצא
את השדה מעשה עם רעו לא יחזיר ושלום עדו לא יחזיר: בוקה אומר לא
שילעו בו רבים לא יחזיר ושלום ידעו בו הרבים יחזיר: אמר אומר לא בל נדר שבת
צריך הקדש חכם לא יחזיר ושאינו צריך הקדש חכם יחזיר: אמר אומר אנשי
לא אמרו אלא מפני מה אמר רבי יוסף רבי יהודה מעשה בבנין באחד שאמר
לשתן קונם שאני מעשיך ועשה והגדילו חכמים שיחזירנה מפני הקרן
העולה: מן שלא אוקה מן מבר בהמה יבהמת בדר עבירה אומן סבב
אנגיא בקרה לאינמא פלא יתלבה חין: ירלקא בל נקי הלבה חין: ירד שלם הא
עלי אחד האדם פי סבבין אנלמבא אבר מן בלא לא מבר בנו לקהא ואעלי אנה
אבר לא הקרבהא אבא ולא הלבר מן בעד בלא לעקה הבר אן יחיל בר בל
עבהא ושלם הא פי נאקא פאמלא נאנא נקי אן בה לבה עבאה מנו מעא אן הבו

בן עלמה אין לא אחר הכלא ואיבאה לא בקרנו עלי בלבר לא בלא בלא שלם הבריות
בנו בבל ובנים מאמרים פלבלבר נקי הלבה הוי ומא שהמרדיא מעשה נבר אן מלא
שם רע אינו מחזיר לגוים לו: יבורב יקול אנמא בלא לא חבם אלא נבה נבר
שילעו בו רבים ולא אקל מן עשרה פלא שבר עלי עשרה פמא אחד אבבא
פרנבה בנבים לו ואיבי יקול אן כאנבר לאמין לבן חלבה בי נבבא צריך
חקיבה חכם לא יחזיר לגוים נקי: שלם הא ובה זה אנא הבא פו יסאל לא זה
לא לא חבם ויקול לבא אן לבר לא לאמין שלם הבר פיקולו עלמא אן שלם הבנו
מא שלם הבא בל בוקה נמלבה לבהבין ומעבא הבו בל פלבלבר נבבה אבה לא יחזיר
לו לאנבר יקול אן אלה רוצה שבבבה אשלם הבהבין ולא חיאם כמן ועי אבה
יחזיר אן כמן צריך חקיבה חכם לגוים לא נקול אחר יקול לו עלמא לו לבבה
בבבה עלי בבבין בנה המלבא בהבין ויבבו לבה לגוים יבבה אן לא

שהבבה אשתו בבתיבין לא חרם עליה אן יחזיר אלא נבבה נבר שבבה חקי
חקיבה חכם אלא מפני נבר שיגנו צריך חקיבה חכם שלי: ומבן אן יקול פיבה
בעל אן קבול אנה בהבינא לא יסמע עבאה אבאה פלבבה בנבלים לו עלמה אבאה
בלבר מא שלבבה לגוים לבר בנה נבר נבבה חלבה בבי חלבה בבי עלי לבנה אינו צריך
חקיבה חכם והבבה כבנה קמא שלי יקול לא יחזיר עלי אי נבה כאן שמעון בשמי מפני
הקרן בעולה אינו לא בבל בבי נמלבבי במא בנה בנה פה יבבן פי מעשה בבלבר בשל
אבר פבאנה אקל בנה דבריה אמורים בשנבבה בהא אבבלבר בנה יחזיר: עבי
אלא חלק אן בבר לא בהא שלם אנבבה לגוים שלם מא אבל לא שמעון אן אומר אן יבר
נבבר ירלבה פלבלבר מבחה עלי הלא לא חבם אמלבה שמעון בשמי בבמעשה צריך ומי בבמעשה צריך ומקלה
עלי בלא לא בבל לא מבבר מפני הקרן העולה: ירד בה אן לבא פי מעבה מן ירבבא
הקרן עולה פלבלבר יחזיר ובן מעבי קולבה אין בה מבבי בבקרן עולה ולבבה בר
ומי: המוצא את אשתו מעשה אלגוים בבר יבהה אומר לא יחזיר וחכמים אומר
יחזיר נשאתה ואחר ובנו לה בנוי והא הבבה בבבה אלו יבהה אומרים לה
שבקיר יבה לבבדבריך: קל בנה פי אבר לחאלי עשר מן בבבות אף
אלגוים אין לה בבבה בבלבר בבנים אבה מעשה אלגוים בבא בלא בבבה פמא
יבבי לגוים יחלבר אשלבבי לא נבב אבבא לגוים אלגוים בבלבר בבלבר בבבה עלי אחבה
לא בבבה יקאל לבבה שבקיר יבה לגוים אבבבה יקאל לבבה עלמה
אבבא בלבר מא שלבבה לגוים אבבבה בנו בבל ובבנים מגאלים: יקולה בנה וחכמים אומר
יחזיר קל בנוה פי שלבבמה יקאלא מן חכמים לא מאיר לו: המוצא עצי כסלו
בבא יבן בבבי בבבל לו: בבבי בבנים מבבי לא מאיר אלגוים ואילו לא בבבי
אלגוים לא בבבי מבבי לו חיבי לבבקבבי מבבי לבלבבה ולבבה בר יבהה: המוכר אבבל
נבבו ובבבו לגוים אין בלין אבבם אבל פלים אבבבבים לאחר מיבבבל
אבבבה המוכר שלבבו לבבר ובבי לבבה מבבו ישרל בלוקח מבבא בבבי
מבבי הקרן העולה: ובשרים אין יבבא בבבה בלבה מבבאה ובבי לא יבבי פי לא
בבבה לא בבלבבה אלא אין בין עלבבה לא בקבל יקר בנה פי מבבאה לבבא מן מבבי ישרל
אין לא לבל עבבבה אין בלבי בבבי בבבי ישרל לבבקבה עבבבי המעשרות ולבבה מן אלבבי
[illegible]

פרק חמישי

(בעל חוב בנו עבד
[illegible] שמעון לבן בעבדיה

ובקובה אשה בי׳ יבורי׳ מאיר אומר אף בקובה אשה בבינונית עד
אחסן ל׳ אראלית ואם יבמתו ד׳ יבורי׳ אקלבא ואראלית וקול אולמה מן ב
שהו ומנב כמון קע ל׳ אמר לאן פ׳ בא ל׳ אמיר עלי מן הועאיר הל עלי ל
ניזק אז עלי ל׳ מאיק פלו לאן יקול מינב שהבא ל׳ ניזק מעבר בקין בעולם
יאבר ל׳ ניזק קדר אי׳ הבר פ׳ אחסן מן ל׳ עמה והם בעל חובמן הבריר אי׳ יבבה מן היבורי׳ לן לבה
בעל אחת מן עבדה אקלבא נמצא לבן קלבא בבינונית כי שלא הבעל לבה בעב
לבן ואבמן ל׳ אשה מיבורי׳ עלי אל הם כל בעל חוב לאנא לאנה אי
אלא קלבא ביבורי׳ בקין ל׳ בקובה מא הגאל לאנאה אחסן עלי שלאו מ
ל׳ כל לי׳ יזלהא לם נו נעלבה לבה ואן בלבה כי מאיר׳ אין נבר׳ מ
מנבסי משעבדים בקוקים ל׳ נבסים בני חורי׳ ואפלו קן מיבורי׳ אין נבר׳
מנבסי׳ יבמים אלא מן מיבורי׳ מקבל אין כן ראובן קל הזיק לשמעון
ובעל כלי׳ אינו ראובן עלי׳ בשלו ובקובה בלבה מיבורי׳ יאבר
מן ל׳ יבורי׳ ל׳ מוגרה לגר פ׳ הדה לם יקול אנו חק׳ בעיה וקדבקבה
מן בבר אחסקאי׳ פאנא נבקבה מן יד ל׳ אמר׳ לאן לא יבעל בקבה
ל׳ נוב עד ראובן אין מוראיאי לא בלבה הבירות לשבה בקר
בקרקעות לאמון הקשה בהגרה מנבסים משעבדים מבעבר בקין בעולם
המוגא מעיאת לא שבעב מבעב בקין בעולם אלא שלל ראובן אי׳ לא מן משעבד
ובקובה בלבה בבירות ובכל ראובן ל׳ בבירות ל׳ אמר׳ ואבמל ל׳ ארץ באין הסרבה ובמו
אלא לא שמעון לא קבלו מן ראובן ל׳ בבירות ל׳ אל ומא אבמל פ׳ ל׳ ארץ פ
נבה מא אבמל פ׳ ל׳ ארץ מנבסי ראובן ואבלם מהשעבדי ונבה אל בבירות
מנבסים בני חורי׳ ובלא בקין מעבר קבלה בבירות ובכל אלא בלבה ראובן
לשמעון מיאה ביאר מבלבה פה כמה לי׳ קבל ל׳ ארץ ואלבה תהי בשבה
ובקובה בקין מיאה ביאר מן אבל ל׳ שבה פה לא ראובן בעבלבל ונרבי
בלבל ל׳ ארץ פ׳ מיאה ביאר שלבה עד שמעון
עובבה לתחנה הרש בבבלבל לי׳ שמעון כל
לא לי׳ אבנו מן הדה לא ראובן מבלבה מלבה בבאן ל׳ ארץ מן מאה שמעון
ואבלם מהשעבדי׳ ובו ל׳ אמר׳ שלו אמר׳ לא אבל לא
שמעון אבבבה לא ל׳ אמר׳ לי׳ אמר׳ מן שמעון מן בבר שאבה מ

שבה לי׳ ובלבל לחבה עבאה ובקבה ל׳ נמסבה [illegible] מן שמעון אי׳ נבה
מנבסים בני חורי׳ מן לי׳ ל׳ עבה לי׳ הבה עלי שמעון בראובן לי׳ בלבה ובקובה
הו מעבר קלבה לשבה בקין ואבלבה לאנאן שבה ובבבה בין וקד בבין פ׳ בבבה
והלא לבה מבבי בקין בעולם אן לא יבבה לאן יד מן אבבה מ׳ אי׳ פ׳ בחזק לאמה
משבבה קיב אלשה ובלבל אלא אל יצחב לא מי׳ אמר׳ אן לי׳ מלבל אבבה בין הו
לא חלבל לי׳ ובבה אנה מא ובל שי הלא לאנה אן חבה בבבה לא מן ובל מי׳ אבבה
אמא יבבה לא יבבה לא ובבה עלי יבבה אבבה אן
הבמים אסמבו אבל בעל בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
אי׳ מיבבה בבן אבבה אל בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
אבבן אבבה אל בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
לבבה יחבמן אן יבבה אל בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
לי׳ מן אבבן אל בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
לבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
עבבה לי׳ מבבי בקין בעולם ובקובה בבבה מבבן ל׳ בבבה לבן לשבה
אן יבבן בבבן אל בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה
בבבה אל שמעון בבן אבבן תבבה לבן לשבה

פאות: גרס. הגמן לוקח שלש שלשה בפקס והרא אינמא פעל מפני הקנה עצביו הקנ
לא בתעצב טרם לבדבה עלו ל שעדיין והזה ל שהראיתה בלבא ראיתה:
לא ביה מיקרי יקון ביה ולזה הכרוכי המלחמה מהרוב המלחמה ומילוך שבו
מיקרי יקון כיצד לקחתן המיקרי יקון וחזר ולקח מבעל בביה מקחו בטל מבעל
הבית וחזר ולקח מן המיקרי יקון מקחו קיים מן הראיש וחזר ולקח מן הראיש
מקחו בטל מן הראשה וחזר ולקחתן המיש מקחו קיים זו משנה הראשונה ביש
ין שלאחר כפ אמרו הלוקח מן המיקרי יקון נותן לבעליו דבר אחר בזמן ש
אין בידם לקח אבל אם יש בידם לקח כפ קודמין לבל אדם הרוצה ביה לין
ונתנו שאם שהם לבני מיקרי יקון שנם עשר חוצה לבקן לזה ולקח נותן לכל
לבעליה דבעי: מיקרי יקון מלבד קאתבר יתכן שאדם מן יד מאלו הרא מ
בלא יקרה ואחה הרא ל חאלה עובדה מן וקח הדבר המלחמה ואם לקח
הקרוב מעלה עובדה לא לקח שאם בידם לקח שחב לאדם ל שעשר מן בחבות אין
לבעלים ל מעלה ל מיקרי יקון הד בנים ל אבר ל עשר מן בחבות עדיבו לבעלים
ולבא אם הבה הבר בן יש ל משבי אלא אם הוצרב ל בבבה וקולת נותן לבעלים
רבינ מבל אם שהבר יש ל מי מיקרי יקון אוכלת בבלאבן לינאיש ביקבע לבעל
הקרקע עשרה לעבר לעשות נקבה בלה ל ארץ ארבאין לינאיש ואבבר מן
ירבע ל מיקרי יקון לבעלים עליה: בלא לקרר ואו מעני קובה רבי ע בבר קע
שבות אלו ל בעלה לא מן מבלר כאן ל עמל עבד מבאן בפ מיקרי יקון:
חרש רומי ורמי בן בבבה אומר קובע ונקבע במשנה לבן בעונה מקרן
מקח ומבבר ממבר במנה לבן: רמי נשאה בבה אבל בן בבבה אן
פ בעבה נשאה לבעלים ל בעונה ל ארש בבה אבל בן בבבה אן
ראשון ובלא בין לתלמוד ואם כאן נבקע ל עשרה אם יבעבע עבדה ל ביה מן כיה
לאחר בקרא אבה לא יעמל אבדא אלאם לקח ל אבה ל ל נבקע ל עשרה ל לקיים
מן נעבל בבה ובקבר ינסי נבל נמור יכיל בבה נבל מלבדבן נמור ל בבקר בין קובע נבל
מבבי דבי אלה נבל נמור לאן נבל נמור ידעת כבי בן ויסי מובשל ואם כאן
מבבי דבי אלה מבבי דבי אלה לבה בבה ל מן לקח ואין ל בבה בי יסי: מעשה אלה
אשה לבבה בבה התשובה על בבה בבבה ובבבה ריחים ובנין אבל לא בבנין ולא
בבן עשרה אשה חבר ל בבבה לא אבדה עם בארץ נבה ובבבה ובבבה ובבבה ומקבה
עמה אבל מעשה לבעלים לא הבא אבלה שאם מחזקין לי עובדי עבדה בבלה לא
עמדו אלא מבבי דבי אלה המחזקין לי בנים בשבה עבה אבל לי ישראל שלשה

שמשבר ב נמיע ל בלשל מן כן לבבן ידיבע פ ביה הבנשה ב ל אבל מני בבן
בלמיד חבמים אז עם ארץ בבן חאיבר מן בן אבלם מבבן אן לם יבן בבה ראש
אבלבה פ ל שר יעבה ובלבה ולא לבר לבן ב ל בלמוד ולבתו ל לבר ל שמשאר אלה
בי הבה ל בלבה ואעבר בל ל עבה מן בן בלשל ל בלם ל בלם ל מעבר
מעבדוהם בלמלמן מן אבמבים ל מעבבה ומן אבבע ל מבאבבן ומבאבבם
לבם עבבבם אלא אמרו מבבבה לבבבע ל בשאר ולא אבבי מן בבל בלבל
ל בבם ל בלבבם ל אמר עבם מן נבבם בבבה ל עבל בבלם מן אבבל ולבר מן
ל בבן בבם עבם ל אבבי בלבם ל בבבה ל בבבה ל בבבה ל בבבה ל בבבה ל בבבה
לבל יבבי שבבן ל בבבה ל בבבה ל בבבה ל בבבה ל בבבה ל בבבה ל בבבה ל בבבה
בלבה אבבא לם יבן בבם אבבלם מבבה מבבל מן יבן עבבבבם בבן בבבי ישראל
ובבבן בלבבה פ ל בבבם בבבבה ל בבבבה ל בבבבה ל בבבבה ל בבבבה ל בבבבה
חבבל ל בבן בבבה ל בבבבה ל בבבבה ל בבבבה ל בבבבה ל בבבבה ל בבבבה ל בבבבה
מן בבבן ל בבבבן בבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן
בבן פ בבבן אבבן ישראל ל בבבבה ל בבבבה ל בבבבה ל בבבבה ל בבבבה ל בבבבה
בבבבי יבבי בבן בבבבן בבבבה ל בבבבה ל בבבבה ל בבבבה ל בבבבה ל בבבבה
חבבל ל בבן בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן
בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן
בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן
בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן
בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן
בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן
בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן בבבבן ל בבבבן

מפני דרכי שלום: קל בקלים לגבי שרח בלה לתלבה חרף בחרף ט״אבר
לפרק לסרמה מן שבועים לבני אלבר אינגא שרחתה בגיא יתלבה דבעגא
דבר לחברבה החשובה לבראשיבה לגבתא אואבי אינם מיוחלין לעברה לגיגא
עקון קד רבמיא טלבה לבראבל לגבעי פיה לי מן לסעלואתה ולא מתא לבגיחן
טבגא לעקאיה ולבגיר לבגיחן פיה לגבל מלגלר אן בגיר בבגן מלבגא וקאלה לבא
אבלבל נדבל נדבל לגשמה עם בקדרם וכו׳ לם פולגר עימן מעגי לשבעיה ולו
ואגתא בלגא ואיגא אימגא לגן לאגל עבגגא בוב עמי בארץ מעשיה בן מלגר
בורבה שוחרגאמרה בגעמה וקלה משתבל מיום לא הגבעלה הו שי מן מעגי
שומאה ולטמרה ולבן אן עם בארץ ואשבן ובן בחקבה טומאה בגא יבן מן מעגי
מגאבגא פי מסבבה בהם [illegible] מקר לבריה שומאה לחלם שבאבה
שרבל לאגל עבגגא אינגא אן לאבלבן מבגא לא בקבגם אלא בגר לבאר בתה
שבגאה משקין לאבגן מסבבה בגמיה לבבה לאשלבגא לא מגבה לאגעגל
עבגגא עד בבל לאגא עבל לדקיק לאבגה חיגל יקבל טומאה לפי קאבל אן כל מגא
לבבגגן מן אבגאתה לשאבר ה״ן עבל לשר ולא מעגבה לשיבה אגגאלה לגר מפני
דרבן שלום ומחקן יבגיים באבעיה בל קול בקבן מבגל אן יגאה בגה ערבן
קולה יעגר אלבה אינגה מגבר ומחלבה ומגאלן באלגמן שלגיים ואבגגל בגים
אבן:

פרק שבעה

יח לשמי אן בגלר שבבר
לשמי אם רבה לבחיר יחיגל בשה שאמרה הבקבלה שי אם רבה לבחי
לן יחיר לבני כל אם אמר בבגל אי אפשי שבקבלה אלא בא לבן ובן לבחי
רבה לבחיר יחיר רבן שמעון בן גמליאל אומר אם בא אמר בשלה שי אם רבה
לבחיר לא יחיר: קל בקלים לגבי פי לבבה לשמעון אן שלח לבלבה אלא ולא
לבבה שי פבאבה ולא לבבה לאבה ולא ולבלבה בבן שמעון בן גמליאל לפי יחי
טולל לאן קבלה בוא: בשה שאמרה הבקבלה שי בבריבה שהי בבי עב
שנם שיאמרו בבנגן אמרה ואינם שיאמרו בבנגן קבל קבבע אמרבן בן
בראשונים ובן בחחרונים אן אחל מן בראשונים ואחל מן באחרונים ואחל מגבי
עבקבה שבבה גאבבבה בגיא ואבגה מקבלגן אבגשה אמר יבולה אגן שבי ילים ובלה
פמחה אלא אבגה מקבל אבגשה בלבר ולא שאינגה יבולה לשמר אבגשה אבגה
לבבגבשי: קולה קבבע לם אן מן שבבשה אן יקבעגלא בר ואבגמגה יגיד בלבר
אן כבן קבעגה שבבקבן בלבר ובעבה מבבלבה קד בגגא תבולבה בן לעגשר מן לפי

והקבלה הכן ואבה יגיד בה יבן בבא אן אבה ובן: כבן יבולה לשמר לשבר
אי איגא הבן בלבשה בבר מולבה בגה: יבולה לשמר לשבר הו אן בבלן
מבחבגבן לשבלבר אחר ואן לבבה בר יבולה: קטנה שאמרה הבקבלה לי
לשי אינו לי עד שיגבע לה לבר כל אם רבה בבל לבחיר יחיר שאן הבשן
עשה שלח אם לבן אבה בבה בבל לבבן לשבר אם רבה לבחיר לא יחיר האומר
הן לשי בה לבשמן בבקום פלוני ובבן לבבקום אחר בקום הרי הא בקום פלוני
[illegible] בבקבל לי שי בבקום פלוני ובקבלבה
בבקום אחר בקום לשבר בבר בבקום פלוני ובבבקום אחר
אחר לבר: אן בבבה בר לשבר מן אחל אם בבבה לבקום אחר לבבה
לשבה בי לבמרבה לבבבה בבבבה לבבבה לבבבה לבבבה לבבבה
אן בן בבבבבן לבבבבבן בבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן

דאומר לשלשה בנו לשמעון אמרו לאחרים כתבו מתנה שעשאן ביה דיין
אמר ר׳ יוסי נתנו לשמעון אינו אינו אקרבנו שאינו לא אמר לבתיכי הנשים
שבירושלים הנו לשמעון ל׳ שלהן ויכתבו ויתנו לה אמר לעשרה הנו לב
לשמעון אחד כותב ושנים חותמין כולם כתבו אחד כותב וכולם חותמין לפי
כן אם מת אחד מהם הרי הנכסים בטל: נמסן ל׳ מתנה נכסים אין כתיבין בטל
לא יחסון לכתבה מתנה לא לשדה פי בתרין אין יכולה עלמא לא אין יכולה
כתבה וקולה אחד כותב וכולם חותמין: [illegible]
כתבה דכתבוה אבל אינה קולה [illegible] כתבון בתרון [illegible] ואחד מנבה עלה ל
בטל ואינה קולה [illegible] הכתבון [illegible] ואחד מנבה אי אתנין מנבה אי אתנין מנבה ואינה
קולה [illegible] בלבד אם אחד מנבה אי ואחד נשתנו מנבה
קולה [illegible] כל מה מנבון [illegible] הנמון כל בתרי מנבון [illegible]
חד מנבון) והלכה כר׳ יוסי:

פרק שביעי

מי שאחזן קודליאקום ואמר כתבו לי לשמעון ואחזן קודליאקום וחזר ואמר לא כתבתם
לא אמר כלום אמר כתבו לי לשמעון ואחזן קודליאקום וחזר ואמר לא כתבתם
אין דבריו בחזרתו כלום לשמעון כתבו לי לשמעון ולא כתבו לי לשמעון ולא
כתבו אותו שלשתן בעמים אם אמר עליהן הן הרי אלו הן יכתבו
ויתנו: קודליאקום עולה בחלקו מן אחולת בנו לאחיו ובכל לעקר לאמן לקר
ומן טעמן אנאעי לעבר קולה אין דבריו בחזרתו כלום יריד בה אינה לא נחלה
בחלה מנה בעבר בחר אפיקה בה כל בו בחק עלי כלומר אולא לנה לא בה
לי הנו יסקה לבן מן מנה לאר ובדבי נראיו יריד בה אין שיר בראיסה אחולת
בנו ען נאב מישאבה לבה ואל יכלה כי כלה בוחה מן ל אמר בראי אמר אחולת
אמרו לו לשמעון כתבו לי לשמעון ולא כתבו לי לשמעון ולא כתבו לי לשמעון
וחזרנו אין עליו שכתבו והתנו והתנו לו וחזר ונתנו לה הרי הנכסים בטלים
עד שיאמר לבותי כתבו ולמנים חזרנו: קולה אמרו לו לפי יריד בה לפי ל
שאחזן קודליאקום לפי שכן אלקפה וכלה לו קולה לבתו לי לשמעון
ובנו לה בנו בטל מבן יקולה בן נפסה כתבו וחזרנו ובנו לה: אה לשיר אם מנה
אה לשיר מחלה אה זה לשיר לחזר מיבני לאמר כלום מבנים אם מבני מעבר
אם מבני הרי זה לו מבנים לחזר מיבני אינו לו ואם אה לחלה ולא מבני מעבר
מקדיר הבה ל מעבה עלי מה אלה בריא שאמר לאחרון זה לשיר אם מבר
אה לולה שאמר לשמעון אה לשיר אם מבני מחלה זה לא אמר כלום לא ל אלא עשה
אין לו לחזר מיבני וקולה אם מבני מסמועה לחזר מיבני אלא אם בו בקולה

מעבדין אן מבנים אמרא אלקה אלמהיום לחזר מיבני פה שיר כל עלי קולה
מבנים בא מעולה והן לו כסר אן חזר בו עלי קולה לחזר מיבני הו מעולה והן
לו כנל כמה לבתיכן לו לחזר מיבני בלבד חולצה ולא מבנה מת עלי מה
הנין ל בעלמן מן גבוהו ולא שבו לבן קשה אן ובשיר בחמה חולבה ולא
מקבלות: הנשיר מבנים אם מתו מחלק זה עמד ובלבד בשוק חלבה ומת אמר
אומלין אמרן אם מתמת חולה בראשון מבר׳ זה לו ואם לאן אינו לו ולא הנייתו
עמו אלא בנבי עניים אמנו עבד אמלא שפחה חוץ משפחבה מבנים שלבה לא
בשפחבה מה בינא בחוקן מבנים ר׳ יהודה אומר כשהשיר לבלבר יוסי אומר
מבנים ואינה מבנים: מאת יב הן לעלמה אין כלי יהבר לו עלי בבני
אן לבי אמר בראנה לפי יחלבה אן יבבר מעבה לאלמן בנו ל מה כל יעבל עבה
מן וקבבה לבה ל לבי ומבן מה שבר שיהבה אנה יבבר מעבה בטל בנים
ואתבנה מנר שבן ואינה מבנים בבבה מלבא אנה [illegible]
מבר לבי ואינו מבנים לבן מלבן ל מבר שבן [illegible]

הרי זה שיר עלי מבה שבבנו ל מבנים זון הרי אומבר שבן
ובבן עלי מבה שבבנו ל מבנים נעש שלשים יום נבנה לו בבון שלשים יום מבר שבן
ואם לאן אינה מבר שבן אמר רבן שמעון בן גמליאל מעשה בר׳ בן בחלל לאמר
לשמעון הרי זה שיר עלי מבה שבבנו ל אבנים לפי אבנים ואבדה אבנים ואמרו חכ
מבנים הבן לו אבן מבנים: קולה הבן יעבי אבבה נבנה מעשה לבם
לבמבה אן בבמבן מא אשבו עלבה מבלבלו אן בקבע ל בנים אן בלבן בבלבן בבבה
שרבה בה בבבה בטל לבר לא בבבנו בנים אחר וקולה מבנים לבר שלשים
יום לבם יריד בה אבבה בבבע לבה עבד אבר לבי שלשים יום לבן בבן ואבנים ל בר
אן בבן עבבה בר׳ בבה לבם מבה לבם יקבם עלי בבה ל בבה בבבה לבבה הרי זה
שיר עלי שדה אן בבמבי ל בבבה ל בלבים אן ל אחאבה ל מלבבה בבבן לבבע
בבבבה אן מא יקבם מבן אמבבא מבבה בן אבבן מבבה בל לבם מבבע לבר שלי
בבבבה ואם בבבן שמעון בן גמליאל יבבלן עלי בבה ל בבבה בבבה לבר ואין בלבבה מבבן

הרי זה שיר עלי מבה שבבנו אבבא ובלבבה שבבנו אבבנו אבבה בבבה
בבבה מבבבה אבן שבבנו ל יבבה מבבן שבבבבבה מבבבה בבבן אבבבבה הרי זה
הרי זה בבבן שבבנו אבבא שבבנו אבבא שבבנו ובלבבה שבבנו אבבבבה הרי זה
שבבנו מבבבן אן בבבבן אן אבבבבן אבבבבן שבבבבבבן שבבבבבבן אבבבבבן בבבבבבן
שבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן

לא מהאי טעמא הוא אלא שהרי אין הכי נמי שהרי עיר שנתן לו עליו מעות שמנין לקבוע לו
בהא דעבדא אלא כל מקום כגון מקום לא מהאי טעמא אלא מפני שהרי אין אחר דאמרי פנים לא מהאי טעמא אין הכי
בר יום אחד וכלום לא מאמינ אבוי בר יום אחר לבן כלום ל יום אלי הכי שנה יכן
כי אמרינן ל רשנה בראנה מאל כם אמרינן ל רשעה אלי פיה הכי דבר אלך אלי
אלי לא מנהא בהמעמעה אתבלאי ר יהודה ורבנן והיא אמרינן ל רשעה הגבר
ל מהאי אין הכי נמי אבוהא ולא באלה מנלקה מלה ל עמנמי אלא אין כאן לא אמרינן
מאה ביום כי ל בעבר עשרים מבוקות ולא יגוע עדנים ואם ל תאמר הא אמרינן
שאל הלה ל מקבל ולו לדבקה ל לה לאמר יר שנה ואם אינו חאמל או מר שנה
ודבית בנוי ולא כאן כאן ואם מאמר ל לה בגוון ולא אולא אי אר הכי לאן הכי
בעבד ל אמרינן אלבה אלא אין כאלה ל אם ואר הכי הגל ארן הכון בנבר עמדל
פעוהא תיגיל עלבא אין הכי הבה מן אולא אדה ולא הגדר ברעבה אלא בגבא
ונן ל הבלאל מי שמנה ובנבה בן הנאין מנאין אמרינן אמרי שבא ואי לגר שומע
הכי אחטובן ערב בתחת ואין לבבה רבי יהודה לבבה כרבן שמעון בן גמליאל:

הדר זה שיר אם לא באנו מיכאן נעד שלשים יום מיום בולך מיהודה לגליל הגיע
לעניני פרים וחזר בטל בהנאי הדר זה שיר אם לא באנו מיכאן נעד שלשים
יום ובוא בולך חגיגה לו ובוא לבבר עקבו וחזר בטל בהנאי הדר זה שיר
אם לא באנו מיכאן נעד שלשים יום ובוא בולך לגליל הגיע לעקבו וחזר
בטל בהנאי הדר זה שיר כל אדם שאעבור מבגבר פגר שלשים יום מיום בולך
הולך ובא בגליל ולא נתיחד עמה הדר זה שי אינשי פרים מוכנים בלאד
יהולה ובבר עקבו מולכא בי בלאד גליל ועבו מוכאורה לאדר ישראל עלי אל
והלה ל משנה מבנים עלי שרשי ולך אנה קל אלבאם אם הנאנה לגליל הדר מה
שי ואם לא הנאנה לגליל אלא שהבאתי ביהודה שלשים יום הדר הוא שי ואם לא
אינו שי בלבד לגיא הנאנה שני פרים ובעבי שי לגלאנאי נגיא אינו שי לא
אנשי מבארים בלאד יהודה ולא שהה שלשים יום וכולך לחפש פי קולה גליל מ
ומגיעה בנוי וקולה בה הולך ובא בה הולך ובא יכיל בה אנה שי מר שבה בן שי
ולא הגיעה בוהה הגר יוצב מן ל מגיעה לגליל אין ומיא עלי ל בולא הדר זה שי
אם לא באנו מיכאן ועד שנים עשר חודש מתן בגדול שנים עשר חודש
מעבשין אם לא באנו מיכאן ועד שנים עשר חודש נמתן בגדול שנים עשר חודש
הדר זה שי לבן לא הולך לבאר ל אתה רבן חלבה חגר בגפן ל שנים עשר חודש
אם לא באנו מיכאן ועד שנים עשר חודש בגדול שי הבנו שי בגדול
שנים עשר חודש ובגדול שנים עשר חודש אינו שי בגדול והבנו שי נשבע אם לא באנו

מיכאן ועד שנים עשר חודש בגדול שנים עשר חודש ובגדול לאחר שנים עשר
חודש אינו שי ר יוסי אומר בזה שי בגדול לאחר שנים עשר ובגדול לאחר שנים עשר
חודש ומה אם אם לא הקים לאביו הדר זה שי ואם מיבה הקימה לאבי אינו שי ואם
אינו יודע זה הדר אמרי מגומשתן אינה מגומשתן אם מיבה הקימה לאבי
אינו שי ולא מיבה אחר שנים עשר חודש בעד אין אבהבה שי קבל אין ר יוסי
בהא דאין הגבה רבי יוסי

פרק שמיני

הזורק שי לשמתן הדר
חצרה הדר זו מגומשת הרקון לבה לבבר בזבו אולבבר אבינו עבה בשבר
אינה הדרשה לבבר הוה אם לבבר קבבה הדר זו מגומשת הלבבה אינה
נמנעת פרה שנמא מיאנים לא ואין בבבל מקפיד לא על מקום חיקה ולא על
מקום קלבה ולבבר יקבה לה ועל אבה בשוה בבבל: אמר לה בנמי שהר
חוב את מ שמאתן מיאמרין קובה והרי הוא שבה אינו שי שיאמר לו הרי
הוא שיר נן בבלה הדא שנה נעדה קומה והרי הוא שבה אינו שי על שיאמר
לה הרי הוא שי ר ביבה עולמה כרשת ברבים וזרקן לה קרוב לה מגומשת
קרוב לו אינה מגומשת מחצה נמחצה מגומשת ואינה מגומשת קנה
מחצה מחצה אינו שי על שיאמר לה הרי הוא שי ר בשרו אם יכן קי אשר
לה באכלה בעל מעלה בי יהבא לא יכל קולה אי אבא ר ביבה
מלו עבה מלרבים עד שיגיע לו לבה אלבשמה: ומן לענני קדושין לענני בחוב
אמר לו זכה לי אתחוב וחקלו לו קרוב לאלבה זבה הלוה קרוב הלוה
חייב מחצה למחצה שנפה יתלקו בי יבה שלמה בראש בנו וזרקן לה כן
שבגיע לאויר הנה הרי זו מגומשת הוא מלמעלה והיא מלמטה וזרקן לה כן
שבגיע מרשות הנה ומחוץ אין שרשן הרי זו מגומשת: ובשלם אין יקנה לה
לקנה לו חוב בגרוע ושיו לבלבר אלא הקנה לו בלקריב מן ל מלוה נעבר
לבבר ל מגבה אם לאבה קל קנבה בחבה ל
אמא אין קאלבה לו חוב ובפנים לא יהלבה בגרוע
לבבר בלוות עד שיגיע לאויר הנה יכיל בה
בחוות מגומשת לבבר לא נן בבבה מגומשת לבבה ואמרי אפקבר בי מטה ל
עבבה אלי הי קיימת בבה וקולה כן ל יבה מגומשת הנה יכיל בה יבא מגומשת
לבבר ובבבה בבבה לבבה מגומשת ובבבה עומדת בו ולבבה נשרן בשרו אין בבבה ל
אר בי לבבר שמעון כל כרון לו מן ילה אמא אמא בבבה שרו הוא
לבבר לאר פנים הו לו: בזבו שמעון אומרין בוער אבה אבינו שהן כבנו

בעי

ישן בתרבלא אוסרין אין זאת הוא נו יום כל שהניחו עמה מאחר שכתבו לה:
כתבו לשם מלבוש אינה מגורשת לשם מלבוש מדי לשם תלבוש ון לבנין בית
אל לחרפן בנין בית המקדש וכתב בתנאים מעורב וכתב בתחתה בדבר מן בשרה
ודבר בה שמה ומשה ואין לה כתובה לא פירות ולא מזונות ולא בלי ורק על אחת
ועל אחת אם נשלם מתה ומתה בחייו והולך מתיר מתה ומתה לאיבה ומחר
משמתין לה לא זאת ולא זאת אבאין לא בגרשתה ולא בעשה ידות לה בתנאי עדות
בתבה בה שרה נפתלה מן מכבה בה בלי מן בתעשר בה בבן מן בבן ומה מכבר
אין ודרשו שלהם ושלהם ודרשין בהרבה מכן אחרו אלם ה ושלם חלבן ולא תעבה
שובר שמן ושם עדרו שמה ושם עירה בדבר מתה ומתה ולבדרכים בתנאי לה:
בית בלל יקולן מדשים שהא יאמרו שיה קונים לבנה ובית שמאי לא יראמון לך
ונו ישן מן אין יכתב לבנה אי כם ירחקה בלבלך ובלי שני עדה בבנו מלבה
מן מלבה: (ובל א) לוהה שלהקה בתנאה ולבנה אלא אם שנה שמו ושמה ושם עדרו
עירה בקום בן לבי הולך מעמה: לבדעדות שאמרו בדרבים מלבדות בלבן
בדרות בתלו ושאין ומעמון אלן אילנות בבדעה ומתה ולבדרכים בתנאי לה
בלבה מלבב ל עקיבה לבי יקולן מי מעמר בבמה בנא בנא ם ל מאבנים
במולה ואינה בלבה בלבה בלבה מחפלן עלמך אין לן כ כוסה אבן בבמה לבי שבאים
מגנות ביום בבעת עדבה ולבדרכים בתנאי לה: תכוה אבן בבמה ולבה ערבה
ושאת לאחר נעמאת בבי אם אילנות בבעת מתה ומתה ולבדרכים בתנאי לה:
בר ל מעמדות כמה בינה: כתב בסופר ושעה ובקן נו נשה ושובר לבי ל ובנוה
לה לאחר זמן הרי בנים ידעת מבתה יד הינו ומשובר מיד בשה בבעת מיד
ומתה ולבדרכים בתנאי לה ל ל עשר אות אם על אחר ידעת אינו אם לאחר
ומן ידעת הרי זה נו שלא בלבה בראשון לאבד יכולה שלש: ידיד בתלא
שקרא אלא טעה סופר ובקן נו אינה שובר לבעת לבה לבה
לאבה בהנו זה לה ומעון על אבן בנים ל מן ל בגלל ולאחר מן בעת
ואבנה זוגה בנים ובן קולבה לבה יכולן שלש יעבה אבה יחלמה עלה לבי מה
לבבי בראשון אין. יכולן בלא אלא ומעלה ולבבה כל לעשה: כתב לבבי אם אינו
ומלך בית שמאי אומרים בבלה מן בבבעה בית בלל אומרים אין מעלה שרבה
על בקנה ולא בבעת הבנים לבבלה מן בבבעה: בתחבר יבה בשלו ולבה עמו בבבה
בית שמאי אומרים אינה עדיבה בתנו נו שו ובית בלל אין בדיבה בימנו
נו שו: ומאבה בראש שמבבה שבה מן הראשון מוליה בבבה שבה מן הבדרכים

בעל אבקבוד לשון הרוקח שרש פרב שרש אמת מהו מא אשרש שרש מן ל
שרוש קבל אן יסבב לשון הא כמן כלב ל שרש על פה הוא פמול ואין הבדה כי
לשעורה: הרי את מורה לבל אדם אלא לאברהם אתה יראי לעבד ועבדי
הבל מי שאין לה עלון קדושין מסר הדי את מורה לבל אדם אלא אלמות לבדם
נדול ונשגה ותלעה לבדם כלומר ממעלה ובעה בשמים בדי שרש ל נמחיר הנכון לבל
מי שיש לה עלון קדושין אבל בעבודה פמול נוסח שלנו הדי אבר מורה לבל
[illegible]
שלעצמה: ר יהודה יקרא אלהים בעבד יהוה ונשם בעבד פאנבר ובאי כה פאם לבל
מנו וכו והבדה כי יהוה ונשם בעבד פאנבר ובאי כה פאם לבל
בשרשי שרש פ לשנה ושרש פ לשנה אתה שרש לבל פחרו בלה ל מעשה
מקיילת פ נמ לשון עשנה ואמנה ל שרש פ לשנה אמן לשון פה אמנה לשון
לבם בנעני אבר מן נקרא ל בנין אומן אתמאי שרש ל הרמ
עלבה עד בלבל ל אלהה: שלשה נשים פמול ואם שאתה בולב מסר נבר נבר
ידו ואין עלון עליה יש עלון עליה ואין בו זמן ואין בו אמן הרי
אלה מבלה נשים פמול ואם שאתה בולב מסר נבר נבר נבר
עליה אלא שעלון לבל בתנו עבדי אדם אבל לבל עבדי אדם שאין עלון
חובתן על בבי אלא בבי אדם מפני מקון בעולה: קובה אין בו אלא עד אחד בשרש אין
נבר בבבר ידו אמת אין נבר אזנו מוכר ישנו עד אחד אם נשאת בראש ובולב ומסר
ואמרת פ בבה לשלשה נשים אם נשאתה בראש ובלבה כי שער פי נשי שיש פרי
שלי יקון עדי מפיות בראש בראש בנין פ ל פרק ל ראשבעו מן בבה ל מסבבה:
שנים שלשה שנים שים שין ותעבדו נוסף שנים לו ושנים לא לפי כך אם אבדו
אחד מהן הרי הוא בטל חמשה שבבו בלבל בתור הנוס אש פלנים מנבש אחר
פלנים ופלנים לפלנים ה עבדים מלמים כולם כשרים ונקח לבל אחת ואחת פרים
בובה נוסף לבל אחד ואחד ועבדים מלמים אבל אבדים נקראין עמו בשר
בלב בו זמן אחד לבל מקבל אין יכבד בשון בשבת ונש פלנים לפלנים פלנים לפלנים
ופלנים לבלנים ונקל בשון שלנה ושופה לבל אחד ואחד הרי אין יכבד זמן לבל
אחד ואחד ון אין יקון בשאת בשבת ונש פלנים לפלנים ונקו אלנים פי יבראי ויקון ונמ
בשבת ונש פלנים לפלנים ניפה פלנים אינם בנבר נש ונש ועבדים מלמים: שנים
נשים שבבו ויה בנבר זה ושנים עבדים בשים מתבר אה לבחבה אה ושנים
ונים בשים מתבחבה לבחבה אה אתה שבה עבדים בראשונים נקראין עמו בשר בר

עבדי ועד אחד יונים על אחד יונים ועד עד אחד עבדי בשים מתבחבה לבחבה אה שבבה
פמלים: קובה בנים עבדים ונים לבם יריד בבי ונשנים ל מלבה ואמנה פם עבדי
ישראל כשרים לבבה שהרוא בל כם ל יונים ומנה בנבלים אין כם ל יונים לבם כהן
מנבל אלנים לעבדאנים ל עבדי עלי ובמן ל כבבבה מן ל אמן ל שמעאל ואמנה
יבבה מן ל שמעאל לנשים ועלי הבה ל שרשה בדרה ל עבדים ל שהרה ל בר יבלם פבר
פי בלה ל הבבה והבה שרבה ל שנים שנים בכר ובכר נש בכר ובכר נש
אלים אם נבבה מבבה בחבה ל שנים ל אחד פלנים פלנים פלנים
ראובן ובחבה ל אבר בן אברבם ובלבל בחבה ובוש ושרש ובוש ושרש
אברהם ראובן בן יעקב לבאמת אמת שמעון ובחבה ל אבר בן יעקב לבאמת
אמת כשרים ואין כאן נקון אן בחבה ל שנים לוי ובחבה
אמנם אין אמת שנים עבדים ופם בן אמנה דאתי אחי
יעקב לבן ויקרא ל אנשים עבדים פ ל שמעה אמנה פ ל שמעה
אמנה בחבה אמת אמת אמת כאן יכבד אמתה בקנים מסבב אן יכבד פלנים אן יכבד בן
פלנים ולא יכבד אמתה אן יכבד אמתה ובו פלנים עד בחבה אמת כאן מבבה עלי אמת
בדרה בלא ריב אן ל שנים עבדים עבדים עלי לבי ל שאל שהרה ובלבל אינם נקרא
אינו ל שנים עבדים ונים עלי ל אדל אינם שהרה ולא אמרבה אמת אן יכבד אמת
בחבה אמת אמת ולו שהרה עלי ל אדל פבבן ל שנים ל אחד בחבבה עבדים ל בקנים
עד בלבל בלבנים אן הראשון כשר ובלבלי בעבדים נקראין עמו נשם הבה ל שרה
ל יכבד בבן עד אחד עבדי ועד אחד יונים לבנים נקון אינם אינם ל עבדי ל אדל
ל יונים לבי הבה ל עבדי לבי בעדה אמת אמת קבוה ל בלבה ל שבבה עלי בים
ראשון ובבי שהרה לבאחד פקים לבנים ל בקנים ובבן אן נקון אינם ל שנים ונים
ואחד מן ל עבדים אנשים שה רוש עלי ל בקנים ובבן ל אדל בשאמר ואחד ל
פם פולי אובה הבה לבנים נקון אינם ל ואל מעל בקנים ל עבדים של
שהאדם בנים בחבה ומה נמנים עלי ים ראשון שבבה בראש ובבן מן
ירה נקון אינם אן ל עבדי ל בקנים מנים ל שנים ונים שהר ל שנים שבבה
בבה עלי לבי ל שמים לבנים ל אמנה פ ל שנים ל אחד בחבה
בשנים ובעבדים מלמים כשר בבבן בעבדים בראשה בדרן מן בבר אן מאחרים
פשנים בחבה בקנים ראשון שלנה לבר ראשון שלנה ובעבדים בנמנים שלנה
ראשון שלנה לבר ראשון שלנה ובעבדים מלמים אבל בעבדים נקראים בשנים
[illegible] חנם שרה: גם שבבו עבדים ועבדים ונים לבר
[illegible] אחד יונים עד אחד יונים ועד אחד עבדי כשר נבר

הסופר ועד כאן איש פלוני עד כאן בן איש פלוני עד כאן איש פלוני בן
ולא כתב עד כאן כתב חתכתו וחתכתיה כאן כך היו בה: בעניין שכירות
כותבין: קונה כתב סופר ועד כאן ידיד בה חתם סופר ועד כאן חתכתו וחתכתה
לקבל אעבוד לקבל באיש במעבד ולקבל אשה במקנינה וכו' בעבד לאדוני
מי שקנהו: גט מעושה כשר כגון פחות מ"ב חובטין אותו ואומר
ואומרין לו עשה מה שיצרך אומרין לו: מעושה מאיומין בשקרר ולא נגרר
ונתן אין יכתב לא חוב עליו לא מעשה פסין כגון בוכרין שרשם בסלם קיבלתי כדי נגר
כשר ואם נתן חתכם בעניים אין חכרה עליו לא מעשה פחות עליו פלוני לבן איש
קרקע עליו אמר הנבה ריני ישרל מקבל אין בקנין שלא יהיה לבן איש
לשלם חוב שהיה שדה עדיו פלוני מן המקנה ועליו אנה פחות ואמר אין
בוכרין שנשרם עליו לא מעשה כרי פלוני פחות מן הקרקע: פסין הקרקע
לא נעשה הכר ישראל לא כתב ישראל שנשרם בכתב פלוני
יצא שמתם בארי מקושרת הרי זו מקושרת הרי זו מעורבת הרי זו
כגון שם מתיקלין אי זו היא אמיתקלין ניר אינו פחות מן אמיתקלין ערוך לו
קרוב מתוך קרוב לו מתוך קרוב לו זו היא אמיתקלין: קונה מיטלטלין מעכשיו
ניתן ידיד בה אינו מתעכב לא יתקבלנה בה כגון אשתי אינה מעכבת בעלבה מעכשיו
עלי בעלבה לעדות יצא שמתם סטרסר שמעתא יקול אינה אלא יצא שמתם מקושרת
בפ יצא שמתם הרי בעיניהם אינה הבנה שם מן הלוקח הרי זו מעורבת שהרי
קונה ושוברו עמו לא מעמיד חרמתה הרי זו בחלבה אמנם אלא יצאה בקרקע
בעיניהם בעמתיך אינה כמעבר שאינה לא יצא שמתם אלא בשתדבה עלי מא
לי הלוה שמתם: ביתמאי אומרים לא יצא שמתם אלא אם כן שתן אלא אם כן מלא
בהבר ערוכה שכבר מלאה בה ערות דבר ביתמלל אומרים אם לא הקיחה הנשים
זו ערות דבר ר עקיבא אומר אפילו מצא אחרת יפה ממנה שנאמר
המצאת חן בעיניו: ביתשמאי יסלקנו מלבם ערות. ביתהלל בחן לבם דבר
ר עקיבא נר ערוה לבעל אלא תנאי נאה ומעבר שנאמר עליהם ולא יעלה כי
ונתן לה הגיב לבעל אלא ומאוסה לא לאלקחה ולבעל בכיבלה בכיר הראשון

מסכת שומיה

המקנה ואשתו
על פי שנים ומשקה עליהם עד אחר אין עליה עדים ר' יהושע אומר הקנה ע
ומשקה על פי שנים: לא קנני לי ערבי עין לא מאמר ש
מחבא אי יביר: ינבר עשבא בתחלר שאבאי

אם אמרה ט הוהב אני מעלים אותה לעני: במאחרת ולא שער ניקבו שאם מוקין
אתה באזנותיו ומאוהבין אתה לבוהה ומטהרין אתה בקרוביו ובכל אותן בבנין
אם נקר עו נקרעו ואם נברמו נברמו עד שתהא מעלה אתה לבה וסותר אתה שעריה
ר׳ יהודה אומר אם היה לבה שתה לא היה מעלבו ואם היה שערה נאה לא בבה מוקין
קולב מעלים אותה ידיד בה הנשלם ונקבים חבר המיקר: לשון קסר לתהא כי שני
במחרת פלא ובה לבשלו עבה אלא עלו לולב לי לכרמים ואם כאלה בה בנבה תאנה כי שני
הקנים עם ובמבה בה בנבה הנבה אחרי בה לא בראה ובדר שו מן אין בנשיה עלו אפם
אמבה אנשה ובדמו אן הנקים לא הנקים לבה עבר מא ובהיה ומקנה אדר
שעבר אן יקל טבר שער כאמבה וימם בלבה ויקולב יהיה איזר בקבלו בדיב ותעשון
בתא פרחי בהוה לא חמשים ישאנו אבראהא ובקנו יבמא לבמוענה ובלבה בחמשים
היתה מתבשת לבנים מבשה בשחוים הוי עלוה לא אבה חקנים ונמני
ושבעות מעבנים מעבה בני לבולה ואחר כו מבנא הבל מיני ולשרו בלבמה
מדרי ובל הרוצה לראותו בא ובראה חנים מעבנים ושבחוהבה מבנו שלבה ובא
בתן ולא הנשים מוהבו ולבאהבה לו ולשרו בלא הנשים ולא בעשות בים מהבנה:
בינו אם לא הנים בתא לא בנאב לא מוצא אם באהבה בשאלבה בלבם מין לא בנאבתא
שוהבתא ובמן יקום בא בחל אן בשוה בתבנה ויבדל עלבה תבאה לא בנא אינשים מן
לבנים לבלה לא מוצים בה עלבתא ומן לא בבל לתן ושתה קנים מבאים ובו בנים
הבה בלבל בי בנו מבנה בתא לא עלם נמנים לא אשמן ושבעה לבאהבה ובולל בו לא
לבה לא בבמי בן ובקולה ולא בדרשה לבאהבה עבו מן לא בבל אמתא לא בתא בנאמהן ובדבר
לא תלבו לבאה ובן הקולבה ונשים הביבה לבאהבה שו ובולשרו בלבשים ומענו בם מבל שנו
אבאה הבבתה בדיבה מן הנעלם ואן לא יחבר חבל מבני פני חיאם אבבה בלבה
אלא הבבל בנאבתא אל אקם עלה אבלבתא בחדה בנים שנים לא בבמה
בית קשט את עבמה לעבדה ומקום בולבה הוא לבבה עבמה ומקום בלבה
עלבה הדיר בהבלה בעבדה תבלה ואחר כן בבנין לבו כן בלקח בדרך בתבלה
ואחר כן בבנו ואחר כן בבנין לבו בלבן: קלבה ובמקום בולבה מבא בקום
מן סבל כאמבה ובבר שלבה ובקוטיע בשאבבה ובבן יעקבא בחבל הוא לבבה
עבמה שני אן מבנאבתא מן בראבה בלבל אחר לבה בבמקום בו בנאם חבר אל
אבבבתא בלו אבבמתא בבא שבא בלבל מאחבה לבמיע לא נבאל ושתא ובו קולבה
ומקום עלבה ובלא ובלא בן לא מבמה בקבה אחר כן בבנין עבו מבא בבלבה
לבה ובו קולבה בבנו: ויבבן נבל ואתר בבל עבה קולבה ושאר בבנין לבו בלבן: ומנים
מן אבקם אבבבתא נמבלה בבנלבן מן לא אבבה בלבל בלבה מקבה בלבל לא בבר לבן שלבן בבה

אם אמרה ט הוהב אני מעלים אותה לבעלי: במאחרת ולא שער ניקבו שאם מוקין
אתה באזנותיו ומאוהבין אתה בקרוביו ומטהרין אתה בקרוביו ובכל אותן
אם נקר עו נקרעו ואם נברמו נברמו עד שתהא מעלה אתה לבה וסותר אתה שעריה
ר׳ יהודה אומר אם היה לבה שתה לא היה מעלבו ואם היה שערה נאה לא בבה מוקין
קולב מעלים אותה ידיד בה הנשלם ונקבים חבר המיקר: לשון קסר לתהא כי שני
במחרת פלא ובה לבשלו עבה אלא עלו לולב לי לכרמים ואם כאלה בה בנבה תאנה כי שני
הקנים עם ובמבה בה בנבה הנבה אחרי בה לא בראה ובדר שו מן אין בנשיה עלו אפם
אמבה אנשה ובדמו אן הנקים לא הנקים לבה עבר מא ובהיה ומקנה אדר
שעבר אן יקל טבר שער כאמבה וימם בלבה ויקולב יהיה איזר בקבלו בדיב ותעשון
בתא פרחי בהוה לא חמשים ישאנו אבראהא ובקנו יבמא לבמוענה ובלבה בחמשים
היתה מתבשת לבנים מבשה בשחוים הוי עלוה לא אבה חקנים ונמני
ושבעות מעבנים מעבה בני לבולה ואחר כו מבנא הבל מיני ולשרו בלבמה
מדרי ובל הרוצה לראותו בא ובראה חנים מעבנים ושבחוהבה מבנו שלבה ובא
בתן ולא הנשים מוהבו ולבאהבה לו ולשרו בלא הנשים ולא בעשות בים מהבנה:
בינו אם לא הנים בתא לא בנאב לא מוצא אם באהבה בשאלבה בלבם מין לא בנאבתא
שוהבתא ובמן יקום בא בחל אן בשוה בתבנה ויבדל עלבה תבאה לא בנא אינשים מן
לבנים לבלה לא מוצים בה עלבתא ומן לא בבל לתן ושתה קנים מבאים ובו בנים
הבה בלבל בי בנו מבנה בתא לא עלם נמנים לא אשמן ושבעה לבאהבה ובולל בו לא
לבה לא בבמי בן ובקולה ולא בדרשה לבאהבה עבו מן לא בבל אמתא לא בתא בנאמהן ובדבר
לא תלבו לבאה ובן הקולבה ונשים הביבה לבאהבה שו ובולשרו בלבשים ומענו בם מבל שנו
אבאה הבבתה בדיבה מן הנעלם ואן לא יחבר חבל מבני פני חיאם אבבה בלבה
אלא הבבל בנאבתא אל אקם עלה אבלבתא בחדה בנים שנים לא בבמה
בית קשט את עבמה לעבדה ומקום בולבה הוא לבבה עבמה ומקום בלבה
עלבה הדיר בהבלה בעבדה תבלה ואחר כן בבנין לבו כן בלקח בדרך בתבלה
ואחר כן בבנו ואחר כן בבנין לבו בלבן: קלבה ובמקום בולבה מבא בקום
מן סבל כאמבה ובבר שלבה ובקוטיע בשאבבה ובבן יעקבא בחבל הוא לבבה
עבמה שני אן מבנאבתא מן בראבה בלבל אחר לבה בבמקום בו בנאם חבר אל
אבבבתא בלו אבבמתא בבא שבא בלבל מאחבה לבמיע לא נבאל ושתא ובו קולבה
ומקום עלבה ובלא ובלא בן לא מבמה בקבה אחר כן בבנין עבו מבא בבלבה
לבה ובו קולבה בבנו: ויבבן נבל ואתר בבל עבה קולבה ושאר בבנין לבו בלבן: ומנים
מן אבקם אבבבתא נמבלה בבנלבן מן לא אבבה בלבל בלבה מקבה בלבל לא בבר לבן שלבן בבה

[illegible]

פרק שני

[illegible]

[illegible]

קורות ולא הקפיד על מיזוגות כל ואחר על שרוטה אמרת עלי לא אנאח פלא. כתב בר
חרן בתב חרן או חרטם מתרחרטם חרט יקר דבה ואחתה ובדי דבה אבדי עלי.
שעורה לתן בוטה פעמי מת. כתב לא כתן פי לא ספר מן מלה שלח יכתב לא כתב בבר
אמעבאה דיה ומאת יבנו אן תרעמה קלאם אמלא שוטה שכתבה בלבה פמלה לתלה
את כל בהרה וקאל עלי הברה ועל המשלי ולא יכון לא מישלי אלא בלשון מאר כמאר
פי ראיש הלשון וקולא כתבה לאמרע פמלה לתלה פאלה פאלה על הבתבה,
וקאלא כתבה קולה שתבה שעלה שלוע פמלה לתלה והשבוע ובתב וקאלא אן
כתבה אינה בפלה בספר אחר ראמעה כתבה על שון לכן בפלה ספר אחר אמר
ראמעה ולא שנוי שלא בתפרים ומן קולה בנא אנבא לא בתבה אלא בדיו ולא
לך כתב שהיה יכול לבמחק ופי כל מוקע נשתרה פי ספרי קורות ובתבה אנבא
לא בתבה אלא בדיו לכל אן ספרי קורות אינה יחלא אן יכון כתבה בתבה כתבה
שיכל לבמחק ולכל אן ספרי קורות פי כלאמי לשון יבר כן כתבה ספרי קורות בלחבר
אלא בלאמר ולי אן כתבה בהלא מת הו עלי לא נגלבן לי יקול
אן ספרי קורות לא מכתבה כל חבר פמלה לבונבא לא בתבי פקד נלי פי קיסע
לא בלבה נאמה לא יעלה לא קאלא לא תבי יתה קיסע לא בלבה מן לא הלאות ולכל אן
לבלאם לא אכיר לא ואקר לא פי לא מלשוע פי הלא לא מעני לי עלבה לא יעמל פי קולבה
לבל מני. לכן קלנטרום תוך מכבר לא שוטה לא כתבה לא ולא כן לכל כלבה לא לא
עלינה מת אדם כתבה בה חבר ביר בבא שוטה לקולה וכתב ומתבה מת ביאיר
ולאה בלא אמרבלאן אמן אמן לעלה אמן לשבועה אמן אם אינו זה אמן
אם אינו אחר ואמן שלא נשמתהו ואם נשמתהו יכואנו אמן אלא שוטי אמן תרוסה
ושאתה שומרתיבה ובטרפה ומאיר אומר אמן שלא נשמתהו ואמן שלא אנשמתו
הלה לא ממעה לו עקיבה לי יקול אן שומרתיבה עדה ובקי שהר לא בלא לא מלבב
פי מוגא שבא מן יבאות פלבלר אלא שמתה חולה עלי יבאה עדבה מתבה אן יבינה
עמה שלא עבה שומרתיבה ואין הלבה כי עקיבה אלא קיטע לא בלבה שומרתיבה
שבה מוגבה לבמה פלבלר לא שהרנו עלבה משביה שומרתיבה ור מאיר יקול
אנבה הלבה עלי לא מתבה מתבה לא מסקבל הבלר ואלה אלא
הבל שוניה שינו מלבה עמה קולה שבהרסה לא מטבעל שה נמבה לאחר ומשמה
ואחר כך החזיבה לא הה מלבה עמה זה הבלה כל שבבעל לא הבא אסובה לו לא
היה מלבה עמה: ומאת יבר אן הלעלה אן לא אנבא אן אלא שלא אובה ומלבה
לבר לא יחרם עלבה בהבא ואן אסבקה לאמי מן נבה מלבה לא ועלי אנבה לא
הבה לא לא יעלה אבלר לא לא בבה ואנבא עלבה בה שבה קאל לא אבה מבה

ולבה הבלא לא אחר לא יקל ובעלבה איש אחר פאעלבה הבא ואחבה
נון **פרק שליעי** מלבר קבלר
היה נוטל אחר מלבה
מעבה ובלבה בבל אדה ובבה עלי יבה ובה מעה אבלו בחבה ומעבה
הטעבה ובשן וקמן ובקטיר ומשאר לא לבבה: קאל אלבה פי קבן שלא
ידי הבי אמרה וקאל לי שוטה ולקח מבבן מי דאשה בבאה לא לא לא לבלר
בבלי לא אלא פי מלבה שוטה: כיה משקה ואחר כך מקבי אבלמלבה
ראמעון אומר מקריב אבלמלבה ואחר כך משקה אלא ואחר שקה אבלבאה
אבלבים ואם בשקה ואחר כך הקריב אבלמלבה בשבה על שלא נמחקה המלבה
אמרבה אינו שוטה מלבה בנגבה ומלבה מבקש לבה על בקלן ואין מלבה שאה
לבשקה בה שוטה אחרבה נמחקה המלבה אמרבה טמאה אם אינה אם אינה שבים
ומלבה מבקשבה על הבשן נמחקה המלבה ואמרבה אינו שוטה מעבר עבר
אובה ומשקין אובה על בחבה: אין בלבה בר שמעון: אינה מבקה
לשבלבה בוכיאה שלא בנמאה מוקבה ועשה בלשוה ובאה אין אומר
בוכיאה בוכיאה שלא בנמאה בעבה אם ישלא בחבה בלבה לא בחבה בלבה יש זמלה
בלבה לא שבה אחבה שמלה בלבה שבי שנים יש זבלה בלבה שלא שנים מי מאן אמר
בן עזאי חייב אדם למה את בבן הבה שאם בשבה בעבה שבה בלבה לא
לעבר אומר תמלאנה אבבן הבה מלבה בלבה לא הבשבי הבשבי אומר בובה אשה
בקב ובלבה מבשן עבר בבן ובן שלבה בבה אומר בבה תבלו שובה בשבי עבים
אשה בבלבה מבבה בבשים בבי אלא מבבה עבים: לי שמעון אומר אין בבבה בלבה
בבים בבאבבים אם אומר אבבה שבבבה בלבה בבים בבאבבים מבבה אבבה
אבבבים בבים לא בבשים בשובה ומובשים אבבה שם בעבלבים בבבה בבים בבאבבים
שבבן ובאמרו טמאים ובן אלא שבלבה לבן: שובר אומר בבבה בלבה בבים בבאבבים
אינה ולבה ואינה משבחה אלא מבבעבה ובלבה ומובה שבבה מבבה בבבבה
מבבה: קולה אינה מם בבה בלשבה ובבבה בבאם עקיבה בבה אנבה אנבה לא בבבה
עקריב מנבבה ואחר כך משבה בבבי יקולה שמעון ואינה בלבה ובלבה שלבה בבבה
יבי בבה בבבה בבבה ועלי אנבה בר מבלבה בבלר לא לם. כבר בלאמר בבבה בבבה
עלי לא בבבל ולמבבה אבבה אבבה בבבם לא אבבה בבבם ובלבה לבבבה בבלבה
בבלבה לבבה בבלבה לא ובן לא בבבם ואבבה לא מבבל ובבבה יקולי בבשבי אנבה יקולי
אם לבבבה אחבה בבבלי בבבבה מן אבבל לא מבבל ואן בבבבה בבבבי בבבי בבבי יקולי
מבבה בבבלי בבבל בבבבל מבבם לא בבבבה ולבבבה בבבבה בבבבבה בבבבבה תמיד

שוטה קאלוא פי אלתלמוד אן מעני דלך אלאמר אנה פי אלבקשה ואלבחרי חר׳:
ימחקנה אלנאס ויפעל אלמעאלגה נר לנחמה פבאונה יקול שוטה בחמידו ר׳
וקאלוא פי גמר שבת אלירושלמי כלמי שבוא פטור מלדבר ועשבו נקרא פלינט ושע
ערום אהל אלחיל פי אליבא אלנאס ואצחאב אלדקה ואל כבה ומכות פרושין מעשה
מא אבק ודלך אן פרושין יממון אלחכמים עליהם אלסלאם אנפסהם לאנשאלהם עי
מא הם אלנאס פיה מן אלנקאיץ ואלרדאיל ואל כלב פי אלדניא ואקבאלהם עלי אלאכר׳
ואל פיצאל ומן אלנאס מן יתחלי בדלך ויוהם אלנאס אנה מעתזל ללבהאים ואל מאיל
והו מתחד בהא בנפסה ואנמא יגעל עובה לגר׳ מן אגראץ אלדניא ובהאולא
עליהם אלסלאם שבעה פרושין ועדות כל מן יהין לם בב מן אסבאב אלדניא מלך
אן יעטמה אלנאס או ללאי יקלק אללה מאלה ניפמל אחואלה ולם עדבם פרוש
חקיקי גיר עובד מאהבה מתל אברהם אבינו ואלמקצה מלמצומי ונפס יידון פי אל
לואזם ויבאלגו פי אלדיא לפרקות עקול אלנאס כבפא עין ויאלדהם והתחייבהם
ללשריעה במכות פקאל מכות פרושים וקולה מבלי עולם או מבלי עולם אן בדב
אלאשיאת בפמד ונור אלאבואן ודבה פי לגרבם הו ללון אלנאק לדי לא יכון
שדיד אל באתן ולא יכון לה בציק ולא בריק ודלך כגיר פי מסכת נגעים פמעני
קולה בוא מלבה אנה גסמוד גורהא ובריו רונקהא מן אעין אלנאס ומקנונה
מדבל ותנמל וקד קלגלג גיר מרבה אנה אלא אכבלהא אלחכמים פי ותי יעקד
לם נאיבה עמלהם אלאגעאל פלם יקאל גמר בלבה בבלוני ואין הלבה כבן שוי:
נטמאת מנחתה עד שלא קדשה בבלי הרי היא ככל המנחות ותפדה משקדשה
בבלי הרי היא ככל המנחות ותשרף ואלו שמנחותיהן נשרפות האומרת טמאה
אני לך ושבאו לה עדים שהיא טמאה והאומרת איני שותה ושבעלה אינו רוצה
להשקותה ושבעלה בעלה בדרך וכל הנשואות לכהנים מנחותיהן נשרפות:
מנחת סוטה אנמא יגבהא בעלהא מאלהא זובאת כהן לם חרק דלך אלמנחה
כגמלהגא לקולה תאל וכל מנחה כהן כליל תהיה לא תאכל: בת ישראל שנשאת
לכהן מנחתה נשרפת וכהנת שנשאת לישראל מנחתה נאכלת מה בין כהן לכהנת מנחת
כהנת נאכלת ומנחת כהן אינה נאכלת כהנת מתחללת ואין כהן מתחלל כהנת
מטמאה למתים ואין כהן מטמא למתים כהן אוכל בקדשים ואין כהנת אוכלת
בקדשים: קאל אללה וכל מנחת כהן כליל תהיה וכו ולא אלא יקבל בה לא כהנת וקאל
ולא יחלל זרעו זרעו מתחלל והוא אינו מתחלל ומעניאה מתחלל אנה לא יבטל
חלל בעמיו [illegible] מאבו מן דלך אלמראה [illegible] בעלהא חללה
[illegible] דלך אן יכון כהן קד אזוג גרושה [illegible] נעשית חללה [illegible]

84

319

פי מסכת קדושין ומי כהנת כהנה או לויה או ישראלית לאן קולה בנו בו בנות מתחללת
לם מענאה אן אל בנהת תחתבו אלתי כהן חללה ואנמא מענאה אנהא כנחללה
פי נמלה מן יתחלל ואלא צארת הדה אלמראה חללה בבעילת חללה ללאבר ומי מאח
עגבת או טלקהא ובקת אלכהן טאל מא הו מענא בו פסול לכהונה פלאת טלק ב[illegible]
חזר לבטרובו וגך ספרא לבחלון בזמן שהוא נוהג מנהג זנב כרבוא חולין וקאל
בעל אמור אלבנבנים וכו בני אהרן ולא כתב אהרן אמא קדשי קדשים ובי אלחשאב
ואשם במא פמאבת אלכן קודשי קדשים פבן אלקורה כל זכר בבבנים יאכלנה:
מה בין איש לאשה האיש פורע ופורם ואין האשה פורעת ופורמת האיש מדיר
את בנו בנזיר ואין האשה מדרת את בנה בנזיר האיש מגלח על נזירות אביו ואין
האשה מגלחת על נזירות אביה האיש מוכר את בתו ואין האשה מוכרת את בתה
האיש מקדש את בתו ואין האשה מקדשת את בתה האיש נסקל ערום ואין האשה
נסקלת ערומה האיש נתלה ואין האשה נתלית האיש נמכר בגנבתו ואין האשה
נמכרת בגנבתה: קאל אללה והצרוע אשר בו בגד וקאל איש צרוע הו פלא יכון
חכם פריעה ופרימה גיר פי איש צרוע ואנמא האדין אלחכמאן אלאן אלבג[illegible]
ארגאל כבמא כון אלנמא פי אמר אלנזירות פבי בלבה לאשה מקיני לא תגלחית לבאס
אלגן וקר בינא דלך פי אכר אלפרק אלראבע מן נזירות וקאל אללה פי במלוך אלהו
לאמה ואמר אבי בנער אלמאה אלבגי [illegible] לאשה וקאל וכי ימכור איש
את בתו וקאל ומקלבם אותו ולא אל נסקל אותו בלא כסותו הא אותה בכסותה וקאל ותליתה
אותו ולא אל נתל אותו ולא אותה וכדלך קאל פי אלמארק ונמכר בגנבתו ולא בגנבתה:

פרק רביעי

ארוסה ושומרת יבם לא שותה ולא נוטלת כתובה
שנ׳ אשר תשטה אשה תחת אישה פרט לארוסה ולשומרת יבם אלמנה לכהן
גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט ממזרת ונתינה לישראל בת ישראל לממזר ולנתין
לא שותה ולא נוטלת כתובה: [illegible] אלא [illegible] קד נגח מן [illegible]
[illegible] חרמס אי [illegible] מים המאררים [illegible]
אלמנה לכהן גדול [illegible]
[illegible] לם לבן כתובה [illegible]
מן כתובתן: אלו לא שותות ולא נוטלות כתובה האומרת טמאה אני לך ושבאו
לה עדים שהיא טמאה והאומרת איני שותה אמר בעלה איני משקה ושבעלה
אינו רוצה להשקותה ושבעלה בעלה בדרך נוטלת כתובתה אבל לא שותה מתו
בעליהן עד שלא שתו בית שמאי אומרים נוטלות כתובה ולא שותות בית הלל

תמרי לא שותה לא נוטל כרובה: בית שמאי עקרין שטר בעומד
לבוא כבני לאי: ובעת הדי ולא הלך ל מאל לדמא פלגלך נוטל בעומד עיי:

מעוברת חבירו ומשקת חבירו לא שותה לא נוטל כרובה דברי ר מאיר
חכמים אומרים יכול היא לבעי שה לבחזירה לאחר ימן עלעוב וחזינה שאינה
ראויה לולד לא שותה לא נוטל כרובה ר ל עזר יכול היא לשאת לו מאדם
אחרת לבחזיר לרובה הסמוכה ושאר כל הנשים אם שותות אם לא נוטל כרובה:

ר מאיר עקרין אם מן אומ מעוברת חבירו ומשקת חבירו יצאת ולא
יחיה עולמית פלגלך בועלה עובר עבירה מכל שרל שאין נהנה ונהנה
לולד לא יסרבה ל חכמים יקולן אבל לא לבהמה חבר בגוף זמאן ל נעשה
בן ארבעה ועשרין שקרא כמה בנים בשני חוץ מנים שנולד בו ומיום שנתעבר
בו דור אחד יקולן קולבה בעלן ונקח ונשלעה אבי ידיל בה ולה אשה לבעל
בין לולד בבהמה לולד אין כמנה עלהגדת אין לולד בבעלה אם לולד לכר אם כמנה
עלהגדת אין לולד ל אינה פלגלך עובה אינו נוגע יחיה בה שותה בין קלבה אם
זונה מעבה עלי העדי לא מקרעה מן בדיה ובדיה ולא בפקי מן בקא שלבה
פלגלך בר שחיה לאנה יכולבשאה אחרת ל חכמים יקולן ונקח ונשלעה בעל אבי
מי שבין כאינה לבדי יעו אם הלבה כר ל שמי והלבה כחמים: אשה בבן שותה
ומוחרת לבעלה אשה בחמים שותה עלי כל בעלי ותמקום חוץ מן בחש שמי
שתינו אלו: בין יקום כל בעל אם זונה שרל ל שבן אלא אנה אנה מוחנת
לבעלה מ ל שבן בפלי ותמל לבעלה אמא זונה כמו ל שבן אלא זונה בחנה מוחנת
עלה בבין קל אבה לא מחלבה בכל ל סמי תיקל בחנה אנה ולולד כל בעלה מי
חראם עלה פמעלמה אנה אנה ל שבן ומוחנת לבעלה ולולד אשה חמים עלי אם
אין לא שבבה וקולה עלי כל בעלי ותמקום לאנה כמו יקום בבאלנא אנה אלא
יזנה לה מע אבה אם אבהה אן אחד ל עלי ומלבלה מאל לה ולה היא שמאה
שנ מעלי ל ונקל ל מאל לבעל טמאה לבעל טמאה לבעל פ שכן לי תן חראם עלבא
בהלה ל זנה לי בשבה לולי ל אמא קלא ל שבן לי תן חראם עלבא אבי
קבל בלא ל קני פלא בפקי מן אלבה פמעלמעה אנה יפקיא ונקל מן פתות
מכן השאנ שנ ויש אחד כמא יבן מן שאינו אינ ויש לולד בבמה לולה
ל שבן אל אבה פרס לקין לבהמה: אלא ל שבן לין מקום לבן מי ל שנקרא
בעלה אן נעשה אם שמה חנוס בבנה באמרים לא לבשקן ופה אמרו אלא לבהמה
מכבנה בה ר יסי אומר אם לבשקן לבשי יצא בעלה

ר יסי יקולן כמא יהיה שמה לבקולן אלבה ונקן ובנה ראן לבבה בר יסי ומתמה

יבר אן הבעלבה אן אנה כאן אולבה אנעמי לא יסק יהיה לבקולן אלבה מעבר איקה
ולולד מן כאנה בה [illegible] לבה ל שיל אן בבמאן אינה שותה לבקולן אלבה
והעמיד אה האשה נבן על בבה ואחרת באשה וקולה אינ יצאת אשה בתה אשה נפ
מן לולד אן יכון כל מאה מנעבה מן אסקתאה מעבה אינ יצאת מן אן משרה ולל מאה מעקה
מן אן בשרב מעבה מן אסקתאה פלא לבה כאנה עמאה אן כמן בן אעבב אן מכאל
ל ולים אן אבבה אינה שותה לבן ב הנה לבה ודאנה אלא בבבבר

פרקחמישי

כשם שהנשים בולקין אותה בן בין בולקין
אותן שלו ובמן ובמן כשם שבית אסורה לבעלו בן בית אסורה לבעלו שנ נשמעה
נשמעה דברי ר עקיבה אמר ל יקשה בן בית דוגש שבית בן בן קנ ר יאומר שם
פעמים האמוראים בבר לה שמעה נשמעה אחר לבעלו ואחר לבעלו בולקין אומן
ויהיל בלולד אינה הלבה לי בפן בהא אנא הלבה לי עבד שרבה ולבן בן לבנ זר
עקיבה אהבלחן פ ל חכם ואמנם אבבלבה ל לולד לולד ל חכם ועלה אבבלאמנם
ולולד בל יחמר מנהאמר אשבה באמאטרה ל מלמוד מנה בבלא ל מלמד לבה שולל
ל כשם ובקבל ל מיהלו בן בנים ולבן חכם אשר יכולבמה
קבה בל אשר בבקבה שמעה אינו אומר טמא אלא שמעה לשמע אבה אחרים נמר
על בבבר בשם שמעה אמר בשלש אמר ר יהושע מי אלה עבר מעבר
יחמן בן זכאי שבית אומר עבד לדי בראחרון לבלבר אבה בעלנו שאין
לבן מן בבבה ומי עקיבה בלבלידיל בבית לבלבר מקרים מן הבבה שבאה שמא של
ל אשר בבקבן שמעה: שדרש מן בבבה בטמאה בקרא ולא לאיי בל חכם
ולבן יעשה בשקבה אנגנים לולד ל כל בבמן בן ל בבנמן כלים ויבשל לולד
ל כלי ראשון לטמאה ל נעשה לי יכון בבה שנ לטמאה לאנה אנגנים בלאנה
לי בן ראשון וקראל אם לי בן בקא ל לי בן שנ בבמא בנמא יבנים ברבה יעי
אבה יבנים אם לבבר אבר מרי לאנה עלבבר בשם שבאה מעשמא אבבבלאנ ומקבבן
בלבה ל אנגנה ולולבלבאה פ מלמשבבה מן מלל בבלולה ומי מלמא ל מעלה
בן בוש יריל בקבוש שבבוש בן בבבה בשבבה: בן בוש יריל
בן בוש יריל בקבוש מלמוש לאנר אבר שעבר בן בבבה בשבבה: בן בוש יריל
ר עקיבה ומלבקבה מלמוש לאנר אבר שבבה בבבה בן בבבה ומקבבה אחר
אומר מקיבי בעיר ומבבה אלא מאבה סבבה אי אבשר לומר אלא אבה שבבר
נבבר אלבים אבבה ואי אבשר לומר אלבים אבבה שבבר נבבר אלא אבה סבבה
ולבבה נבבר אלא: [illegible] אבה אבבה אלא אבבה מבבה ל אלבים אבבה
בבבה בשבבה ל שבבר בבבלה ל מי תבבלה אלא אבבה מבבה ל אלבים אבבה

שלום ורמיים: ר' עקיבא יעבקד אי אפשר בתחומין דאורייתא עד שיקול אורבתא
בוגרפי לאלף ו' אלפי שיעור יקול בתחומין דרבנן [illegible] חד כ"ש מגרירה
מקדאי בתחום שבת: אלדרבנן ולבבה כ"ש אלפי יומי בעלמא לא שלי יקול
בתחומין דרבנן: בו ביום דרש עקיבא אם ישיר משה ובני ישראל את השירה
הזאת ואם אמרו לאמר אלא שאין תלמוד לומר לאמר ולמה נאמר לאמר אלא שהוא
ישראל עונים אחריו שלמשה על כל דבר ודבר כפקודיו אתה בקול אשרי רבי
נתן אתה לבר נאמר לאמר ר' נתנאל אומר כפקודיו אם בשמע בין כפקודיו לא
כפקודיו אתה בקול: ר' נתנאל אומר קולא ויאמרו לקול אם כלבד כתרגום
יקול גמלא שירה בר אם משה כאן בתא בלקולא אלאולם פקא כתרגום פעל
שלא דבוק פי קראיתי שמעון עקיבה יקול כאלי פרקים פקא כתרגום יקולא
בעדה מכל מקום יעבל פי קדיבה בקולא: בו ביום לדעת יבשעבר הוקבלו
אלא עבר איבוד אתה מקום אלא מאתבה אז בן יקולא לא איתל עדאים ביבר
שקול לו אבר מצבה אז אינו מצבה לו בלבנה עד אנוע לא אמיר בעבר מאני
לבמדי שמאבה שאמר אלי ר' יהושע מי עלבה עבר מעינבר בן יוחנן בן ז' כאי
שביבה דוסא לו יוסי לא עבד איבוד אתה מקום אלא מיראה שם יראת אלהים
והרי יהושע בלמיד בלמיד שמאבה בבה עשה: לא זאן כאן מבבוד
באלא בקי ילד פ' לשאל עלי מענה לו מלך ולא זאן כאן מבבוד בזאן בקי ילד
עלי אנפי פ' לשאל וקי לבר עלה לבר של מבבלא פי הרגלא מלון בלבלבר קולא לא
איתל לי כן עונה בבבבה באלא אז בזאן מאיר יהול לאלבאם בן לנפי אז מלך
וקאל אבוי עקיבה בלמיד בלמיד לבלבה לא יקל בלמיד בלמיד זאן כאן בלמיד
בלמידו לא כ' עקיבה בלמיד ל' לשאר בן בוקיטם ול' לשאר בלמיד רבן יוחנן בן
זכאי לא יראינו הלא לקבר פ' ל' יהושע בן קרקנסבל קאל בלמיד בלמיד מאי
כאן:

פרק עשירי

מי שקנה לה ונתברר אם תפלת מה עולה לפי
בתורת יבמות ויבן בקובה דבר' ר' לעזר ר' יהושע אומר מעשיהן ויהנו בה מלאכות
בלבנה: יקולה ל' עזר ולו אקבל מן זבר אשיר אנבא נבלבלה לא יתל לבה
תפ' יבא ולא יבן: מעבה ואנמא בלאבה בא: יבא ויבן כתובה ואם לבן יבשאל
תבן: אמר לעבה לא אלבה לבה מר ובן פ' נבאה ל' אשבאר ל' אשבעה ל
באבבאר ל' עבה: תבהבן מחי יבבה ויקולאם בלבנה לבן בקא לבה מעבלה לבל
ולא מעבה בא ובן בתובה ובלבה פ' יהושע אחד אנו כאלבה
ל' שמאה לא בבבה אלבה ולא עול אלא אפלבן עבר אבלבה אחרת בבי אלבן נאמנים

323

לפלבה מבבובבה חמובה ובה תמובה ובבה בבלבה בבי אלבן
נאמנות לא לבלבה מבבובבה אלא עלבה בשבה: אמר יבבקין בפלבה עלבה
לבפלבה מבבובבה בא לבבה לבבה אן לבבה ל' מעבאיבה לבא שלא בשבה אלא שבלבה
בבלבלבה ל' אבל בעד ל' קנוי ל' מבבה בבלים עלי מא בבא פי אבל ל' מבבה:
שהיה בבן מה אם עובה בראשונה שאם אומרבה אמור עולם אינ
מבה מה בבה בבשבה מבשבה עובה בראחרונה שלא אמרבה אמור עולם אינו
אלא בבקבים בבבה ומבשבה כלבלמו ועד אן בן בלבקל וחומר לעבלה
בראשונה מעבבה מה אם עובה בראחרונה שבא אומרבה אמור עולם בבי בא
מה בבע אחר עובה בראשונה שאינה אומרבה אמור עולם אינו אין שבבקים
בבע אחר בלמו כי מבא בה עובה ומה בבה לבה ולבלם בבא אומר עולם שלא
עבים אם עובה שלא עבים יקום דבר מה דבר אמר לבלם עלם ששם עבים אמר
האמור כאן עלם פי ששם עבים: עובה בראשונה בי עובה מבבבה בבע שלקנו
מאבבבה וקל בבע פי אלל מבבבה אבבה לא בבבה אלא בבשם עבים ואבבבה
בבבה מבבבה עלי בבבבה בשבה בשבה מבבבה מי בבבים לבבה אמר
עולם ובובה בראחרונה בי עובה טומאה וקל בבע פי אלל מבבבה אבבבה
בבבה בבע אחר ובבבה עלבה לבבבי וקל בבע לבלבלבי אלל מבבבה אבבבבה
עבי לבם בבה שבאבבה בבבבה ואבבבה בבה שאבבי אחר מקום לבבבי בבבבי שבבבה
ואל בבי לא בבבשה ואבבי בבבבבי בבבבי אבבבבי אבבבבי אבבבבי אבבבבי
לבבבי ולבבבי אבבבבי לבבבי אבבבבי אבבבבי אבבבבי אבבבבי אבבבבי
מבבבי בבבבי שבבבי קובבה לבבבי יבבבי עבי אחר לבבבה בבבבי בבבבי אבבבבי
יבבבבי: עבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
לבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי

אינו מלך פי פחות עדות מקבל אין יכולה עביד אן נתת אן אחד ל פחלים בו ל לי
יהעדי כתרת ל עדל אמאא אלא כאן עד סדר נשוא פחלים פהו מקבל עד אחד ועד
אחד בא מעדעה פי מתחקם ל פי יבאן אן בחבול עד הלך אחר כוד סעדה בן קולה
בין לחומרא:

פרק שביעי

אלו נאמרין בבל לשון פרשה שוטה ודיי מעשר
וקריאת שמע והלכה וברכת המזון ושבועת העדות ושבועת בתקלין קאל
פי ל שוטה ואמר בבבה ונא ל לבל לשון שהוא אומר וקאל פי ודיי מעשר
ואמרת לבנו בבל לשון שאתה אומר וקד כוא ודיי מעשר פי ל פרק ל אביר
מן יפסבה מעשר עלי ותאמלו פי קדיר שמע שמע בבל לשון שאתה שומע ו
לאלה לעי והעיני ל אנשים בבל לשון אם לבן ל שבור אמת ל יחיד כיבר נתפסה
אן לא יעלו אלהנר בבל לשון ל עדאלו וקאל פי ברכת המזון וברכת בבל לשון
שאתה מברך ושבועת העדות קאל אלה בבל לשון שאומרים ושמעתה קול אלה בבל לשון שאומרים ובעדותם
עדו ועדותם עדותכם שבועה בתקלין נקולה פי כל מחלה מנמאת בתוסי אלו
נאמרין בבל לשון בקולות מקרא בכרוס ותן לצדקה ברכות לבתר בכרוס
וברכת כהן ולוי ובשבת בגלוי ובשבת עולה עדיפה ומעות מלחמה בשעה
שהוא מדבר ל בעם מקרא הבבריים כיבר נאמר כהן ועבה ואמרת לבנו ... אמר
ארמי אבד אבי ולבן הוא אומר ועבו בלוים ואמרנו מלת עשיה באמורת בבל
לשון בקולות אף כאן בלשון בקולות הלשה כיבר נאמר כהן ועבה ואמרת כבר
ולבלו הוא אומר ועבו בלוים ואמרנו מלת עשיה באמורת בבל לשון בקולות אף כאן
בלשון בקולות ר יהודה אומר ועבה ואמרת כבר עד שתתאר בלשון בקולות
קאל ועבו בלוים ואמר ל כל אישר קולכם וקאל משה דבר ואל בלוים עבו בקול
מה לבל בבל לשון בקולות אף כאן בלשון בקולות ובעלה ר יהודה הלשה מן עלה כבר
לא חיבמא מן אלה אלהי כבר אז כבר אומא יביד בר בלשון בבא לא לבוסים ועלה ובעלה
ברכות הקדמה בדבר כוין שעברו שהל אל תרומה בא לבר ריש לבר עבד
שבשמרון שבבר שכם אשר אל אלון מרה שו תלא המות בעבר הירדן אחרי
דלך ובן לבלן הוא אומר ויעבר אבבם בארץ עד מקום שכם עד אלון מרה מקה אלון
מרה באמור לבלן שכם אן אלון חודה באמור כאן שכם שאת שבנים עלו לראש הר
גריזים ושאת לראש הר עיבל והבהנים והלוים והארון עומדים למטה באמצע
והבהנים מקיפים את הארון והלוים אתם בהבנים ואלו שהם מ מא ומיכאים שו ואלו שלם
ויחקנו שטריים ושפטים עומדים מיחה ומיחה לאן בתבו בתורה כלי ברזל ... ויהקנו בדרום
ברוך האיש אשר לא ישתה בפל ומעסבה והיו אלה ל ... ואמרין אמן הבבו פיגיה

לבבו הר עיכל ופרחו בקלבה ארור האיש אשר יעשה בפל ומת כבה ובנו אלה ואלה עונש
ואמרין אמן עד שבמרי בבבה וקללות אחר כך בביאת ארבעים ובנו אתבמיים
שלום בשיד ומבבו עבבו אתבל לבני הבנה בזאתה בשבעים לשון שב בחר
ושלו בבבה ובאו ולנו בתקומין: קולה שבעים לשון כיד בה בבו
מלה מקלב שמלה: בר בבבנה ביבר בבא יבה אומר אוהבה שלא ברכות ובאקדמ
ברכה אחת במקדש אומרים אתבבה בבבבו ובמדינה בבבבו בבבבו בבבבו
אתביבה בעד הבבבה ובמקדש עד לבי בראיה חוץ מבבו ולא שאינו מעבה
אתבבו בעלה מן בבבן ל יהודה אומר אתבבן ולא מעבה אתבבו מן בבבן
שלו ... אתבן אתבבו ל בעם ובבבה: קאל לי ברכה הבבים בה בבבו וקראו
אלה יעמדו לברך אתבבים כמה בלבד ל ברכות בלשון קודש כלבד בלשון
קודש ובבבו הבלשון לי עקבי מן יד בא ואם בא הלא הבן עם בבבבים ל עשים
בעבלה כלבד לא בלשון בבבבים ... בני בה ל מראשין ומעבים ל עבם ובבנין בם
לי נקרא בם שים ומאמא יבב אן בבבלמה אן לא יתל בחוב בשם המבבל
ולא ישלך בה והל יד בא ואם הא לבר פ ל מקדש בקום לא אשר אבבה פ לבר פ ל בבבה
קולב בבל בקום אשר אם כבר ובר ואלא בבבים אתבבה ובאלא בבבבים ודי שהו בבל בקום
אשר אבא אלבר ובבבבר אם כבר אתבבו שמי לי אובב אן נעלבא ברכה אחבה ולא
יסבבבו אמן עד כל ברכה כמה ובבבל פ נמע ל בלבר לבן ל מבל עבבים אן שלום
אמן בבבבים אלא אמבבנא בבבבה בכבא ברוך ... לבי אשר מן בבבים ועד הבבבים
ולבלו לבר ל קולה קומן וברכו אתה ... לבי מן בבבלים ועד הבבים ואמן לבבבר ב בבבה
בר בבבבן ובל כיבר חזן בבבבה בנוסל סבר הבבה ובובבו לאיש הבבים
ויאשר בבבבה בלבנו לבבו ותמנו ובבנו לבבן ובל ובבן ובל עבבר ומבן בל ובבבים
עבבר קבר אחרי מותו ואבר בבשר שלל אתבבבה ומבבחה בחבן ואמר יבר
מבבה שבבר אתי בבבים בבבה ובעבר שבבמבים בבבבים קבבים עלי בה ומבבר
עלבבה שמובה ברכות ל הבבה בעבבה ועל בבבבים ועל מבבים בבבן ובל
הבבקש ועל שבל בבבבים ועל שאר הבבבה: יבבים עלי בה בבן מן בבבים
אן בלבבן בבבי בבבה בבבבו ובל מבבן אינבא יבבא מן בבבבבה בבן לבבים שבר
ואתר בשנו מבבי בבבה בבבבו מבבה בבה בבבר הבבן ובבבה עבבר ומבבן לבבבר
בבן ובבבה ומבבן בבר פ עבבבים בבבים בבבים ל בבבבים בבבבים
בבבבר כמה בבבבה בבבבבים ל בבבבבים בבבבים בבבבים בבבבים
בבבבים בבבבים ל בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים
ברכה אשר בחר בבבבים בבבבים ויבבבה בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים

ברכת לא תגנבו ובי אשר נקנו הורה אמתך וכו׳ ולא תגנב רעך ... שלהיות וכו׳ וסמכם
מוחים אתחנו לך וכו׳ ולא תאמרת מלה לנו אבינו כי חטאנו וכו׳ ולא מאתכה ידעתי מן
יום אעבה לא שכנו פי אמקרבו אלהי ויבקש העולם בכנים ולא מאבאה ידעתי כי הגליב בחיב
לא בנים ואם כאכבה אלהי ויבקבה ויבקש מקלא בבנים ולא בקמתה יתחנם בנא
בנא אמבנה ובקבל ויגלו לשבל אם ינקבה ויבקש אלהי אתקבה ולא בכל אם בלא
ויבקש שאר שבל שריכים לבעשר ברוך אבקה בעם שומעי תפלה ולא בכל אם בלא
רלה אומא כאי יום עם כבוד בשר בעמאם עבודת בריום בנא בנא כי לא מאבנו מן
כבודים: ברשות המלך ביעבר מוצאי יום טוב הראשון שלחג בשמיני כאן שבעת
שבעות עשין לו בשמה שלעץ בעצרת ומה יעשה עליה שלמקץ שבעת שבעות
במועד שתבשיטה בחג הסכות בבוא כל ישראל לראות ולהחזיק בכנפיהם נוטל
ספר תורה ונתנו לראש הקהל ראש הקהל נותנו לחזן לחזן ונתנו לבכר
גדול ובכן גדול נותנו למלך המלך עומד ומקבל ומקיים ישב אל יתיצב המלך ועמד
ומקבל ומקיים עומד ושבתו חכמים ומשבע לא הנה מלך עליכם איש נבחר אשר
לא אחיך הוא אלא עינו המעולה אמרו לו אל תבחר בא אחיכם אחיכם אחיו
אהבה ומקיים ומקבלת אלה הדברים ועד שמע ושמע ושמע ויהי אם שמעתם השמעו עד
תעשה כי הבלה לעשה ברכות ומקבל לחזן עד שהיה נאמר אתה בלבם ברכת ובלל
מברך הן המלך מברך אלה שהיה נוקם שלבלוה בחת מחי לבן תעון: בשמיני
ריש בב בשמיני. ענין לא תנה לא מאמרה מן לא שמעת ובי אבקש לשמעה לעשה
בלא שיר ולא קראת כי לאמנה מן בכוכים לבל לא סה ובו קולבה אי בבב רחמנא בחב
הסכות בות אמינע אמבלי ביום טוב באחרון בבר רחמנא בנות כל ישראל בעבלה
לאמר אלהינו ואמנא אלהינו ספר תורה מיל לנו לנקבנים ולא בבנים ומקולבה קוראת
יושב בעלה אין עוד בעבים מעבר לקראת לא בנו. ובבאה לא בלות אלה אין כבן לאמנים
מן דוד באנה אלם מי עוד בעבים ישראל בנא בנים כי ומא אבינים כאן מי מקבל בים אלה בבלים
אם כי ישראל לא בנים בקראתם בוה לא בלבם בעלי אוסם אל מקרב אחיר ואמנא קראת לא אחינו אחה מעשה אנים
לאמרות ומקולבה שנה בחובה שנה נקראים שונים לבנה מעבר שהחיים לא נאמרים
ולא אעלה עוד מלך שאתה עליו בבן אין בדורו מחלל אל אנים בעים אבקש אינו מבלי
ואמנא אם בחנוכה לא ומקיים לבנה בנים מבנים ולא. יקרא מן לא בנים בן מן אלה בנים
אל אחר בנים אם אמנו ומלבנה בבר שהיה אם שמעת. אחר לא בנים ומלבנה בנים
עשר בעשר ומקיים עלי מלאכי אלה אחר בנים ומקולבה לבנים ... בחרב

משוח מלחמה שאה שהיה מדבר לא בעם בלשון מקודש היה מדבר שלו והיה כתובים
לא המלחמה ונשא בהמון ודבר זה בפה משוח מלחמה ודבר לא בעם בלשון הקודש
ואמר אלהים שמע ישראל אתה קרב היום למלחמה על איביכם עם אל
אחיכם לבי יבהלו ולא שמעו ולא שמעון ולא בנעמן אלא בקבלו בלם יחמוו עליכם
המה שלבלה ומקומן הראשון אשר נקבו במלחמה ומקומן בשביה ולא מעבר ומי בם
הבשון מן בשלון ולא אויבכם אתם הולכים אתם בקבלו בלם אינו מהמאון עליכם
ירך לבבכם לא כראון ולא תחתו ולא בעבר מבוכם לא ירך לבבכם מפני עבלכם
פוסים ורתבות הרבה לא בראון מפני בנבחר בריסון שבעת עמלבים לא בחתו
מפני קול בקרבתם לא בעבר מפני קול בראותם כי ... לא כיבם בקולך עמבם לבלם
לבם עם אין ובבים לבשבע אבבה הם בנים בנבחנו שלם בשר ודם ואתם בנים
בנבחנו שלמקום לשמים בין בנבחנו של נלבר מבבים בחוטו מבוא שבבל
בחרב ובם בקבל עמו בבן עמון בין בנבחנו אל שובר מבבים בחוטו מבוא שבבל
בחרב ובם בקבל עמו אבל אתם אין אתם בן אלהיכם ... לא כיבם בקולך עמבכם
לבלבם לבם עם אויב לבבא אבבם אה אחתם אדון ומבדו בשוטים לא בעם לאמר
מי בבא אה בבה בבה תבא ולא חבב. לבן ושב לבנתן אחד בבוטה בבה בבבקר
בבבעים בבה בראו ראוב אחד הבוטה ואחד בלוקח ואחד הוקיע ואחד שבבם
לבמבבה מי בבא אשר נשע בבים ולא תלון לבן ושב לבנתן אחד בנוטע בבים ואחד
בנוטע ממשה אילנו מאכל תאכלו מחמשה הגיעים אחד הנוטע אחד בבבבר
ואחד המרבה אחד בלוקח ואחד בוקע ואחד שבבם לבן בבבבנו מי בבא אשר
אבש אשה ולא לקחה. לבן ושב לבנתן אחד המאבש לא אבבבלבה ואחד בבאבש
אה בבאבנה אבבלבן אם בבבבר כבה אבבלו שמע שמע אחתי בנלבמה תחזר ובא לבן לא
אלו שמעון אה דברי בבן מעבר בבלבמה ואחיכי ומבבבה מים ומחיון ומבבבים
אה בדרכו: בן אלו בי משוח מלחמה ודבר לא בעם בלשון הקודש ובעבעה חרבות
ענבו בחלו כמה בעבר בלשון הקודש בלבר בעם בלשון הקודש ובעבעה חרבות
בבבלבה לא סמוך והובבה בבבים בבעבר לא בבראם בעבבה בבעבר לא בעבר לשבעה
עבבלבים אנבבאבר לא בבלבבה בבבים ובבי אלבעבה ובבר בבבא לא חבאר בבבשי ובבבנה
בי עבאבבר לא בבאלה לא בבר בבבקבים ובבחנו ובבחנו לבבבבר ואבבבאר:
שאים חוזרין הבוזה בבבשר אבבבבר ומבבבבה הבוטע אבבבבר אלנו מבבבב
בו חמבבה אלנו ברבב בבחיר אבבבבר ומבבבבה אלמעבה לבבבבר ובבבבה ובבבבה
לבבבי הבבים מבבבבר ... לא בבבשר לא בבבבר לא בבבבר בבבבר לא בבבבר
משוח מלחמה שאה שהיה מדבר לא בעם בלשון הקודש היה מדבר שלו והיה כתובים
לא המלחמה ונשא בהמון ודבר זה בפה משוח מלחמה ודבר לא בעם בלשון הקודש
ואמר אלהים שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם עם אל
אחיכם לבי יבהלו ולא שמעו ולא שמעון ולא בנעמן אלא בקבלו בלם יחמוו עליכם
המה שלבלה ומקומן הראשון אשר נקבו במלחמה ומקומן בשביה ולא מעבר ומי בם
הבשון מן בשלון ולא אויבכם אתם הולכים אתם בקבלו בלם אינו מהמאון עליכם
ירך לבבכם לא כראון ולא תחתו ולא בעבר מבוכם לא ירך לבבכם מפני עבלכם
פוסים ורתבות הרבה לא בראון מפני בנבחר בריסון שבעת עמלבים לא בחתו
מפני קול בקרבתם לא בעבר מפני קול בראותם כי ... לא כיבם בקולך עמבם לבלם
לבם עם אין ובבים לבשבע אבבה הם בנים בנבחנו שלם בשר ודם ואתם בנים
בנבחנו שלמקום לשמים בין בנבחנו של נלבר מבבים בחוטו מבוא שבבל
בחרב ובם בקבל עמו בבן עמון בין בנבחנו אל שובר מבבים בחוטו מבוא שבבל
בחרב ובם בקבל עמו אבל אתם אין אתם בן אלהיכם ... לא כיבם בקולך עמבכם
לבלבם לבם עם אויב לבבא אבבם אה אחתם אדון ומבדו בשוטים לא בעם לאמר
מי בבא אה בבה בבה תבא ולא חבב. לבן ושב לבנתן אחד בבוטה בבה בבבקר
בבבעים בבה בראו ראוב אחד הבוטה ואחד בלוקח ואחד הוקיע ואחד שבבם
לבמבבה מי בבא אשר נשע בבים ולא תלון לבן ושב לבנתן אחד בנוטע בבים ואחד
בנוטע ממשה אילנו מאכל תאכלו מחמשה הגיעים אחד הנוטע אחד בבבבר
ואחד המרבה אחד בלוקח ואחד בוקע ואחד שבבם לבן בבבבנו מי בבא אשר
אבש אשה ולא לקחה. לבן ושב לבנתן אחד המאבש לא אבבבלבה ואחד בבאבש
אה בבאבנה אבבלבן אם בבבבר כבה אבבלו שמע שמע אחתי בנלבמה תחזר ובא לבן לא
אלו שמעון אה דברי בבן מעבר בבלבמה ואחיכי ומבבבה מים ומחיון ומבבבים
אה בדרכו: בן אלו בי משוח מלחמה ודבר לא בעם בלשון הקודש ובעבעה חרבות
ענבו בחלו כמה בעבר בלשון הקודש בלבר בעם בלשון הקודש ובעבעה חרבות
בבבלבה לא סמוך והובבה בבבים בבעבר לא בבראם בעבבה בבעבר לא בעבר לשבעה
עבבלבים אנבבאבר לא בבלבבה בבבים ובבי אלבעבה ובבר בבבא לא חבאר בבבשי ובבבנה
בי עבאבבר לא בבאלה לא בבר בבבקבים ובבחנו ובבחנו לבבבבר ואבבבאר:
שאים חוזרין הבוזה בבבשר אבבבבר ומבבבבה הבוטע אבבבבר אלנו מבבבב
בו חמבבה אלנו ברבב בבחיר אבבבבר ומבבבבה אלמעבה לבבבבר ובבבבה ובבבבה
לבבבי הבבים מבבבבר ... לא בבבשר לא בבבבר לא בבבבר בבבבר לא בבבבר

בשדון לא היה חוזר: קאל אלה אשר בנה בית ואת ילה ללמכני פיה וק אל
אשר לקח אשה ואת אכלבית על מוגב ש מנה ובית לבנים באחרון קאלא פי
התלמוד מפני שאומרין אותן פעמים בשבוע ואין הלכה כר׳ יהודה ולא כר׳ אליעזר:
אלו שאינן חוזרין ממקומן הבונה בית שער ... הנוטע כרם וחללו הנושא את ארוסתו
והכונס את יבמתו שנ׳ נקי יהיה לביתו שנה אחת זה ביתו יהיה זה כרמו וש׳
ושמח את אשתו זו אשתו אשר לקח להביא את יבמתו אין מספקין מים ומזון
ואין מתקנין את הדרכים: קולה שאינן חוזרין ... [illegible]
ש׳ ערכי המלחמה ... [illegible]
בוה עמהם כאמונה: ויספו השוטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא
ורך הלבב ילך וישב לביתו ר׳ עקיבה אומ׳ הירא ורך הלבב כמשמעו שאינו
יכול לעמוד בקשרי המלחמה ולראות חרב שלופה ר׳ יוסי הגלילי אומ׳ הירא
ורך הלבב זה שהוא מתירא מן העבירות שבידו לפיכך תלתה לו התורה את כל
אלו שיחזור בגללן ר׳ יוסי אומ׳ אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט
ממזרת ונתינה לישראל בת ישראל לממזר ולנתין זה הוא הירא ורך הלבב:
ר׳ יוסי הגלילי יקול מתירא מן העבירות ... עבירות ... [illegible]
ור׳ יוסי יקול עבירות ... [illegible] אלמנה לכהן גדול וכו׳ והלכה כר׳
עקיבה: והיה ככלות השוטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש
העם מעמידין זקיפין לפניהם ואחריהם ... [illegible]
וכל המבקש לחזור הרשות בידו ... [illegible] שתחלת ניסה נפילה שנ׳ נס
ישראל מפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם ולהלן הוא אומר וינוסו אנשי ישר׳
מפני פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבוע: שתחלת ניסה נפילה ... [illegible]
... [illegible]
נפילה ניסה: במה דברים אמורים במלחמת הרשות אבל במלחמת מצוה הכל
יוצאין אפילו חתן מחדרו וכלה מחופתה אמ׳ ר׳ יהודה במה דברים אמורים במלחמת
מצוה אבל במלחמת חובה הכל יוצאין אפילו חתן מחדרו וכלה מחופתה:
לא ... [illegible] מלחמת ... [illegible] חובה ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] ר׳ יהודה ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] פטור מן המצוה ... [illegible]

פרק תשיעי

ואין הלכה כר׳ יהודה׳ עגלה ערופה בלשון הקודש שנ׳ כי ימצא
חלל באדמה אשר ... ויצאו זקניך ושופטיך שלשה מבית דין
הגדול שבירושלם היו יוצאין ר׳ יהודה אומ׳ חמשה שנ׳ זקניך שנים ושופטיך
שנים אין בית דין שקול מוסיפין עליהן עוד אחד: קאל פי עגלה ערופה ...
וענו ואמרו וקאל וענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל מה להלן בלשון קודש
... [illegible] בלשון קודש וקולה ... [illegible]
וענו לבן בדי ... [illegible] והלכה כר׳ יהודה ... [illegible]
... [illegible]
נמצא טמון בגל ... [illegible] על פני המים לא היו עורפין שנ׳ ...
לא טמון בגל ... [illegible] על פני המים נמצא ...
לספר לעיר שיש בה גוים או לעיר שאין בה בית דין לא היו מודדין אלא לעיר
שיש בה בית דין נמצא מכוון בין שתי עיירות מביאות שתיהן עגלות דברי ר׳ אליעזר
ואין ירושלם מביאה עגלה ערופה: קאל אלה כי ימצא ... [illegible]
... [illegible]
ולקחו זקני העיר ההיא אין מודדין לעיר שאין בה בית דין ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] עגלה ערופה ... [illegible]
... [illegible] באדמה אשר ... [illegible]
... [illegible] עגלה ערופה ור׳ אליעזר יקול ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
נמצא ראשו במקום אחד וגופו במקום אחר מוליכין את הראש אצל הגוף דברי
ר׳ אליעזר ר׳ עקיבה אומ׳ הגוף אצל הראש: ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] והלכה כר׳ עקיבה: מאין היו מודדין
ר׳ אליעזר ... [illegible] ר׳ עקיבה אומ׳ מחוטמו ר׳ אליעזר בן יעקב אומ׳ ... [illegible]
... [illegible] ר׳ אליעזר יקול ... [illegible]
... [illegible] ור׳ עקיבה יקול ... [illegible]

הוא עוסק אינו ראוי פי שהיה נקלע לו אשר נשמה רוח חיים בחוטמו ולא
כך שהיה: ונשרו זקני ירושלים והלכו לבקר אוהבה בעיר אביאים עובר
בקרי אשר לא עבר בה אשר לא משכה בעל ואין בהם פרסל בת ומן הדיינין אחוזים
לא יכול איבן היכן בשמעון קשה אין עבדי שאינו איכן כשר ועדים אחרים
בקולים מאחרים ומקומה אסור מלאכה ומלעבד ומותר לברוך שם משמו
לקות שם אבנים:

ומעני איבן עניים בני איבן הן פיקוח אבל
לא כמן חני שלב ראי ואל יכן עניים לא מחזאר וקד יתבר איבן חדים. חמש
לא מאטור לא יעבדה שלחם ואל אלהא אשר לא יעבדו לא ירא ולא שלל
מה זרעה מותרת שבית בשפה שלקדקע את לב בשפה שלקדקע יצא מרחק
עם מאכן ומעקר עם אבנים ושות שורק אן ינגיר בם לבקש ועקר עם אבנים אל
יגעם בם לא תגעהו: חקני אותה בעיר רוחן אתליבים בנים באקום ערבתה
שלעבה ואומרים ידנו לא שפכה אתדמים הזה ועינינו לא ראו כי עלתה לבנו
שקט ביתלי: שובי רמים בם אלא שלא בא עלידינו ולא ראינוהו בתנגנו
והכרנוה אומרים כבר לעזרך ושלם עשר פרי"ם ולא בקש זה שקרבה עקרא
לא מין דמים לומר ובכבר לבם מלא אלא רוח הקולם מלשרבן אמתה אמתה
בכבה מלא מקבר לבם: הלא לא יאמיר לבני קולה מטרם ראינוהו ולא
ראינוהו עלה מקולנו ילידי בלבד אן אם לא נגאלה לא נעבוד אמרה בטן קר
מקבנה קלבה ואם קולה לא כבר לדינו ופטרנוהו בלא מאומה לא ראינוהו ולא חטא
בלא לבית: נעמה בחורים עד שלא בערבן העלבה בעמה ואבר בעיר בעיר משעבר
בקבר בקומנה שעלה בפרן כאר מרחלה בפרה סמקה בלבנה נערבה בעלה
ואם [illegible] בלבי יתרם: קאל אלהים לא אחר בריעות עלבה עדות
ואהבה לבאר הלם בנקי מקרבך בלבלב יקבל לא יקבל [illegible] שנערבה בעבה

על אומר ראיתי אתבבורו. אל אומר לא ראיתיך אשה אומרת בראיתי ואשה
אומרת לא ראיתי הין עורפן עד אומר ראיתי ושנים אומרים לא ראיתה הין עורפי
שנים אומרים ראינו ועד אחד אומר בהם לא ראיתים לא הין עורפי. נקלבה
[illegible] מי בהם עלמנה אתה אלקנה עמי תבה ולא עד אחד אין שורה וקד
[illegible] בהם לא מסכים לאבה לבלין שהאמינה בהרה עד אם [illegible]
אתנו ואין לבני שלאחי בנקום שנים בקולב הנה לא בהם
הו אחת הבחיש עד שבע לא לעבד [illegible] אמת אמת

הם נתבעים לך אבר ואבבבה נקלבלבה ראיתי אתו עדים לא אם שלאין לבם
שלאחד בארם שם וקולה עד אומר ראיתי אמר לא ראיתיך אמרה אמרה לא
[illegible] אבר בראה בנתם אבר פרה ל פרה מ מבבה נבחולה עדות
הבר אחרה לעדה. משרבו המנהגים בפקן בנים בנאה רבו אחם פ אין
אנלא אבקה על בהנים כי בנים נבה אלבהבה כי בקבה מאמה ואי מ ועשה
[illegible] ערבה ואם בן אחם אינו [illegible] בלא בעל שלבה אין [illegible]
בהרה [illegible] קאל אלבה ואבה בקבה אין [illegible] בפרן
[illegible] מנקבה מלא המים בהקן אבקה אשרו ואשבולה [illegible]
[illegible] לא עלה אל אמאבה הם קולבה אשלבה [illegible]
בם ולל הבעיר בהיבה המשר אם הוא בלא אבקה בעשרים ואבקה עד
מו הבה בי ל מבה בהשם ובמן אם אינם עניה לאמר לא בהמה
הבבה בבעבה נבה כ אבר מעשר שני ולל שרתה בבבר מעבה הרבה חרבה
מאלבמבה מן בנים: משבלה מבלדין בלא בבים מביה בהמה בהבלה
בעיר לא ישבן ... אמר שבר לשרון: קאל אלבה אחים משבר בחורים
[illegible] מעבד אבקשאל לבבה [illegible] לא שקים אלבן קאל אלבה בהם בם לך
[illegible] אבקשע ל בבבה [illegible] אבקה ל בבבה אינה מעבה יבבה אן
[illegible] משבר בבבה: משבר בבים בראשונים בלא אבים ובנים משבר
בבה המה לא בלא בשמע ובבה בבים ובפקן אנשי אמונה אל הבעבה ... כי
אבר חסל בי בבן אמונה מבבה אמה: בבים הראשונים הם בבים בבה בבבה
אחת בבים בבה בים אם אבר בבה ואבאם בבה יקאל לבם בבים אמה
שאבר מבים יחבר בחבובה נקלבה אבים ובבים ובים מעבר ל בבבר
נובר בבים נעבים ל עבל בים ינו מן בוב ל ל שאם אבעבה בבבה בבים בבים
ל בים בבה ומם עבה מאחבה: רבי שמעון בן עזאי אומר מעשה ל מעשה מה
שחבר בהבקבה. לבן יום אמן בה לבה לא ירל בבל לברבה ובאל בעבר אבבות
ר יוסי אומר אם נטל [illegible] בבבה: טעם לבה [illegible] בם ויביד בלבל בבות
בבים שרבל ובלבל נעבה בם יום בשום בבבה ר שמעון בם עבר אומר בבבר
אבה אבבה עם ואבבה בבים המעבר ל שמן אבבה בבבה בבבה בבבה
[illegible] יביד בבלבה בשם בבבה ובבל במעבר ל בבבה אבבה בבבה לשם
[illegible] בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
[illegible] בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה

באפריון בתוך העיר: פלוגות הן פאריר לבד שלשה ואמתים ולמיבה ולמיום
צורה אמצעית מגזרה ירבום עלי אחרי מאעלתיבה שלש ועשרות בלבה עיר שלם מבחר
מן שלמהי אמתה עשרה מעבד שלשה מעבד שלשה ועשרות בלבה עיר שלם מבחר
וקר בינאה פי שבתה ופלבר שלשה ובל מיא שאבתה אפריון בנהלו ואבאן אר
רוזה שלבה כי שהדה לבמיא בינה מן שבבר וקולה פולמים באחרון ידי
בה שלאיה שבו כתבה עלי איאמתה אעני רבנו הקדוש שלמדו וקולה יוגר
ידי ר[illegible] הלבר אתבה ומון שאשראמתה שלבי בבנו פי שלבה שלא
אחר [illegible] ע מי מתרבית ולהת באמר תבאה ופי שלמוד ראר
ר מעבני שאון חסר ומבוא אחקאל מבוזה נמא בבנו פי מיר עבודה מר
בבא עוגי שלינמא אחקאל מן בהיא לה בנו מנבדה במלבקה אחקאלן בבא מיא
ירידון שבה שאשראבה ולשבה ועבה בחביס לבד אן פי חמאן בבבשיו האבר
אחר מלבר בחמאנו ירשלם בבאנא אבלו ירשלם יגלן בבה נמאתבה הבר
ונעבר מבלבשי ודבעון לבה בבא שו המדיני לבחרבן פבאן מבאר רגלי בבאי
עלם בלבד שאחקאל שלבי אתבקבשיו נמן בבלמתבה בבה ולבלה נמ שלמעוד לבה
לבה בחמאה ונעבר אנבה שאלנמא אחרבן לא הבלבעבה פחבעיא עבבה שהבו
פחרמונא חיבל אן יבעלה אחד בלבד שלאנאם שלבי אתבבי ראנו לבבלמן בבא
ובמא פי לא אשר אנבלבלא לה יבר מעבה לאיבה פי שלאלה לא קבלבלה בבבי
משמבר מיאי בטבל מולשל מעלה משמבר בן עיני בטבל בבשלבי משמבר ב
ומלא בטבל בבלשי משמבר עקיבה בטבל בבול הבבר משמבר חבעה בטבה
בטבל אנשי מעשה מעמבר ומן קטובן בפחן חבלים ולמה נקיא שמו קטובה
שבינה קטובן שלחבלים מעמבר בן יחבה בן בטבל אן בחבמה משמבר המעמבר
בבקם בטבל בבה הבבר ומבבר בטבבר ובבשיות מעמבר שמעמבר בן בבבי בטבל אן
בבבונב משמבר בטבה עבה ויראתבחטאן שקלנו מלאמי שלבראה שלבם ונב
בן עיני הבן פי בראשיבנבה אבה מבן בן קטבה פבאלי מבבבבים שבבבה אבלא
בבבר תשקה נבני ולי שמאן בבן ומלי בחבן בבא שלבם בראן שלבם שבבר מעמבר
ובעבר מובבה שבבבה אבבבים שלבם ובבבר שלבבעבי ולבבם שבבר ובלבא הן שלי
שאר אבבה בבטבל בבבר הבבבה הבבבה שמבבה קובה פבר עבן בבה מבבא בן בטבל בבבי בבבבר
ל בבה בבבר שלבם ובן קובה מעמבר עבן בבטבל בבבן ובבבבן מבבבן מבבבבן
שבה ושבה קטובן שלבם מבבים מעמבר בבבבה ובבבבם לבן אבבבל שלבי ובבבבה בבבבן
שבנא בעל בבבנו הקבלבל שלבי שבבבן

המשלת בקטבה בשלש דרכים וקוראים אה עצמה בשתי דרכים בקטן בכסף ובשטר
וכבאמה בכסף בתמאתי אומרים בחיר ובשלש דרכים ובתרגום אומרים בכסף ושטר
ובזולת פרוטה בתה בא פרוטה אחד מעמעה בקיבר בחשלה וקוראה אה עצמה
בני ומתמה הבבל היבמה בקבאה בבאה וקוראים אה עצמה בקבל דבה ו[illegible]
היבו: דרך [illegible] פה שלבבר לו בתמה בקאל אלבה אה בדרך נבוב וקולה
האשה נקנית לו יקבאיש קולה בעשמה עבמה בה בלבד ובבר אשה בעיש אלא
בבצאה אמה אם קדשה עלבבתה עיבה מקודשה ובעלמה אבא מתקדשה בבבם
מקולה בי יקח אשה ובקל בי עבדו עבר בבבה בשבה מקבה נמעי נמר קיים בקיבה
ופ קדיעין בשטר בן אם בבבבה בי אשי אבבה בלו בי שקל בין אם בי ובקה נבבה
תרי אה מקודשה בן אם אבבה בבבה ומקבה ומה בבבה שמעבן ובבבבה בלבד שלי שמי
בבבי שני עבבה ושאשראה שלבבבה ובבבה מבבה שבבבה מבבבבה
בשטר נמא נמ שלבן ובבבבה בבבבבבה אם בבבה בשטר ובבבבה בבבבן בבבה
מן [illegible] בבא בבבבי עבבה שלבבבה ובבבבה בבבבבה בבבבה בבבבבה
[illegible] לבבבה ובבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
מן בבבבבה בבבבבה מן בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
שלבם ומן בבבן שלבבבה ובבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
ומבבבה הן בבבבבה שלבבבה ושלבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
נבבבה בבבבבה ובבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
יבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה

אן יחאסב משתריה עלי כם שמתה אלא כלה ענדה ויסקט מן יגב לבא מן גמלה
קימתה וידפע לה ס בקיה ויכא ... על כגר משתראה במבלג דינאר וכם ענדה עתה
ידפע לה ארבעין דינאר וככא חר ... יקות ס מענא אשאר פי אמה עבריה
בקיי... ובפלה ומילי בי אן גבאת שתי שערות בעד במאם שנים עשרה שנה ויום
אחד ולבר ... עיקו יצאת חנם אלא ימי הבגרות אין כסף אלא ימי נערות ...
נערות בי מן בעד אן גבית שתי שערות אלי סבה אשהר כמא בינא פי ... פרק שלישי
מן כתבות וקאל פי שנרצע ועבדו לעולם ... לעולם ועבדו ... לבני ...
לעולמו ... ויצא ... נרצע ... המשה בן ... אמה עבריה ...
... אמון ולא ... לבוגרת משתריה מע ...
... מעני ... עבד עברי ... מאמו ... פאן ... עבד אם בגו במאם
שש שנים ... לא יתרך ולא יצא ... ואינו עובד לא את הבן ולא את הבת ולא ...
יורשים ... אין עבד עברי ... יכון ... נרמה מן ... קולה ...
כי ימכר לך אחיך העברי וכו׳ וקד ... שנה ... וקולה ונמכר בגנבתו ...
כאן ... אכבר מן קימה ... מן קרן גנבתו ... ונקלה ...
לך פי ... מן שוטה האיש נמכר בגנבתו ואין האשה נמכרת בגנבתה ...
... וסי קטנה כמא בינא ... וקאלוא שטר אמה
עבריה מי כותבו אב כותבו ... לא יכתב לה בכן מכורה לך ...
לה ... שטר ... עדים ואל ... עבד עברי ... עבריה
... כנגד ... יוצא ... אמון ...
לבן קונה המוכר עצמו נמכר לשש ויתר על שש מכרוהו בית דין אין נמכר אלא לשש
המוכר עצמו אינו נרצע מכרוהו בית דין נרצע המוכר עצמו אין מעניקין לו מכרוהו
בית דין מעניקין לו המוכר עצמו אין רבו מוסר לו שפחה כנענית מכרוהו בית דין רבו
מוסר לו שפחה כנענית ... עבד ו... עבד ... והן
קולה ... ... אן לם ... שעבד
וקאלוא ואינו מעניקין לבן ... עבריה ...
אבל יוצא ב... כסף אין מעניקין לו ומקדאר ... מן ... לה אין
... אלפים ... ארבעה ... מקדאר ... וקאלוא ...
... לבעלים ... יעבד ... אמה עבריה ...
... נערה כמא בינא ... ואן כאן ...
... לאכתובה כי ...